

Sacerdos

restitutione statim faciendā: nec creditores ad dilationē dandā: Rñ. Dir. vbi s. q. discretus sacerdos potest conscientiam suam firmare, ex eo q. intendat vnliter gerere negociū creditoris, eo q. videt q. aliter nō potest recuperare imppetuū vel nō ita cito rem suā. potest si p. mittat bona fide satisfacere infra certū diem cōcedere dilationē. et peccatorē absolueret: vel aliam recipe potest cautionē. Non tñ consulo vt accipiat iuramentū: vt sic creditor recuperet qd ei debet et peccator nō recedat a p. sbytero despatas.

¶ Querit vltimo Dir. Vtrum in aliquo casu possit dispensare ecclesia cum aliquo: vtpote p. succursu terre sancte vel hmoi: q. nō restituat qd alteri restitueret tenet: No. dicit. q. in his in quibz est peccatum mortale fm pceptum diuinū vt in furto vel rapina et hmoi: vt. xiiij. q. v. penale. nō potest dispensare ep̄s nec etiā papa vt dicit aliqui. quin p. niam agat et restitutio fiat. extra de vsur. cum tu. xiiij. q. v. si quis. r. c. multi. Et hoc dicit theo. In his vō in quibz est peccatum mortale fm positum ius. et est cōtra ep̄s et inferioribz pape interdicta dispensatio. vt in exco. cato: vel irregulari: qui recipit hñficiū. extra de cle. ex. mi. postulastis. nullus dispensare potest. vel p. niam p. stare: nisi solus papa. vel is cui sp̄aliter cōmiserit. Si vō nō est interdicta dispensatio. tunc potest ep̄s dispensare: vt notat Archi. xiiij. q. v. nō sane. Ad intelligas verum de bonis ecclesiasticis. Nec Dir. De hoc vide s. Papa.

¶ **Sacerdos.** Qualiter sacerdotes dicant ligare et soluere: Rñ. fm Ray. tribz modis. Primo ligant et solunt. i. oñ dunt aliquē ligatū vel solutū esse a deo. Nam et si quis apud deū solutus sit. tñ in facie ecclesie nō alis solutus habet: nisi p. iudiciū sacerdotis. de pe. di. j. quātumlibet. Secōdo ligant cum satisfactionē penitentibz imponūt. vel solūt cū de ea aliquid dimittunt. v. p. eam purgatos ad sacroium cōionem admittūt. de pe. di. j. multiplex. Tercio p. executionē vel absolutionē. de qua dictum est satis s. in titulo Exco. cationum.

¶ Vtrum quēcūq. sacerdos ligat vel soluit liget et soluat deus: Rñ. fm Ray. illa auctas. qd cūq. ligaueris. r. nō simpliciter intelligēda est. sed tunc deum cum sacerdos iuste ligat vel soluit. Nam iudicium triplex est. Prīmū est dei quo. s. deus mundat aiam in contritione. Secōdū est sacerdotis. qui auctate clauū ligat vel soluit. Tercū est curie celestis. s. approbantis. Ita q. qd cūq. ligaueris. r. exponit. s. iuste: vel clauē non errante. erit ligatū et in celis. s. p. approbationē. xj. q. iij. tunc vera.

¶ Vtrum sit melior missa boni sacerdotis q. mali: Rñ. loqui possumus dupliciter de missa. Aut q̄tum ad id qd est essentialē in ea. s. corpus xpi. Et sic a quocūq. dicat equaliter bona est. Vel q̄tum ad id qd est annexum sacro. et quasi scōario. Et sic missa boni sacerdotis melior est. q. nō solum habz efficaciam ex opato. sed etiā ex deuotione celebrantis. Et ideo ceteris paribz: melius est audire missaz boni sacerdotis.

¶ Quō autē sacerdos habeat duplicem actū. Vnū

sup corpus xpi verum. Alium sup corpus xpi mysticum. Et quō dicti actus sint distincti. r. vterq. requirat ad confessiones audiendas vide supra. Do. iij.

¶ **Sacramentum.** Quid sit: Rñ. fm mgrm sniarum. Sacm est sacre rei signum. vel fm Aug. Sacm est inuisibilis gratie visibilis forma. Et de substantia cui iussibet sacri noue legis necessaria sunt tria. s. materia elementuz. et forma. s. verbi et intentio: ministri copulans formā materie. j. q. j. detrahe.

¶ Quot sunt sacra necessitatis: Rñ. fm doc. v. s. baptisimus. Confirmatio. Eucharistia. Penitētia et Extrema vinctio. Et dicunt esse necessitatis. qz sunt in pcepto. Et tenet quislibet ad ea suscipienda p loco et tpe. Reliqua duo sacra sunt voluntatis. scz ordo et matrimonū.

¶ Vtrum sacra possint iterari: Rñ. tria sunt sacra que nō possunt iterari. s. baptisimus. ordo. et confirmatio. j. q. j. qd quidā. Nulli em sacro fienda est iniuria. que di fieri qñ iterari iterat. qñ pama collatio nō valetur. s. q. j. sacra. In collatione em cui iussibet p̄dictorum trium impunitē character aie. q. etiā post mortē non potest ab eo separari. vnde si quis resuscitaret nō esset rebaptizandus: aut recōfirmāndus. aut reordināndus. secus in alijs quatuor sacramentis.

¶ An vō resuscitatus recuperet vxorem vel bona vide s. Ecclesia. j. et Impedimētum. xiiij. Et adde fm Vg. q. resuscitatus contrahens denuo cū alia nō esset bigamus: qz nō diuideret carnē suā. ppter hoc in duas. De materia hmoi sacroium vide singularia s. Confirmatio sacri. Quod autē istorū sit manus: di in his versibz. Maior in effectu: baptisimus: corpus in esse. Coniugium signo. maior crisma ministro.

¶ **Sacrilegium.** Quid sit: Rñ. est sacre rei violatio vel usurpatio. Et dicitur quasi sacrum ledens.

¶ Quibz modis committit sacrilegium: Rñ. fm Ray. Committit qñq. rōne psonę: vt cū quis verberat clericum: vel rapit monialē. Quñq. rōne loci: vt cum quis violat immunitatē ecclesie: vel cimitērij. Quñq. rōne rei: vt cum res sacra: vel sacro vsui deputata vsurpat. Et hoc diuidit. s. auferendo sacrum de sacro: vel sacru de nō sacro. vel nō sacruz de sacro. xij. q. iij. quisquis.

¶ **Agittarius.** Vtrum liceat vti arte sagittariorū vel balistariorū: Rñ. xpiani pnt hoc exercere officiū cōtra paganos et fidei psecutores. et etiam cōtra xpianos ex pte iuste bellantū et in bello iusto. qz in tali bello vt dicit Aug. xiiij. q. ij. dñs. r. q. viij. vt p̄dē. vtrum apte quis pugnat. aut ex insidijs: nihil ad iusticiā interest.

¶ Que aut sit pena exercitū artem mō phibito Rñ. pena corum est q. sub anathemate phibetur extra co. c. vnico.

Saracenus. Saraceni dicunt qui nec noui nec vetus recipiunt testam. qui non ab Agar ancilla Abrae: de qua orti sunt noluerunt se noian: sed potius a Sara uxore libera saracenos se appellauerunt. Et inter eos sunt quidam samaritani a samaria ciuitate et puincia qui receperunt solam. v. libros moysi. alios respuerunt secundum Ray.

Vtrū ritus gentiliū seu paganorū sint tolerādi. Rū. fm Tbo. scda scde. q. r. lz eccia rit' et festa uideorū agi toleret. Ritus tñ gentiliū nō tolerat. nisi forte ppter scandalū vitādū: vel scisma: aut hmoi sint aliqñ ad tpus tolerādi ritus paganorū aut he reticorum.

Satisfactio. Quid sit: Rū. est cās pctōrū excedere. et eaz suggestioibz aditū nō indulgē. de pe. di. iij. satisfactio dicitur satisfactio iniuncta. sed in pctō mortali expletā: necesse sit iterare: dicit fm Rū. in quolibz. q sacerdos iniungēs penitenti pñiam penam ad quā obligat in purgatorio. mutat in illā penā quā penitenti iniūgit p suis peccatis in hac vita soluēdam. si penā condignā fm dei iudiciū iniungit penitenti. et ita penitēs remanet ligatus ad istā penā soluēdam. q si eam nō soluit. nouū peccatū cōmittit. Si aut illam soluit in charitate et rīs quietatur ab illa pena purgatoria q p sacerdotē in istam fuerat cōmutata. q bec pena in charitate soluta. est satisfactio. Si aut soluit eaz in peccato mortali. tūc nō absoluit a pena purgatoria: que in istam p sacerdotem fuerat cōmutata. vñ quo ad hoc satisfactio nō est. Ligamine tñ quo ligauerat eum sacerdos: istam penā sibi iniungēdo absoluit. vñ soluēdo illam in peccato mortali. transgressor illius peccati nō efficit. nec illā penā de necessitate salutis iterum facere tenet.

Sandalum. Quid sit: Rū. fm Tbo. scda scde. q. iij. qd greci scdaluū dicunt nos offensionē vel iniuriā: vel impactionē pedis possumus dicere. Contingit eī qñqz q aliquis obes ponit alicui in via corporali. cui impingens disponit ad ruinā. et di talis obes scandalū. Et sicut in pcessu vie spūalis cōtingit aliquē disponi ad ruinā spūalem: vel p dicum vel factum alterius. In qñtum. s. aliquis iua admodum de vel inductōe. aut exēplo trahit alterū ad pctm. Et hoc pprie dicitur scandalū. Nihil aut fm ppriam rōnē disponit ad spūalem ruinā. nisi qd habet aliquem defectū rectitudinis: qz id qd est pfecte rectū magis munit hominem cōtra calum. qz ad ruinam inducat. Et id cōueniēter dicitur scandalū est dictū vel factū minus rectū: pbens alteri occasionē ruine.

Vtrū scandalū sit peccatū: Rū. fm Tbo. vbi s. q duplex est scandalū. s. passiuū. vici in eo qui scandalizat. et illud est semp pctm. Non enī scandalizat nisi in qñtum aliquāliter ruit spūali ruina. que pctm est. Aliud est scandalū actiuū. s. qd est in eo q scandalizat. Et hoc semp est etiā peccatū. qz vel opz

qd facit est peccatū: vel etiā si nō est peccatū: saltem habet peccati. vel malū spēm. Ideo dimittendū est ppter pximi charitatē. ex qua vnusquisqz conat saluti pximi puidere. Et sic qui nō dimittit. contra charitatē agit. facit de vi. et ho. cle. cū ab omni. S; tñ scandalū paciētis pōt esse sine pctō agentis: vtputa. cum aliquis scandalizat de his q aliquis bñ facit. et q spēm malū nō habet. Pter scandalū agētis pōt esse sine pctō patiētis: vt cū quis inducit aliū verbo vel facto ad peccandū. Pter quidē cōstantū est scandalizat. sed si alius nō cōsentit in. minus est a peccato.

Vtrū scandalū sit spāle pctm: Rū. fm Tbo. vbi s. scandalū passiuū. s. in eo qui scandalizat. non pōt esse spāle pctm: qz ex dicto vel facto alterius ali quē ruere ptingit fm qdēqz genus peccati. nec ipsa sumptio occasiois dat spālem rōnem peccati. Scandalū vō actiuū pōt esse duplx. s. p se et placidēs placidēs qdē qñ est pter intentionē agentis. Et sic nō est spāle pctm. qz qd est p accidēs nō constituit spēm. s. est circūstantia aggrauās. qd in publico fit. Per se vō est scandalū actiuū. qñ aliquis inordinato suo dicto: vel facto intēdit aliū trahere ad pctm. Et sic ex intentionē spālis finis sortit rōnem spālis peccati. s. finis enī dat spēm in moralibz.

Vtrū scdaluū sit pctm mortale: Rū. fm Tbo. vbi s. Scandalū passiuū pōt esse veniale qñ bñs impactionē tñ: puta. cū quis ex inordinato dicto vel facto alterius p mouet motu peccati venialis. Qñqz vō est pctm mortale: qñ bñs cū impactionē ruinā: puta. cū aliqz ex inordinato dicto vel facto alterius. pcedit vñqz ad mortale pctm. Scandalū vō actiuū si sit p accidēs pōt esse qñqz veniale: puta. cū aliqz vel actus peccati venialis cōmittit: vel actū qui nō est in se pctm. s. habet aliquā spēm malicū aliqua leui indiscretōe. Qñqz vō est pctm mortale. siue qz pmittit actū peccati mortalis. siue qz cōtemnit salutē pximi: vt p ea pseruāda nō pemit tat facere qd sibi libuerit. Si vō sit p se: puta. cū intendit inducere aliū ad peccandū: si quidē intēdit inducere ad peccandū mortale. est mortale. Et sicut si intendat inducere ad peccandū veniale: p actū peccati mortalis. Si vō intendat inducere ad peccandū veniale: p actū venialis: est veniale.

Vtrū bona spūalia sint ppter scandalū dimittenda: Rū. fm Tbo. vbi s. Quedā sūt bona spūalia de necessitate salutis: q pternutti non pnt sine peccato mortali. et talia ppter scandalū pternutti nō debent. Quedā vō sūt bona spūalia q non sunt de necessitate salutis. Et tunc distinguendū: qz scdaluū qd ex eis aliqñ orit. qñqz ex malicia pcedit. scz cū aliqui volunt impedire hmoi bona spūalia: scandalū peccādo. Et hoc est scandalū pbeomm. Qñqz vō scandalū pcedit ex infirmitate vel ignorantia. et hmoi scandalū est pusillorū: ppter qd spūalia opa sunt occultāda: vel etiā interdū differēda vbi piculum non imminet quousqz reddita rōne hmoi scdaluū cesset. Si aut post redditā rōnem duret: iam videt qz qui inde scandalū sumit nō ex ignorantia. s. potius ex malicia pcedat. Et sic ppter ipm nō sunt spūalia opa dimittenda.

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the main text. The notes are dense and cover a significant portion of the right margin.

Large handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing additional context. The text is written in a cursive hand and spans across the width of the page.

Scientia

¶ Vtrū punitio pctōz sit ppter scandalū dimitte-
da? Rñ. fm Tho. vbi s. penaz influctio intantuz
h3 rōez iusticie. in q̄tū p eas pctā cobibent. Si aut
p influctioez penaz manifestū sit plāz maiora pctā
lequi. tunc penaz influctio nō p̄nchit sub iusticia
Et in hoc casu a pctōz punitio cessandum est: vt
ait Aug. l. di. vt cōstitueret.

¶ Vtrū impletio p̄silioz. largitio elemosynaz. et
h̄mōi opa misericōdie sine p̄mittēda ppter scādalu
Rñ. fm Tho. vbi s. Quā talia nō sunt de necessita-
te salutis. h3 ppter scādalu n̄ sunt simplr dimitte-
da sunt tñ interdū occurrēda: vel differēda. ppter scā-
dalū p̄silioz. q̄siq; reddita rōne. scādalu cesset.
Quāq; tñ p̄silioz obseruatio r̄ impletio opoz misericōdie
sunt de necessitate salutis. vtz in his q̄ voverunt
p̄silia. r̄ in his q̄b; ex debito imuet defectu alioz
subuenire. vt in tpalib; puta. pascēdo elurētes v̄l
in sp̄ialib; puta. docendo ignozites. Et hoc sine
h̄mōi fiant debita ppter inunctū offiū: vtz in pla-
tis. sine ppter necessitatē indigētis. tunc eadē rō est
de h̄mōi sicut de alijs q̄ sunt de necessitate salutis.

¶ Vtrū correctio fraterna sit ppter scādalu dimitte-
da? Rñ. fm Tho. vbi s. correctio fraterna ordinat
ad emēdationē fratris. Et id intantū p̄putada est
inter sp̄ialia bona. in q̄tū hec p̄sequi p̄t. Qd nō cō-
tingit si ex correctioe fr̄ scādaluze. Et id si ppter scā-
dalū correctio dimittat. nō dimittit sp̄iale bonū.

¶ Vtrū pctiū veniale sit p̄mittendū ppter vitā dū
scādalu? Rñ. fm Tho. vbi s. pctiū veniale ppter
vitandū scādalu nunq̄ ē faciendū. Si ei faciendū
esset. iā nō eēt pctiū. h̄ bñ p̄tingit interdū q̄ aliqd
qd esset de se pctiū. si fiat ppter vitādum scādalu
nullum esset pctiū. Sicut verbū ociosum est pctiū
veniale q̄ absq; vtilitate dī. si aut ex cā rōnabili. p-
ferat nō est ociosum. nec pctiū simplr.

¶ Vtrū tpalia sint ppter scādalu dimitte-
da? Rñ. fm Tho. vbi s. distinguendū ē. q̄ sit tpalia sint no-
bis ad p̄seruandū p̄missa. sicut bona ecclie p̄mittūt
platis. r̄ bona cōia reipublice p̄mittunt rectorib;
taliū p̄seruatio. sicut r̄ depositoꝝ iminet his quib;
p̄missa sunt ex necessitate. r̄ id nō sunt ppter scāda-
lum dimitte-
da. sicut nec alia q̄ sunt de necessitate salu-
tis. vñ r̄ be. Tho. casu. repetit res ecclie cū scādalo
regis. Si vō tpalia sunt talia. q̄z nos sum? dñi. di-
mittere ea tribuēdo si penes nos hēamus. vel nō
repetēdo si apud alios sint. ppter scādalu q̄nq; de-
bemus. q̄nq; nō. Si enī ex hoc scādalu oriat p̄-
iēgrantiā vel ppter infirmitatē alioꝝ. qd dixim⁹ esse
scādalu p̄silioz. tñ v̄l totāl dimitte-
da sūt tpalia vel aliter scādalu sedandū. s. p̄ aliquā admonitōz.
Si vō scādalu oriat ex malicia. qd ē scādalu ph̄se-
oū. tunc p̄t eos q̄ scādalu sic co iucitat. nō sūt tpalia
dimitte-
da: q̄ hoc etiā neceret bono cōiēo q̄ da-
ret occasio malis delinq̄ndi. r̄ noceret ipsis rapien-
tib;. qui detinendo aliena. in pctō remanent.

¶ **S**cientia. Done duo sūt electi ad
eundē ep̄atum: q̄z vn⁹
est theolog⁹. Alter canonista. Quis eoz
sit p̄ferendus. in alijs data p̄tate? Rñ.
Panoz. fm Tho. in c. j. de plan. q̄ si in loco versat
magis cāz venulano: p̄ferēdus ē canonista. Si at

ibi pullulat hereses vel loc⁹ est vicin⁹ hereticis. tñ
p̄ferēdus est theologus. Aditus tñ eēt p̄ferēdus
vtriq;. Dicit etiā q̄ nō est necessariū q̄ ep̄s sit mgr
canon⁹. Satis est ei q̄ hēat sciam p̄tente. q̄ cō-
petēs scia tolerat in plato. h3 eminus desideret: vt
in c. pe. de p̄ben. r̄ in c. cum nobis. de elec.

¶ **S**ententia. Quā dī snia lata a iudice. Quāq; a iudice. A
iure q̄ ē de hoc factū statutū ab eo q̄ cō-
dere p̄t. Snia vō a iudice est: q̄ aliq; iu-
dex indicat inf ptes: vel q̄ excōicac: vt p̄t p̄tuna-
ciā r̄ h̄mōi. Silt etiā dī a iudice fieri. q̄ non p̄ mo-
dum p̄sōis. h̄ in odium alicuius mali iā p̄missi fer-
tur excōicatio. siue generalis siue sp̄ialis. Et silt dī-
co etiā si fiat in odium cōmittentū in futuro. dum
tñ nō intendat facere p̄petuā p̄kōem.

¶ Que est snia interlocutoria? Rñ. ē illa q̄ nō sup
p̄ncipali. h̄ sup alijs q̄ōnib; p̄ferat. Inter p̄ncipiuz
cāe r̄ finē. vt est de aliq̄ teste repellēdo. vel recipien-
do. d̄ dilatoē dāda: vel nō v̄l p̄t dīci interlocutoria
q̄ inf ptes loq̄ndo. p̄ferat sine scripture solēnitare.
et eo. r̄ si. li. vj. Bñ tñ d̄z redigi in scriptis. h̄ nō ē p̄t
hoc necesse q̄ in scriptis p̄ferat. vt ex de p̄ba. c. q̄n.

¶ Que est snia diffinitiva. Rñ. diffinitiva snia est
q̄ p̄ncipalis qd diffinit. ff. de re iudi. l. j. Et d̄z p̄-
ferri ab ipso iudice. r̄ nō ab alio. Aliter nō valerit: ni-
si iudex sit ep̄s qui p̄t p̄ aliu recitare ad instar illu-
strum. L. de sen. et pi. re. l. ij. r̄ d. c. r̄ si.

¶ Vtrū snia diffinitiva sine scripto valeat in aliq̄
casu? Rñ. sūt casus in quib; valeat fm Jo. an. Du-
mo q̄n breues sunt cāe. r̄ maxie viliuz p̄sonaz. Et
p̄t dīci breuis duoz anoz. tñ in his attēdat p̄sue-
tudo. q̄ si nō apparet relinq̄t iudicis arbitrio. Itē
valeat cū ep̄s in cā civili inter decicos iudicat. x. q.
j. si q̄s cū clerico. Itē cū p̄ses deposito officio p̄ue-
nit vt reddat administratoꝝ: vt in aut. vt iudi. sine
q̄q̄ suffra. S. necessitate coll. ij. Itē cū papa p̄ se p̄-
nunciat: valet. h3 nō tulerit cā in scriptis. Ipse ei lo-
lutus ē legib;. L. de legi. l. digna vō. Itē fm q̄sdā
valeat si sit lata in cā mirimomiali. ex de testi. Alibi
Et idē in oib; causis in quib; p̄cedit de plano sine
strepitu r̄ figura iudicij: vt in cle. sepe. de ver. sig.

¶ Snia d̄z ferri sedendo. Item in loco publico et
honesto. ij. q. ij. S. spacium. Item d̄z ferri de diez
nō in tenebris. Item nec dieb; feriatis. maxie solē-
nib; r̄ festiuis. Item nō d̄z ferri p̄ venalitatē. ij. q.
vj. S. diffinitiva.

¶ Vtrū snia lata a nō suo iudice teneat? Rñ. n̄
la ē. extra de iudi. at si. vide de hoc s. Excōicatio. j.

¶ Quid si duo sint iudices r̄ p̄ferat diuersas snias
Rñ. si p̄cesserunt ex iurisdicōe ordinaria. tenet p̄-
reo. r̄ nō p̄ actore. nisi in cā favorabili: puta. matri-
monio. dote. vel libertate. siue testō si p̄ his fuerit
lata. Si vō p̄cesserunt ex p̄tate delegata. p̄det. ex
arbitrio delegātis. q̄ si ex cōpromisso. neutra. debz
h̄ie vigorem. extra de iudi. duob;.

¶ Vtrū snia lata inter aliq; p̄ndicet alijs? Rñ.
reli: nec snia nec res inf alios acta vel iudicata p̄u-
dicat alijs. extra de fide instr. inf dilectos. r̄ extra
eo. Quis. Fallit tñ in multis casib;. s. cū cāe sunt cō-
neze. lxxij. di. r̄ annis. ij. q. vj. hoc q̄ppe. extra de ac

en. ad pctōz. et
tans. ff. de ha. b.
de li. agnol. l. i.
sentio pmo loco
tial. sequitē ep̄s
nancare. vt d̄
de p̄p̄tate pig.
stra velle agere
eccomēto credit
re iudi. l. i. q. i.
¶ Vtrū snia la-
nec snia nec alia
lit in certis casib;
testamēt. vt. ff. d̄
nisse. Itē in re in
si fundus. Item
fer. am. l. si cōsē-
ar. l. de co. re. ali.
¶ Quid autē p̄
pellatōz q̄ d̄z fieri
vj. q. j. c. antero.
lata. l. a p̄p̄o. r̄. l. c.
q. r. c. veni. r̄. c. sn
li dicit lata p̄ fallos
vt extra de testi. c. si
et de p̄p̄. c. l. r̄. l. c.
tunc in integritate
¶ **S**epul-
ter. Sepul-
officio q̄
hec vendi nō p̄t.
An aut p̄ ea pos-
in. c. ad aplica. extra
format tres cōditiōes
p̄ntudo: vt tpe l. i.
q̄ nō p̄t soluetudo in
vō p̄tente exaco: q̄
vō duob; casib; aucto-
rio. q̄p̄tente p̄ntudo: vt
et p̄ntudo: vbi ex mer-
ducta. Ita tñ vt facta p̄
p̄ vōm libere dare tpe
luit. Et tunc vt videt
p̄ferri. h̄ p̄ntudo fiat p̄-
dine. Et de hoc videt
¶ Mo tñ Panoz. in c. c.
est faciēda vis in nō
mis hoc p̄ sepulchri
suetudinē. d. c. nō lam-
modo est: vt p̄ monti-
q̄i velle dicere glo. q̄
blād det. p̄ officio. h̄
fundus. Et hoc mē-
leo. Et idē puro dice-
de ecclie. p̄ loco sepul-
officiā impedi. r̄ postm-
ferandū cōsuetudinē:
q̄ rep̄tat singularē in-
uente. de iure civili. in
c. i. q̄ ca q̄ ab anti-

ex. ad petitoz. extra de pur. ca. c. pe. Itē in cā liber-
tatis. ff. de sta. ho. l. ingenuū. Itē in cā filiatiōis. ff.
de li. agno. l. j. in fi. ij. z. iij. Item fallit si actio vel de
fensio pmo loco pūneat ad aliquē. z ipse scācter pa-
tiat seqūtē expiri de re illa. qz intelligit iuri suo re-
nunciare. vt si debitor passus sit expiri creditozem
de ppietate pignoris qui succubuit. si debitor po-
stra vellet agere. obstabit ei res indicata. vel etiam
reconuerso creditor passus sit debitozem agere. ff. d
re iudi. l. sepe. z extra eo. c. pe.

Vtrū snia lata inter aliqz alteri p̄sit. Rñ. reglr
nec snia; nec alia res int̄ alios acta alteri p̄dest. fal-
lit in certis casibz. Primo quide in q̄rela inofficiosi
testamēti. vt. ff. de inof. te. l. papinianus. S. memi-
nisse. Itē in re indiuisibili. vt. ff. si ser. ven. l. loci. S.
si fundus. Item in re cōi cum pupillo. vt. ff. q̄ ad.
ser. amit. l. i. cōem. Itē p̄dest vbi res ē cōis cū filio
sr. L. de co. re. ali. l. ij. Notat̄ hec et̄ eo. c. pe. in glo.

Quobz auxilijs subleuat snia? Rñ. q̄tuor. l. p ap-
pellatiōz q̄ dz fieri infra. x. dies a tpe late snie. ij. q.
vj. c. j. z. c. anterior. Secdo. p̄ supplicatiōez. vt cum
lata ē a pncipe. vt ab alio. a q̄ nō lz appellare. xxxv.
q. ix. c. veniā. z. c. sniam. Tercio. p̄ querelā falsi. vt
si dicat̄ lata p̄ falsos testes. vel alias falsas. pbatōes
vt extra de testi. c. sicut nobis. z extra de p̄cu. i. n̄ra
et de p̄ba. c. lz. z. L. de fal. l. querela. Quarto p̄ resti-
tutionē in integrū. vt extra de resti. in inte. p totū.

Depultura primo cōi-

Ater. Sepultura fm̄ Hof. q̄iqz accipit̄ p
officio qd̄ ipendit̄ corpibz sepeliēdis. Et
hec vendi nō p̄t. extra de sy. nō satis.

An aut̄ p ea possit aliqd̄ erigi? Dic̄ fm̄ Panoz.
in. c. ad aplica. extra de sy. post Inno. z Host. vbi
format̄ tres cōclusiones. Quaz̄ p̄ma ē. qz nō valet
p̄uetudo. vt tpe sacri aliqd̄ p̄ferat̄ ab inicio. Secda
qz nō p̄t p̄uetudo introduci. vt aliqd̄ def. p̄ factis
vbi p̄cessit̄ exactio. qz incipiū fuit symoniauz. Et in
istis duobz casibz annullat̄ p̄uetudo. Tercia p̄clu-
sio. qz valet p̄uetudo. vt aliqd̄ def. tpe collatiōis seu
ex postfacto. vbi ex mera liberalitate ppli fuit intro-
ducta. Ita tū vt sacra p̄uis liberaliter p̄ferat̄. Aut
q̄ voluit libere dare tpe sacri. z p̄t recipe. Aut no-
luit. Et tunc ne videant̄ sacra vendi. debent libere
p̄ferri. h̄ postea fiat p̄pulsio ad obseruandā p̄uetu-
dinē. Et de hoc videt̄ sonare dictum. eo. ad aplica.
No. tñ Panoz. in. c. abolēde. extra eo. post glo. qz
est faciēda vis in mō petēdi. Nā si clericus dicit̄ peti-
mus hoc. p̄ sepultura. succubunt etiā si allegat̄ cō-
suetudinē. d. c. nō satis. Sed debet̄ dicere. Consue-
tudo est. vt p̄ mortuis aliqd̄ def. ecclie. seu clericis
q̄li velit dicere glo. qz nō dz clericus se fundare. vt
aliqd̄ def. p̄ officio. h̄ qz teneat̄ rōne landabilis cō-
suetudinis. Et hoc mō nō d̄ dari immediate. p̄ of-
ficio. Et idē puro dicēdū q̄n est p̄uetudo. vt aliqd̄
def. ecclie p̄ loco sepulture. Debent tñ p̄uis ista
officia impēdi. z postmodū dz fieri p̄pulsio ad ob-
seruandā cōsuetudinē. vt notat̄ in. d. c. ad aplica. z
qd̄ reputat̄ singulare in ista materia. z est etiam bo-
nus tex. de iure civili. in. l. p̄uilegia. L. de sa. sanc.
et. vbi d̄ qz ea q̄ ab antiq̄ sunt solita ecclie. z mini

stris tribui. nō debēt aliquo mō impediri. vide de
hoc s. Oblatio.

An aut̄ possit introduci cōsuetudo ex libera do-
natōe. vel ex his q̄ sunt mere facultatis. Donec exē-
plum. Rusticus soluit omni anno vnum par ca-
ponum dño suo. an p̄ hoc sit inducta cōsuetudo.
Rñ. Bart. in. l. cum de in rem verso. ff. de vsur. qz
si quidē rusticus soluit simpliciter nō adiecta aliqua
causa. tunc p̄sumit̄ titulus donationis. Et sic non
inducit̄ cōsuetudo. p̄ futuro tpe. Si aut̄ nō soluit
simpliciter. sed respectu certe cause. verbi gratia. p̄
laborio qd̄ teneo a te dño. dono vnum par capo-
num. tunc p̄sumit̄ titulus etiā p̄ futuro tpe. l. qua-
tenus tenebit laborioz. Et sic coget̄ ad soluendū.
Idem dic̄ in silibz. Secdo p̄ncipaliter sepultura
dicit̄ ipsa terra. Pio quo est notandū fm̄ Panoz.
in. d. c. abolēde post Glosaz. qz quidam est locus
oīno p̄uatus. Et talis licite p̄t vendi z vt ibi fiat
cimiterium vel ecclesia. xij. q. ij. aurum. scdo est p̄da-
re locum religiosum. sed non sacrum. vt si corpus
alicuius sit ibi sepultum de voluntate dñi. l. ij. L.
de reli. z sump. su. Et talis locus vendi non potest
vt dicit̄ ibi tex. Et hoc est indubitatū de iure ci-
uili. qz immediate q̄s corpus tangit illum locum
desinit esse in dñio alicuius. l. q̄qz. ff. de aqua plu.
ar. Sed Inno. in. d. c. abolēde. dicit̄ hoc p̄cedere
de iure civili. nō aut̄ de iure canonico. vnde putat̄
qz locus non efficit̄ religiosus nisi auctoritate pon-
tificis deputet̄ ad talem vsū. p̄ hoc. c. ad hec. de
relig. do. Et hec opinio originaliter fuit glosatoris
decreti. vt habet̄. xij. q. ij. in ecclesiastico. Et nota
illam glo. Nam ex hoc inferit̄ qz talis locus potest
vendi. Sed Panoz. dicit̄ saluando dictam glo. in
d. c. abolēde. z dispositionem iuris civilis. qz licet
stricto modo locus nō fiat religiosus quo ad hoc
vt ille locus gaudeat p̄uilegio loci religiosi z pu-
blici. tñ largo mō efficit̄ religiosus. Nā deputat̄
est ad vsū piū. Sicut dicit̄ qz laici valde honesti
possunt appellari religiosi. Tercio est dare locū re-
ligiosum z sacrum. vt est locus cimiteriatus. i. de-
putatus p̄ cimiterio ecclie auctoritate ep̄i. z iste indu-
bit nō p̄t vendi. qz nō est in bonis alicuius. Et lz
doc. appellat̄ cimiteriū sacrum. Strictē tñ nō p̄t
dici sacrum. qz ecclesia cōsecrat̄. cimiteriū aut̄ soluz
bñdicit̄. vt in. c. nemo. de conse. di. j.

Secdo quero. quid est ius sepulture? Rñ. fm̄
Ray. Ius sepulture est qd̄ cōpetit̄ ecclie ad sepe-
liendū aliqz in cimiterio suo. Et puenit ex ponti-
ficis auctoritate z assignatōe. Competit̄ aut̄ generalr
ecclie p̄ parochialibz. vel etiā illis quibz a iure vel
p̄uilegio cōcessum est nō aut̄ alijs.

Tercio quero. An laici possint habere sepultu-
ram. seu ius sepeliendi? Rñ. fm̄ Host. z Hoff. qz
non. respectu p̄prietatis. quia vt dicit̄ est. loca sa-
cra z religiosa nō possunt esse in dñio alicuius. sed
quo ad vsū possunt habere. vt ipsi z sui ibi sepeli-
ant. nec eis inuitis p̄t extraneus ibi sepeli. Ad
hoc. l. ij. S. si vsufructus. ff. de reli. z sump. su. Di-
cit̄ tamen Vin. qz propter necessitatem poterit ibi
extraneus sepeli. Nam ob hanc causam possunt
vendi calices et alia sacra donata. ecclie a laicis.
pp̄ iij

In d. c. licet loquitur de patre. Et ratio est. quia istud concernit iudicium alterius. unde tria ibi eriguntur ad hoc ut valeat electio. Primo. quod sit pater. Secundo. quod filius sit impubes. Nam adveniente pubertate ipse filius potest sibi eligere sepulturam. d. c. l. 3. Tercio. quod sit consuetudo. Et ante dicitur hoc verum quia consuetudo sic disponeret. Sed si consuetudo sit de matris disponeret: non videtur quare sit in matre non possit hoc operari.

¶ Duodecimo. quod de uxore ubi sepelietur? Rñ. Panor. in. c. de uxore. extra eo. p. ter. illi qui est nupta libere potest sibi eligere sepulturam. Sed difficultas est si decessit non electa sepultura. Glo. ibi sentit quod sepeliri in sepulcro mariti. Et hoc est text. clarus in d. c. is qui. ubi plus dicitur quod si mulier habuit plures maritos successively et decessit non electa sepultura. debet sepeliri in sepulcro ultimi mariti. cuius retinet domicilium et honoris. Et dicit ibi Jo. an. notabile vbi. quod hoc procedit etiam si postquam fuit vidua reverfa est ad domum patris. Non enim hec privilegia conferunt loco. sed persone. Ideo tenet Be. in. d. c. is qui. Adde quod honoris acqisitus uxori ex qualitate mariti non extenditur morte mariti: ipsa tamen manet in viduitate. Et sic facit quod uxori regis que acqisivit nomen regine. propter maritum: non potest hoc nomen pro morte mariti.

¶ Sed quod si mulier transfert se ad alium locum post mortem viri. An retineat domicilium viri? Be. dicit quod sic. d. c. is qui. quod loquitur indistincte: nisi virum videatur. Et hoc apte vult. l. filij. §. i. ff. ad municip.

¶ Sed hic cadit difficultas quod. Pone quod uxori predecessit. An debeat sepeliri in sepulcro maioris suorum. An in sepulcro maioris mariti? Nam si dicerem quod in sepulcro mariti: posset sequi absurdum. quia cum maritus possit alibi eligere sepulturam respicit ista mulier sepulchra inter alienos cum quibus forte non vellet iacere. cum quisque cupiat post mortem iacere inter suos: sicut fecerunt patriarche. Panor. in. d. c. de uxore. dicit quod decessio sibi videtur dubia. et quod egeret declaratione. Sed inquit posset dici ut papa ibi dicit. quod res consuetudinis: quia cessante: sicut putat posse dici. quod si maritus preparavit sibi sepulchrum. quod uxori sit in eo sepelienda. Ad hoc. §. lozor. xij. q. ij. Et quod animi destinatione videtur maritus sepulchrum ibi. Idem ubi maritus non habet prius sepulchrum. Sed dicit quod intendit sepeliri in sepulcro maioris suorum. Et si maritus esset absens: ita quod voluntas eius non posset declarari: videtur sepelienda in sepulcro maioris ipsius mulieris.

¶ Ultra hoc cadit alia quod. Quid si vxor predecedens elegit sibi sepulchrum. postea maritus decessit non electa sibi sepulchra. An sepelietur cum vxore. An cum suis maioribus? Rñ. dicitur dubij potest elici ex. d. c. is qui §. mulier. Et rationes ibi expressè cessant in marito. Sed Panor. ubi §. putat prius. Nam propter unionem que fit inter eos in vita: eius disponit: ut vxor debeat sepeliri cum marito suo. ergo idem eadem. Sed Panor. dicit quod multa facit dubitare. d. §. mulier: ubi dicit quod mulier debet sequi maritum suum. Et nihil dicit contra. Item indecens est ut vxor sequatur dispositionem mulieris. Et forte hec pars venio.

¶ Tercio decimo. quod de illis qui recipiunt aliquem in casu non processu ad sepulchrum? Rñ. tenent ad restorandum corpus. si perat. Item tenent restituere quicquid occisi

one illius preceperunt. l. de iure. Et hoc ratione malefidei fm glo. in. c. cum liberum. extra eo. 2. in. c. ex pte. Et in d. c. cum liberum. dicit Panor. quod non solum potest peti corpus de recepti sepulchrum. sed etiam potest: ita ut sola ossa sit posse videatur. Mo. etiam fm Panor. in. d. c. ex pte. quod ius funerandi est de iure parochiali. Habet ergo ecclesia parochialis fundata intentione sua super funere sui parochiani. asserit ergo quod alibi debet sepeliri in cumbit onus parochiani.

¶ Quartodecimo. quod de. q. quotidiana. Pone quod parochianus alicuius curati elegit sepulchrum apud fratres minores. qui volunt ire processionaliter cum crucibus et silibus suis ad deferendum funus ad eorum ecclesiam. Opponit se parochianus per byter dicendo quod non debet processionaliter intrare parochiam suam. Querit quod iuris? Aldra. respondit. quod non obstante prohibitione curati. potest fratres processionaliter intrare parochiam suam. Ad hoc. quod cessio sine processa videtur oia preparata et necessaria ad funem: ut in. c. prudentia. et c. preterea. de off. deleg. Sed iura procedunt fratribus liberam sepulchrum. ut i. cle. dudum. c. n. ergo videtur processa oia per que pervenit ad sepulchrum. per hoc etiam facit. Nam in scriptis videtur tacite actum ut fuerit consuetudo loci: ut i. l. q. si nolit. §. quod alfidua. ff. de edil. edic. Et idem dicitur in privilegio: ut processa sepulchra videatur tacite processum: ut servet solennitas solita in executione sepulture. Idem tenet Be. de an. in. d. cle. dudum. Et cum sit libera sepulchra. nisi aliud habeat consuetudo. non tenentur primo portare funus ad ecclesiam curatam: quod non esset libera sepulchra. si impediret etiam ad ipsam. Nam de significato huius verbi libere. est quod non requirit assensum alicui: ut notat in. c. de multa. de pbe. 2. in. c. l. 3. eps. c. n. li. vi. Nota etiam singulare dictum Panor. in. c. in nra. et eo. quod privilegium antequam sit super sepulchra corporum sepeliendorum debet parochia ubi iacet capere. Et sic non tenentur recipere de manibus curati. vel ad mandatum ipsi. Modie etiam ultra iura eadem. Adare magni Sixti. iij. quod incipit Regimini vniuersalis ecclesie: ubi habet fratres ipsi. l. medicantes nulli: super hoc petita sunt parochias in quibus corpora predicta fuerint. cum cruce processionaliter ingredi. ac corpora ipsa levare et ad eorum ecclesias sepelienda deferre possunt. ubi hoc fieri consuetum foret. vel per byteri de levatione requisiti. ad facere recusaret. nec cogantur inmitti et preterea cuiusvis consuetudinis. ipsi vel defunctorum sanguine. vel heredes illa ad parochiales ecclesias aut alia loca deferre et cum illis: vel sine inibi celebrare vel celebrari facere. per eisdem defunctis aliquid divina officia. aut vel post sepulchrum eorum de. hec ibi.

¶ Quintodecimo. quod. Pone quod fratres medicantes et alij excepti sepeliunt de facto usurarios manifestos. excoicatos. et interdictos. nisi quod episcopus loci possit facere de facto corpora istorum exhumari: et per se parochia: Panor. in. c. factis. extra eo. credit quod in predictis casibus de quibus in cle. eos. eo. n. puta in excoimunicatis publice manifestis usurariis etc. quod non possit. quia perinde est: ac si non essent in dyocesi sua. Posset tamen dari remedium. ut impediat sepulchram antequam corpus ducatur ad locum exemptum. Nam cum delinquatur in territorio suo. potest obviare et illos in loco priuato facere sepeliri. Et hoc maxime procedit in istis religiosis qui habent privilegia

¶ Mo. quod nuptie ante potest ratiobilibus videri iura sua ipso demerantibus? Ego non ita dixi. hanc consuetudinem solui. si talis pronuntias. sed potest videri. quod ex consensu parochianorum et quodda pboru vizoze talis vix duxit uxorem. Et ego non fui ratiobis talis ordinarum quod vixit. quoniam talis ordinarum mandauit vxor apparere parochianorum. Sed ratiobis et ligat omnes suos opinionibus symoniacis. Et est etiam dicit quod potest pronuntias per sepulchra exhibita. sed non per ipsa sepulchra nisi per primum sepulchrum. Sed primum sepulchrum debet laboris missioz. et ut subsidium legitimo ad manum. nra dicit in rto. Et ratiobis per sepulchrum primum exhibita licet potest statuti consueti primum vixit a nolentibus. et valentibus solui detentati superioz. Ratiobis. h. et in ipso nra missioz parca exhibita si suspectos vixit. do modum iura sua. Et ratiobis aliquid vixit. et ratiobis parca et aliorum aliorum artu sepulchro. Et ratiobis mouit sit tralu. sed solui fizar. ad ad hunc tempus ad aliquid organum de finibus ad sustinendo et stipendi solari. et ratiobis vixit solui

De sepultura. ij.

ut etiā rōne delicti cōmissi extra locū exemptū nō possunt puniri p ordinariū loci.

Sextodecimo. nūquid leprosus debeat sepeliri cū alijs in cimiterio? Ab. in. d. c. sacris. tenet q nō. Nam cui nō cōdicamus in vita. nec etiā in morte. Pe. de an. tenet cōtrariū. Morus; q; cā p̄hibitiōis q̄ fuit in vita; cessat in morte. Mā nō est timendū q̄ inficiat aliorū defunctorūz corpa. Sed Panor. ibi tenet p̄mū. q; est timor in actu sepulture. Itēz fetor inficit aerē. Et p̄ hoc adducit bonū tex. in. ar. in. c. cū dicat. de ec. edi. vbi p̄mittit leprosis hīe ecclesias cū cimiterio. z vt gaudeant. p̄prio sacerdote Si enī possēt sepeliri cū alijs nō p̄mitteret eis cimiterium cum iniuria ecclesie parochialis.

Decimo septimo. quero quis teneat expēsas sepulture facere? Rū. heres tenet z ab ipso peti p̄t q̄ videt q̄li contractū cū defuncto. ff. de reli. do. l. j. Itē si mulier habeat dotē; de ipsa dote fieri debēt expense funeris. Si non habet dotē. tunc pan. in nra. fallit tū in multis casibz. fm. Pe. de an. p̄mo. q̄ p̄ cōsuetudinē; vel p̄scriptiōnē nihil soluit. Itē panor. in. d. c. certficari. vbi post multa cōcludit circa hoc q̄ dicit ep̄o debita vel ecclesie parochialis. p̄t p̄te z i totū p̄scribi. Et sufficit t̄ps sine titulo. de cuius inicio nō est memoria. q; illud habet vim tituli vt in. c. j. de p̄scrip. li. vj. Et dicit se in facto sic cōsulisse. Sedo fallit q̄ p̄ p̄uilegiū pape quis eximū a p̄stare d̄ q̄rte. Et de hoc habes plura p̄uilegia. q̄ eximūt frēs minores. Et credo alij medicātes habeat idē p̄uilegiū; puta. q; dicti frēs nō teneat ad q̄rtā. de his q̄ relinquant ad certos deter. minatos vltus eisdē fratribz in genere. aut in sp̄c. etiā de bonis eorū quorū cadauera apud eos cōtingit sepeliri. hec habent in p̄uilegio pape Sixti. iij. qd̄ incipit Regimini. Per p̄uilegiū Alex. iij. qd̄ incipit Virtute cōspicuos. hī q; de his q̄ fratribz minoribus absolute conferunt. vel in vltima voluntate legant. nulla portio canonica debetur. Et sic ex istis duobz p̄uilegijs hī q; de his q̄ absolute; vel ad certos determinatos vltus relinquant dictis fratribz nulla q̄rta debet. Tercio fallit. q̄ legat ad vltus p̄uilegiatos. d̄ quibz hēs in. c. de his. et de testa. vbi dī q; de his q̄ in ornamento vel p̄ eis; seu fabrica; luminariis. anniversario. vij. xx. xxx. siue alijs ad p̄petuū cultū diuinū legant ecclesijs vel pijs locis; nulla portio canonica debet. Quarto. q̄ eccie donat donatōe inter viuos. extra eo. c. de his. §. si vō Itē dīcēdū q̄ a testatore sit legatū eccie vel h̄mōi qd̄ ipse testator in vita soluit. Mā eo casu. nec falci dia debet. nec q̄rta eccie parochiali. q; tale legatū amittit nomē legatī. z t̄sū in donatōz simplicē z in sp̄m donatōis inter viuos. Et de hoc ē glo. singularis. de q̄ d̄ y. facit magnū festū in. l. legatū. de le. ij. Et de h̄ vide s̄. Donatio. ij. §. cā mortis. Qui eo; q̄ post electōz sepulture in aliq̄ monasterio illud intrat z in eo. p̄fitec. Et idē si intravit cū p̄posito absolute mutādū vitā. q; desinit eē parochian? p̄me eccie. ar. c. h̄ficiū. de regula. lib. vj. q; religio sus censet̄ p̄here domiciliū in monasterio facta. p̄fessione. tacite vel expresse. Adde tamen predictis quod notat Panor. in. c. relatum. extra eodē. post

Decimo octauo. quid de his qui morientē molestant. sepulturā impediunt. aut funeri iniuriant? Rū. Qui ad donū moabundi accedit; vel ipsum vel alios molestat; vel rebz eius signa ponit. cadit ab actōne. z in tantū dē cōdemnat hereditibz defuncti. z publicat̄ tertia p̄s bonorū eius. z est infamis. Et idem in eo qui circa funus peccat. L. de sepul. vio. autentica. Itē qui domū. Nec d̄z impediri sepultura p̄textu debiti; vel cuiuscūq; obligatōis; vt L. de sepul. vio. l. cū sit. Nec d̄z inferri molestia infra. ix. dies ab obitu. als p̄t̄c est inutile; vt ibi in autentica. S; nec aū. Bene tū impediret sepultura in multis casibz aīe. de quibz. j. Sepultura. iij.

Decimo nono. vtrū liceat spoliare mortuos. Rū. nō. Immo grauissime puniē. ff. de sepul. vio. l. iij.

Sepultura. ij. q̄ ad electionem Eligere p̄t̄ q̄s sepulturā nouaz dimissa antiq̄. etiā in loco minus religioso; vt eē eo. cum quis. li. vj.

Vtrū religiosi possint sibi eligere sepulturā. Rū. nō. sed sunt apud suū monasteriū tumulandi. p̄t̄ tū eligere. si q̄m mortuū essent adeo remoti q; comode portari nō possent ad monasteriū. extra eo. religiosi. li. vj.

An aut abbas vel platus possit sibi eligere sepulturā? Et videt̄ q; sic p̄ rōnem. d. c. religiosi. vbi dī; cū; velle vel nolle nō habeat rē. q; verba nō adaptātur ad p̄sonā plati. cū ipse habeat subditos in p̄tate. z ipse nō sit in p̄tate alterius. p̄ hoc facit. Nam cōstitutio capit intellectū z restrictionē ad limites cause exp̄sse. l. cū p̄. §. dulcissimis. ff. de le. ij.

Quid aut in seruo? Rū. fm. Ho. q; p̄t̄ sibi eligere sepulturā. Nam in istis sp̄ualibz d̄nica p̄tās cessat. vt in. c. j. de coniu. ser.

Quid si p̄p̄ius sacerdos corpus eius qui alibi elegerat sepeliri; violēter capiat? Rū. fm. Hostien.

amittit ius qd̄ in eius mortuario habet. z ossa restituet. vt extra eo. si. cū liberū. Itē si aliquis cōtēntus totus; vel maior; ps eius hoc fecerit. Secus crederē si minor; ps; vel solus platus hoc fecisset.

Quid si aliquis mādāt corpus suum nō sepeliri? Rū. nō est adimplendū. xxj. di. nunc aut in glo.

Sepultura. iij. Quo ad canonicā portionē. q̄ quis eligit alibi sepultura de omnibz q̄ illi loco obueniūt rōne funeris ecclesia sua parochialis d̄z hīe canonicam portionē; q̄ varia est fm cōsuetudines. Aliubi enī est medietas. Aliubi tertia. Aliubi q̄rta. Et ideo standū est cōsuetudini. extra eo. certficari. Et si cōsuetudo ibi nō appareat. dicit Ho. spectandā esse cōsuetudinē metropolitanē ecclesie. z si nec illa appareat. spectandā esse cōsuetudinē vicinariū. Et si varia sit. fm. Sof. quarta debetur. In hac enī iura magis cōcordare vident; vt extra eo. in nra. fallit tū in multis casibz. fm. Pe. de an. p̄mo. q̄ p̄ cōsuetudinē; vel p̄scriptiōnē nihil soluit. Itē panor. in. d. c. certficari. vbi post multa cōcludit circa hoc q; dicit ep̄o debita vel ecclesie parochialis. p̄t p̄te z i totū p̄scribi. Et sufficit t̄ps sine titulo. de cuius inicio nō est memoria. q; illud habet vim tituli vt in. c. j. de p̄scrip. li. vj. Et dicit se in facto sic cōsulisse. Sedo fallit q̄ p̄ p̄uilegiū pape quis eximū a p̄stare d̄ q̄rte. Et de hoc habes plura p̄uilegia. q̄ eximūt frēs minores. Et credo alij medicātes habeat idē p̄uilegiū; puta. q; dicti frēs nō teneat ad q̄rtā. de his q̄ relinquant ad certos deter. minatos vltus eisdē fratribz in genere. aut in sp̄c. etiā de bonis eorū quorū cadauera apud eos cōtingit sepeliri. hec habent in p̄uilegio pape Sixti. iij. qd̄ incipit Regimini. Per p̄uilegiū Alex. iij. qd̄ incipit Virtute cōspicuos. hī q; de his q̄ fratribz minoribus absolute conferunt. vel in vltima voluntate legant. nulla portio canonica debetur. Et sic ex istis duobz p̄uilegijs hī q; de his q̄ absolute; vel ad certos determinatos vltus relinquant dictis fratribz nulla q̄rta debet. Tercio fallit. q̄ legat ad vltus p̄uilegiatos. d̄ quibz hēs in. c. de his. et de testa. vbi dī q; de his q̄ in ornamento vel p̄ eis; seu fabrica; luminariis. anniversario. vij. xx. xxx. siue alijs ad p̄petuū cultū diuinū legant ecclesijs vel pijs locis; nulla portio canonica debet. Quarto. q̄ eccie donat donatōe inter viuos. extra eo. c. de his. §. si vō Itē dīcēdū q̄ a testatore sit legatū eccie vel h̄mōi qd̄ ipse testator in vita soluit. Mā eo casu. nec falci dia debet. nec q̄rta eccie parochiali. q; tale legatū amittit nomē legatī. z t̄sū in donatōz simplicē z in sp̄m donatōis inter viuos. Et de hoc ē glo. singularis. de q̄ d̄ y. facit magnū festū in. l. legatū. de le. ij. Et de h̄ vide s̄. Donatio. ij. §. cā mortis. Qui eo; q̄ post electōz sepulture in aliq̄ monasterio illud intrat z in eo. p̄fitec. Et idē si intravit cū p̄posito absolute mutādū vitā. q; desinit eē parochian? p̄me eccie. ar. c. h̄ficiū. de regula. lib. vj. q; religio sus censet̄ p̄here domiciliū in monasterio facta. p̄fessione. tacite vel expresse. Adde tamen predictis quod notat Panor. in. c. relatum. extra eodē. post

glo. ibi q̄ fm cō
predictis religio
rochiali. Sed si
cessat debet p̄
qua nō decessit.
ne. Dicit q̄ q̄
q; tūc debet p̄
is q̄ acquirunt
hoc sibi nō placet
sione sepulture.
intrans monaster
retinet cognatio
nō tenet dare a
ingrediendo mon
cliu in monaster
de p̄uilegiū. Et idē
uir domū leproso
Et vide glo. in. d.
cui in morte. qd̄
nūc est oīa bona su
filios suos vel nep
nos. vtrū nulli facere
caret viduo. z don
tam. Sedo q̄ q̄
sepultura nec ep̄
Itē tenet p̄mo. z
ficari. in. de. dudū.
Ho. tenet p̄mo. z
ta opinione. Host.
eto p̄uilegio Sixti
q̄ de facto sepel
clia. vel amittit
trū sepultus in eorū
fm. §. qd̄ sequit̄.
bet quarta. Ho. q; p̄
re sepultura apud me
ape mortuaria. vt oīa
clerici. Et plus dicit
te cū vā tpe sepeluit. nō
tā; violatōis interdic
mo. de. et. li. vj. cum
sepeliant in cū a iure
calia a iure p̄hibito; vt
berū. z in. c. in nra. c.
facto nō iure sepel. de
rōne sepulture. lant fa
nō rōne sepulture. vel
si de facto sepel. p̄ vol
q; nō tenet ad aliquā
rōne sepulture babu
legatis factis nō rōne
Sed nō debet de his q̄
officiū. Quarto fallit. c.
tridara. h̄ nō parochian
sepultus. vel ex electō
cū cū eccia parochial
clia; d̄z; vt ipse Pe. r.
m. glo. Sed si alibi est
iure; nec in ecclesia elec
fuit; nec si ecclesia sua p
tenent q̄ nihil recip

glo. ibi: q̄ fm̄ cum cōiter approbat. q̄ de bonis ingreditis religionē in sanitate nihil debet eccleie parochiali. Sed si intravit in egritudine: de qua decessit debet portio. Secus ergo si in egritudine. de qua nō decessit. Inno. fuerit in singulari opinione. Dixit ei q̄ si ingreditur religionē ut sit ibi p̄fessus q̄ tūc debet portio ecclesie parochiali de bonis suis q̄ acquiruntur mōasterio. Sed Panoz. dicit q̄ hoc sibi nō placet. q̄ iura loquunt de relictis occasione sepulture. Itē loquunt de morte naturali: h̄ intrans monasteriū. naturaliter nō mori. Immo retinet cognationē. Itē si iste mutaret domiciliū nō teneret dare aliquid eccleie parochiali. ergo nec ingreditur monasteriū. cū tunc solū habeat domiciliū in monasterio: ut notat idē Inno. in. c. ex ore. de p̄m̄. Et idē videt dīcedū de leproso qui intravit domū leprosorū. q̄ nō debet quarta fm̄ Sui. Et vide glo. in. d. c. de his. et eo. q̄ dicit. q̄ nō h̄ aliquid in morte. q̄ in vita liceret. nec murū. q̄ p̄t q̄ sanus est oīa bona sua p̄mittere. In morte tū nō pōt filios suos vel nepotes p̄terire. Et hoc intelligit p̄anoz. verū. nisi faceret in fraudē filiorū. q̄ casu reuocaret v̄ditio. et donatio vsq; ad portionē eis debitam. Serto. q̄i quis legat ecclesie in qua nō eligit sepulturā. nec ipe sepelitur ibidē. fm̄ glo. in. c. j. de sepul. Idē tenet Inno. et Archi. Idē Jo. an. in. d. c. certi. fican. et in. de. dudū. §. verū. e. ti. vbi reprobat opi. No. tenetis h̄rū. Et hec opi. est tenēda: reprobata opinione Host. Et cessante iure cōi habet in dicto p̄uilegio Sixti. iij. p̄allegato. Septimo fallit. q̄i de facto sepelitur: v̄puta. q̄ erat ibi interdicta ecclesia. vel ciuitas. tū fuit de facto et p̄ voluntatē fratru sepultus in eorū ecclesia. et multa oblata. Nam fm̄ f̄ed. quē sequit Be. in. c. j. de sepul. li. vj. nō debet quarta. Rō. q̄ talis tpe interdicti nō pōt eligere sepulturā apud mendicātes. q̄uis liceat ipsis re tpe mortuaria. vt orient. p̄ defunctis: si cū p̄nia decesserūt. Et plus dicit idē f̄e. q̄ si mendicātes sp̄o te eū tali tpe sepeliūt. nō debet quarta. Sed tenet tāq; violatores interdicti de. j. de sepul. et c. si canonicū. de offi. or. li. vj. tunc eū solū debet quarta. q̄i sepeliunt in casu a iure cōcesso. Secus si sepeliūt in casu a iure p̄hibito: vt in. c. et p̄te. el. j. et in. c. cum libertū. et in. c. in n̄ra. e. ti. Et ibi dicit Inno. q̄ q̄i de facto nō iure sepelitur. debent corpus et oblatōnes q̄ rōne sepulture sunt facte. h̄ nō q̄rta de legatū factū nō rōne sepulture. vel occasione ipsi. Et ita p̄t q̄ si de facto sepelitur p̄ voluntatē illius cui est ecclesia q̄ nō tenet ad aliquā q̄rta. h̄ tenet. et corpus. et oīa q̄ rōne sepulture habuit restituere. h̄ nō quartā de legatis factis nō rōne sepulture. v̄ eius occasione. Sili nō debet de his q̄ amici de bonis ipsorū tunc offerūt. Q̄tano fallit. q̄i ecclesia parochialis est interdicta. h̄ nō parochiani. q̄ tunc parochianū alibi sepultus. vel ex electōne: vel in sepulcro maiorū dicto casu ecclesia parochialis nō habebit quartā. q̄d est notādū: vt ipse p̄e. notat in. d. c. in n̄ra. in vltimo q̄sito. Sed si alibi esset sepultus de facto. et nō de iure. q̄ nec in ecclesia electa. nec in ecclesia maiorū suorū. tunc si ecclesia sua parochialis dedit cām interdicto. idē q̄ nihil recipit. Secus si nō dedit cām

interdicto. h̄ p̄pter delictū dñi. vel alia de cā. q̄ tūc ex q̄ nō fuit in culpa nō debuit suo iure p̄uari fm̄ De. de an. hec Be. in. c. j. de sepul. li. vj. Mono. q̄i reuocat electionē sepulture. quā fecit legādo. et alibi elegit sepulturā. et sepelitur. q̄ paria sūt nō eligere. et electā mutare. ff. de adi. le. l. j. et ij. Sed p̄mo casu nō debet. vt dictū est. q̄ nec i scdo. Et hoc tenet f̄e de. p̄li. x. vbi format. q̄ de eo q̄ elegit sepulturā apud fr̄es minores. et eis aliquid reliquit in tuitu sepulture et aliquid reliquit simplr̄ p̄ aīa. Accidit q̄ sine culpa fratru minorū iste alibi sepultus est. puta. casu: q̄ nō potuit comode ad illā sepulturā fratru deferri. vel alibi elegit. mutādo p̄maz. Querit nūc q̄d parochialis ecclesia debeat habere quartā de relicto simplr̄ fratru minorū. q̄d relictus fr̄es minores p̄senti sunt. sine in vita testāns. sine post mortem Et r̄idet q̄ fr̄es minores nō debent soluere quartā ex q̄ ille nō est sepultus apud eos. Rō est. q̄ si hoc teneremus sequer̄ q̄ ecclesia de relictis: funeralibus factis duobus ecclesijs peteret q̄rta. S̄z tū verū ē q̄ solū peter̄ q̄rta eius q̄d habuit ecclesia apud quā sepultus est. nā nō p̄t negari q̄n ecclesia parochialis debeat h̄c q̄rta de mortuarijs q̄ habuit ecclesia. vbi ille. casu vel certa scia sepultus est. h̄ nō a minoribus q̄ hic minores nullā iniuriā faciūt eccleie parochiali. Et posito p̄ p̄stati q̄ iste nō fuisse relicturus minoribus. nisi in tuitu sepulture. nō tū sequit q̄ parochialis ecclesia debeat h̄c q̄rta. Mō ob iura q̄ dicit q̄ parochialis ecclesia debeat h̄c q̄rta illi q̄d reliquit eccleie. vbi elegit sepulturā. q̄ hoc d̄z. intelligi de electione sepulture cū effectu. als sequer̄ q̄ si successiue eligeret sepulturā apud. xx. ecclesias. q̄ de oībo relictis illis factis peteret q̄rta. Vltima igit electio. v̄ sepultura sine electōne inducit petitionē q̄rte. xij. q̄ ij. vltima voluntas. hec f̄ed. Sed Be. in. d. c. j. videt tenere q̄ reuocata electōne sepulture. reuocet et legatū. et dabit illi ecclesie. vbi elegit sepeliri. q̄ subrogatū d̄z intelligi cum omnibus qualitatibus. onere et honore. Et idē onus etiā emolumentū p̄comitat vt notat in. l. alūne. §. scia. ff. de adi. le. vide de hoc singulariter s̄. Absolutio. j. in excoīcatōne de inducentibus ad vouendū et. Et ex p̄dictis pōt induci decima fallentia q̄i quis licet elegerit sepulturam. tū non sepelitur ex facto herediū. vel ex facto contingenti circa p̄sonā defuncti: puta. q̄ mori nimis lōge. vel heredes nolunt ad ecclesiam deferri corpus quia verba sunt intelligenda cum effectu. Tex. est in. c. relatiū. de de. nō re. ergo cessabit canonica portio. ex quo ibi non sepelitur. Ita tenet f̄ede. vbi supra. et d. De. Be. tamen in dicto. c. j. videtur sentire q̄ isto casu ecclesia non p̄uabitur legatis factis gratia sepulture. vt notat in. c. in nostra de sepul. Et ideo forte nec sua q̄rta. Ideo cogita. Vndecimo cum legatur pro incertis male ablatis. fm̄ d. Def. Sed an de huiusmodi incertū detrahatur falcidia vide supra Legitima. Duodecimo. quando legatum est ecclesie parochiali tantū quātū est q̄rta p̄ legatorū factorū ecclesie electe. fm̄ Hosti. et d. De. Idē tenet Panoz. in. d. c. de his. extra eo. vbi dicit ibi esse argumentum singulare a contrario sensu. q̄ si parochianus electa alibi sepultura tacite: vel

Sepultura. iij.

expse aliquid reliquit ecclesie parochiali tenet talis ecclesia illud relictu sibi computare in canonica portio-
nem. Sicut dicimus in filio qui computat sibi in le-
gitima quicquid a pie sibi relictu est. vt. l. scimus.
L. de inof. te. als frustra ponderaret ibi. q. nihil fu-
erat relictu ecclesie parochiali. lz aliud sit in epō: vt
extra de testa. c. officij. Et hoc videt tenedū nisi cō-
suetudo obstaret. lz aliqui ptra. Terodecimo. qm
tpe testamēti. z legati non elegit sepeliri. sed postea
tpe mortis elegit sepulturā. f. ac. c. relati. d. sepul.
in glo. Et hoc videt tenedū nisi fiat in fraudem.
Quartodecimo. qm parochianus nō potuit audi-
re diuina: nec pape ecclesiastica sacra in sua paro-
chiali ecclesia. ppter vacationē longo tpe. z alibi ele-
git sepulturā. fm Bal. in suo tractatu d. hoc. Rō.
Nam pdicta legant p labore. z eo cessante. dz ces-
sare z legati. l. scio. ff. de annu. le. Cuz ergo quarta
det p administratōe sacrorum. z celebratōe: vt pz
in. d. de dudū. f. verū. Ibi cū mercedis exhibitio.
ergo z. Host. tū z Inno. in. c. relatum. de sepul. z
De. de an. tenet. q. immo debet. q. vicij plati non
dz nocere ecclesie. Sed opi. Bal. pōt sustēari. Et
possumus dicere q. vicij plati nocet ecclesie. in ac-
quirendis pseruim q. ad res mobiles. vel modica p-
cij: vt tenet Host. de q. habes s. Alienatio. in fine
Quintodecimo. fallit in candelis q. danf ad man?
Et cessante iure cōi. hoc habet in. d. p. privilegio Si-
xti. iij. Aliu casum ponit Naco. de li. Sen. l. c. vicij
qm sit repositio funcris i. aliq. locoviqz ad tps. vt ali-
bi transferat ad remanendū. tunc nō est portio ca-
nonica p solueda. q. eo casu nō dī. nec est sepultura
¶ Quero. nūquid hec portio debeat ecclesie paro-
chiali. de relictis iure institutōis? Quidā voluerūt
q. nō. sed solū delegatis. p. c. requisisti. de testa. Jo.
an. in. c. j. extra eo. tenet p. rariū. p. tex. illum. qui ge-
neraliter dicit tercia pte sui iudicij. Idē tenet Pa-
nor. ibi. nisi sit donatū inter viuos. q. de hmoi nō
debet quarta. Et de hoc dicit Panor. esse tex. rotū
dū in. d. c. de his. extra. e. f. q. de oblatis seu relictis
alieu ecclesie in vita nō debet canonica portio.
¶ Quā aliquis cuius maiores solent ab antiquo in
aliqua ecclesia sepeliri. ea dimissa eligit alibi sepul-
turā. vtrum canonica portio debeat ecclesie dimis-
se? Rō. nō. s. potius illi ecclesie in qua cōsuevit au-
dire diuina. z recipere sacra. extra. e. cū quis. in. vj.
¶ Quid si in vna solet audire diuina. z in alia reci-
pere sacra? videt q. canonica portio debeat ei: vbi
cōsuevit recipere sacra. extra. eo. c. j. In cōtrariū facit
qd notat Inno. in. c. de his. extra. eo. vbi querit qd
si quis in capella audiat diuina. z in plebe pcepit
ecclesiastica sacra? Et cōcludit q. fiet diuisio inter
plebē z capellā. Idē tenet Panor. ibi p. c. ij. e. tit. li.
vj. vbi in pceptōe huius portōis ponderant duo.
viz q. in illa ecclesia audierat diuina. et pcepit ec-
clesiastica sacra.
¶ Quis aut possit cōcedere p. privilegij libere sepul-
ture? Et primo scias q. de iure cōi soluz ecclesie ha-
bentes pplm habent ius sepeliendi. Et ad. q. Jo.
an. in. c. certificari. extra. eo. cōcludit. vt etiam epō
possit hoc p. privilegij cōcedere. p. hoc. c. bone. xij. q.
ij. z. c. aplice. de dona. Panor. etiā dīc q. hec inia vi-

detur sibi certissima p. tex. in. c. sicut vnire. de ex. p.
la. Et sic cōcludit. q. epō z superiores pnt tale p. v-
legum concedere. Idem dic de inferioribz platis ha-
bentibz in loco epale. hec Panor. in. d. c. certifi-
cari.

¶ Sed quero. quid si in p. privilegio libere sepulture
nō apponat hec clausula. Salua iusticia zc? Job.
an. cōcludit. idem esse ac si fuisset apposta. q. non
est verisile. q. p. princeps voluerit cōcedere p. v-
legum cum graui p. iudicio ecclesie parochialis. ar. in. l. ij.
f. si quis a p. iudice. ff. ne quid in loco pu. vbi p. v-
legum solū videt cōcedere: vt habeat isti sepul-
turam. sicut illi quibz competit de iure cōi. Et p. hoc
Panor. in. d. c. certificari. adducit tex. notabilem. z
quasi expsum in fil. in. l. si qm. L. de inof. te. vbi dī
q. si alicui inabili p. princeps cōcedit liberā faculta-
tem testandi. nō intelligit cōcedere. vt sine solenni
tanti als debitis possit condere testm. Sed videt
eum restituisse ad ius cōi. Nam satis est q. p. v-
legum aliquid cōcedat. ex quo tractat de p. iudicio
tercij. vel de derogatōe iuris. ita in. apposito. Sed
ad maiorē cautelā. z ad tollendā dubitationē solet
apponi illa clausula vel filis: puta. Saluo iure pa-
rochialis ecclesie. Et sic nō ob. si opponeret de. c. si
papa. de p. v- leg. li. vj. vbi dī q. verba debet aliquid
operari. Nam operantur in eo q. tollunt dubita-
tionem.

¶ Quid si mori rex. dux vel alia psona. q. p. anni
circulū in diuersis ecclesijs audiebat diuina z pa-
piebat sacra. q. si habes duo vel plura domicilia in
quibz piter se collocabat. z elegit sepulturā in alio
loco. cui ecclesie dabit canonica portio? Rō. eccle-
sie domiciliorū diuidet eam inter se. extra. eo. cū quis.
li. vj.

¶ Quid de quibusdā regionibz vbi de omibz mo-
bilibz q. defuncti? pōt in testō relinqere. siue legare:
ecclesia exigit tercia pte. z mouēt inuigil sacros
q. reuelet oia mobilia sua. sicut dī fieri in britania
minor: Rō. fm. v. v. nō credo q. hec cōsuetudo p-
iudicaret iuri cōi. nisi legitime fuerit p. scripta. et in
cōtradictorio iudicio obtēta. vel auctate sedis apli-
ce cōfirmata. nec archiepōm vel epōm illius loci
cōstitutionē ad hoc sufficere. nisi adsit volūtas vel
cōsensu subditorū quos tangit. Et idē credo de p-
dicto pcepto. f. q. nō teneant morientes in hoc ca-
su obedire eis. nisi in dictis casibz.

¶ Quid si quis elegit sepulturā in p. vna ecclesia. et
ei nihil legauit. alijs vō ecclesijs mtra legauit. Nū-
quid poterit ecclesia p. dicta petere aliquā portionē
Rō. fm. Ray. Si cōsuetudo est q. eligentes sepul-
turā in p. vna ecclesia sp. aliquid relinquāt. p. ecclesia
illud petere ab heredibz. nō iure actōis. nec differē-
do. ppter hoc sepulturā. s. implorādo superioris offi-
cij. extra. de sy. ad aplicaz. Si vō nō est cōsuetudo
nihil p. petere. sed solis funeralibz dz esse contenta
Posset tū hoc casu implorari officij iudicis aduer-
sus heredes. si de p. bendat dolo testatoris vel he-
redū. cessante tū dolo nihil habere pōt.

¶ Quid si aliquis recipiat in fratrem alicuius loci
religiosi. non tamen oblatis suis bonis. sed sibi re-
tentis. z ibi eligat sepulturam? Rō. dīc fm. Boss.

nō libera
pali m
de p. v-
Quid
ri ad ali
nō ppter
ali fm
cōtinet
retici. et
at de ber
interdici
de hoc v
idē est de
Idē de ec
reli. spo. l
runt. Et
accident. p
excarilla
tura. et de
de mltis
leceant. S
tans vel ad
enā p. dēns
bafuclia fac
videntur est
innuū q. mo
Et hoc videt
boim z aia
bafuclia sep
videt in cur
cautabz. Nā
fa mores boim
tunc p. q. ij
religū fm. B
vel i. radia. S
q. p. i. i. p. p
caudet p. nō
p. di. uera. z
tū fm. quōdā
aliquid post
cōtinet. z videt
nō ē denegāda
dat in p. dō
de male. c. s
de sta. mo. l
decedis in
de. quibz. z
c. nō ex
dī. c. p. et
mā sepul
mā dīc nō
fuisse
Inno. Et p. dīc
ite
legu. cōtōis
officiū
f. m. doc. Al
tū. xij. q. vj.
q. rec
f. d. p. as. c.
pa
p. vna. nō
mā dīc. c.

insti. de iure pfo. §. serui autē. Itē sunt aliq serui. qz ius civile eos in penā subijcit seruituti. vt liber- tus ppter ingratitudinē. Itē iure canonico raptor mulier; efficiē seruus rapte. Itē deserētes auxiliū saracenis; efficiunt serui capientū p cūa. Boni- facij. viij. Sunt et alij serui magis largo mō dicti; vt ascriptici siue originarij qd idē est. l. qdā hoies q ita ascripti sē terris colendis q nō pūt a cultura recedere sine dñoz voluntate; nec pūt vendi sine gleba nec gleba sine illis. Et dicunt ascriptici. qz ascripti siue deputati sunt ad culturā z originarij; qz a sua origine tales sunt. Itē etiā serui qñqz colo- ni dicunt. Itē tñ pprie serui nō sunt nec repellē de- bent a legitimis actibz nisi q ad ordines nō debēt admitti. vt di. liiij. qz aut leges.

¶ Qui pentis cōditionē sūt? debeat seq. Rñ. fm glo. in. c. j. de con. ser. qz ptus seqt ventrē. l. 3. Sui. nalo. teneat pñtū dices q filij nati ex legitimo ma- trimonio sequunt patrē. vt in. l. cū legitime. ff. de sta. ho. qñ velit qz ptus sequat cōditionē ventris. vbi nullum pcessit mīmonū. Sed doc. in. d. c. j. cōiter sequit glo. bec pano. ibi. Itē Tho. in. iij. vbi dicit qz ples in libertate z seruitute sequit ma- trem. qz ples hz a patre completū formale. hz a matre substantiā corporis. Seruit' autē est conditio corporalis; cū seruus sit qñ instrumentū dñi in ope- rando. Sz in alijs qz ptinet ad dignitatē qz fōma- rei sequit patrē. Sicut in honozibz. muneribz. mu- nicijs z nobilitate z hmōi. In qbusdā tñ terris q iure civili nō regunt. ptus sequit deteriorē cōdi- tionē vt si pī sit seruus quis mater sit libera erūt filij serui. Non tñ si post pactū mīmonū pī se in serui dedit; nolente vxore z filij si sit ecōtrario. Si autē vterqz sit seruilis cōditōis z ptineat ad diuer- sos dños. tunc diuidant filios. si plures sunt vel si vn' tñ; vn' alteri recompēabit de p̄cio. z accipiet natū in sui seruiqū. tñ nō est credibile qz talis con- suetudo possit eē ita rōnabilis sicut illud qd mul- toz sapientiū diuturno studio determinatū ē. Et nota. qz fm leges siue mī fuerit libera solū qñ con- cepit vel solū qñ peperit vel etiā medio tpe; suffi- cit ad libertatē plis. vt ff. de sta. ho. l. z seruoꝝ.

¶ Qualit liber bō qz patit se venūdari sit seruus. Rñ. ser. regunt. P̄mū qz sit maior. xx. annis. vt l. de li. cā. l. si ministeriū. Scdm qz intēdat p̄cium p̄cipare. vt l. de li. cā. l. nō ideo. Tertū qz in ve- ritate p̄cipet. vt ff. qz ad li. p̄da. nō li. l. j. Quartū qz emptoz credat ipm seruiū esse. vt ff. de li. cā. l. lib- tis. Quintū vt ille qz vendit sciat cōditionē suam. Sextū qz venditor sciat ipm esse liber. ff. qz ad li. p̄da. nō l. l. iij. Si aliqd istoz deficiat; iure cōi re- uocat in ingenuitatē. Sed si nihil deficiat etiā pos- tea si manumittat nō sit ingenuus. hz liberus. vt ff. de sta. ho. l. bō liber. nisi reddat dñō p̄cium. ff. si inge. ma. l. ij. Qd tñ p̄ciū dñs inuitus nō cogit su- scipere fm quosdā.

¶ Qualit serui efficiant liberi. Rñ. fm Tho. mul- tis modis. vno mō p manumissionē. Itē si serui languidum dñs exposuit vel ei alimēta negauit. Itē qñ aliqs vendit ancillā ne p̄stituat z emptoz facit p̄ sit libera. Itē si seruus pilleat? incedit ante

cadauer dñi dū deseret ad sepulturā. Itē si postq̄ lata est snta p̄ illū qz dicebat seruus; dñs postea p ipso p̄ciū recipiat. Itē si dñs ancillā in mīmonio collocauit; scribēs. p ea dotē. Itē si seruiū appella- uit filiū actis interuenientibz qñ in figura iudicij. Itē si dedit seruo instrumentū p qd seruitus eius pbabat. z alijs casibz qz habeat. l. ex qui. cau. ser. p p̄cio li. ac. p totū. Itē si iude? xpianū mancipiū emerit. extra de iudicis. c. fi.

Seruus. ij. Quo ad or- dinationē. Null' seruus siue p̄uati siue ecclesie ordinari dz nisi prius manumit- tatur. di. liiij. c. j. ij. et. iij. Et rō est seruilis vilitas; atqz clericalis dignitas. di. liiij. admittunt. Et hoc vtz est in omni genere seruoꝝ; etiā de q̄bz habes supra. c. primo.

¶ Infra qd tps possit dñs serui ordinatū reuoca- re. Rñ. fm Ray. reuocari poterit infra ānū a tpe scientie dñi. Itē Sof. z Tho.

¶ Done qz seruus qz ordinat' fuit; restituit? z dñō suo. nun qd licebit dñō iniicē man' in eū. Rñ. fm Inno. nō. Alis incidere in canonem. xvij. q. iij. si quis. Sed nec tali seruo licebit p̄bere mīmonū. alijs autē priuilegijs clericalibz nō gaudebit. extra de de. cōiu. c. Joses. Itē. in omni genere seruoꝝ liiij. di. frequens.

Seruus. iij. quo ad ma- trimoniū. Vtrū seruus siue p̄sensu dñi possit mīmonium p̄bere. Rñ. qz sic. vt eē eo. c. j. vbi habet qz seruus etiā p̄dicte dñō p̄be- re pōt matrimoniū. hz ppter hoc nō liberat a serui- cijs domino debitīs.

¶ Done qz dñs ali qd p̄cipit seruo cōiugato. z eo tpe vxor pent debitu vel ecōuersio. Tho. dicit. qz aut p̄rit cū volūtatē dñi z tenet p̄us obedire vxori qz ad necessaria impendenda. qz ex qd dñs p̄misit mīmonū p̄bi videt assensum p̄buisse accessōijs ad ipm matrimoniū. vt in. c. p̄terea. de of. del. Si vō dñs nō p̄sensit. debet p̄us obedire dñō; nisi ti- meatur de incōtinentia.

¶ Quid si cōiuges. l. serui habeat diuersos dños diuersaz regionū; ita qz nō pūt puenire ad officiū coniugale. Rñ. fm Sof. vt euitet fornicatōis mā coget p ecclesiā alter dñoz vendere alteri volenti emere vel si neuter vult emere; cogant vendē cui- libet eē neo in puincia cōserui vel venalē exponē. z si nullus appareat emptoz; emat ecclesia.

¶ Quid si dñs seruoꝝ cōiugatū vult vendē in re- motā regionē. Rñ. fm v̄y. p̄hibēda est talis ven- ditio. hz cogi dz dñs alij vendē ei bonas cōditōes afferēt. Interest etiā reipublice ne q̄s re sua male vtaf. vt insti. de his qz sē sui vel ali. in. §. pe. Sed et Tho. addit qz si mīmonū fuit factū sine licētia dñi z nō habeat in alio loco instiū emptoz; possit eum vendē in remotis. Aliter nō dz hoc facere.

Symonia. j. communi- ter. Symonia cōiter diffinit qz ē studio- sa voluntas emēdi vel vendēdi aliquid

insti. de iure pfo. §. serui autē. Itē sunt aliq serui. qz ius civile eos in penā subijcit seruituti. vt liber- tus ppter ingratitudinē. Itē iure canonico raptor mulier; efficiē seruus rapte. Itē deserētes auxiliū saracenis; efficiunt serui capientū p cūa. Boni- facij. viij. Sunt et alij serui magis largo mō dicti; vt ascriptici siue originarij qd idē est. l. qdā hoies q ita ascripti sē terris colendis q nō pūt a cultura recedere sine dñoz voluntate; nec pūt vendi sine gleba nec gleba sine illis. Et dicunt ascriptici. qz ascripti siue deputati sunt ad culturā z originarij; qz a sua origine tales sunt. Itē etiā serui qñqz colo- ni dicunt. Itē tñ pprie serui nō sunt nec repellē de- bent a legitimis actibz nisi q ad ordines nō debēt admitti. vt di. liiij. qz aut leges.

spuale vel spuali annexu: ope subsequuto. Ita dif-
finit panor. in. c. nemo. et eo. Dicit studiosa. i. deli-
berata. Ma sola deliberatõe ronis comittit pctm.
h no punit in iudicio ecclesie q no indicat d ocul-
tis nisi pcedat adet. Ido bene additu est ope sub
sequuto. Moie aut vedutõis cõphendit ois pctus
no gratiu. vt trãfactõis. renuciãtis z hmoi. Ex
cepta pmutatõe q est licita seruatis debitis circũ-
stantijs vt dictũ est. Permutatio. Spuale aut dẽ
fm Ri. in. iij. triplr. l. essentialit. vt gte z vtutes.
Secõdõ causalit. vt sacra q causant gratiaz. Tercio
actualit sine effectiue vt pdicare seu corrigẽ. visita-
re orare z hmoi. q sunt actus spuales. Spuali an-
nexum dõ duplr fm Tho. in. iij. Vno mõ sicut a
spualibz dependes. vt hic ecclesiastica bñficia. Qd
dõ spuali annexu. qz no cõpetit nisi habet bñficiũ
dericale. Alio mõ dõ spuali annexum qd ad spualia
ordinat sicut ius pionat qd ordinat ad pstantiũ
dericos ad beneficia. Sitr vasa sacra q ordinant
ad sacroz vsum. Sub pctio aut cõphendit omne
tpale qd pecunia extimar pot. Parõit emõ Ex. tri-
plex gen? muneris q comittit symonia. s. a manu
i. pecunia. a lingua vt preces. z ab obsequio. j. q. j.
Sunt nõnulli. Et de singulari infra Videbit.

An symonia sit pctm mortale. Dicendũ q sic
q est p iusticia z p diuinã legẽ z p legẽ nãlez. Nec
in hoc excusat ignõãtia. q iuris diuini q neminẽ
excusat. z q papa est subdit? pdictis legibz. vt aliũ
hocis. Nec in illis se nec aliu pot dispelare. Ideo
Tho. dicit. q ista opinio q dicit q in papã no ca-
dit symonia est erronea. Ma si papa. p aliq spuali
mun? accipet symonia comittit. sicut z ali? hõ. qz
et in ipõ pctio. si papa succedit symonie vicium
damnationez inchoauit in nouo testõ. Quis emõ
res ecclesie sunt aliq mõ pape no tñ st eius oibz mo-
dis habedi. vñ si recipit p aliq re spuali pecuniaz
de redditibz alicui? ecclesie no caret vicio symonie
Et idẽ si recipit pecuniam ab aliq laico no de bonis
ecclesie. p re spuali. Idẽ Tho. scda scõ. q. c. q aut
dõ symonia no cadẽ in papã. dicit. d. an. post Tho.
in his q symoniaca st. qz phibita ex iure positiuo
hic locũ. Ma pctõ no ligat. pmulgãtes. puta. ven-
dendo vicariã. casteldionatũ. aduocatiã. ycono-
matũ z hmoi. j. q. iij. saluator. Et de hoc videt in-
telligendũ qd dicit Jo. de lig. et eo. c. j. q nec papa
nec alij existẽtes in curia pmittũt symonia si papa
scit z ex certa scia tolerat. Nam certa scia pncipis
purgat hoc viciũ. Et pe. de pal. in. iij. dicit. q z in
qbulcunqz symonijs z si pctũ non emittet penã tñ
iuris positiuũ cui no subest sp euadit. vñ nec suspẽ-
sionẽ nec hmoi penas iuris positiuũ timet. Sicut
nec est etiã excõicat? si pctiat clericũ. Dicit etiã
pe. q ille q emeret symoniace bñficiũ vel ordinẽ a
papa penas iur? no incurret. qz sicut pt dispelare
in penis iam incuris. ita etiã q no incurrat. sicut
posset alicui p uilegiũ pcedẽ q pctiẽdo clericum.
no esset excõicat? Qu autẽ dat aliq bñficiũ p pe-
cunia videt dispelare q liceat retinẽ sicut qñ scien-
ter dat irregulari. dispelat etiã eo. vñ q habuit bene-
ficiũ p symonia in curia si bz psciam q emanauit
de scia pape pferẽtis. penitẽdo d pctõ no tenet

resignare. h pt retinẽ. hec Pe. Panor. vo in. d. c. j.
distinguit. q si beneficiũ hz admistratõe ordi-
nis vel executionẽ clauũ. etiã papa inuoluit viciõ
z pctõ symonie. Secus si no hz admistratõe or-
dinis nec executionẽ clauũ. vt st ista hospitalia
vel alie admistratões tpales. Pamũ. pbat. Ma it
lz titulus bñficiũ sit de iure politiuo. in executio. or-
dinis seu ptas clauũ e de iure diuino. Ma z ordõ
erat in veteri testõ. z vendes executionez ordinis.
videt vendẽ ordinẽ ipm z gratã dei. Et ista sunt
symoniaca in se. Et ido phibita. j. q. j. q studet. Et
ido in collatõe epatus nulli dubiũ e. q papa pmit-
teret symonia. qz epatus e ordõ. Et cũ ista sint cor-
nera no excusaret dicẽdo se recepe pecuniam p tpsũ
bus. qz vendito vno ex cõneris vendit z reliquit.
vt. j. q. iij. si qõ obierit. Sed in alijs bñficijs non
habentibz executionẽ ordinis vel clauũ papa no
comittet symonia. qz phibitio e tñ in illis iure po-
sitiuo q papa no ligat. Et in oibz casibz pdict? pu-
to q ille q dedit ex pacto pecuniam no sit tur? q ad
deũ nec pot sine pctõ admistrare in tali beneficio.
etiã in casu vbi papa no comittet symonia. qz exta-
bat pctõ phibitua. Ido subdit? incidit in penam
sicut in sili disputat Jo. an. qõnez. Statuto cauef
epi q ludẽs ad azarrũ sit excõicat? An ludẽs cuz
epo q fecit excõicationẽ sit excõicat? Et pdidit qz
sic. lz ipse eps no sit excõicat? qz no potuit ipẽ liga-
ri sua pctõ. Ita ad ppositũ vbi papa no comittet
symonia. exq recipiẽdo pecuniam ex pacto no suspẽ-
dit pctõnẽ phibitua. dãs pecuniam comittit symo-
nia. Et sic no pot agẽ pniãm retẽro bñficio. Nec
Panor. Tñ p cõcordãtia posset dici q in his q sy-
moniaca sũt. qz phibita ex iure positiuo nec papa
nec dãs incurrit penas iur? positiuũ. Ma fm In-
no. in. c. cũ ad monasteriũ. de sta. re. lz cõditõu ca-
nonũ p suã dispelare pctõnez etiã sine cã. Idẽ Jo.
an. in regula generi. in mercu. z in regula cui licet.
dicẽs epm posse tollere z dispelare p suã pctõnem
Et hoc dicit seruare vniuersum. Et si hoc pot eps
Indubie poterit papa. In his vò q st phibita qz
symoniaca. z de iure diuino. Dic qz tã papa eo ca-
su q aliũ dãtes vel pncipes incurrit viciũ z pctũ
symonie. tñ penas iur? positiuũ adhuc no incurrit.
Et hec distinctio vñ rõnabilis z cõsona iuribz.

Utrum symonia sit heresis. Rñ. fm Tho. in. iij.
q symoniaci no st ppie heretici cũ no habeant ali-
quã fallam opinionẽ. h dicunt heretici. pp silitu-
dinẽ act? qz ita opant ac si extimarẽt donũ spũscit?
pecunia possideri q extimatio esset heretica.

Quare symoniaci poti? dicunt a symone q vò-
luit emere donuz dei quã giezite a giezã q vèdidit
donũ dei. Rñ. qz magis fuit cõpleta rõ hui? pctũ
in symone qz in giezã q solũ vèdidit donũ dei. At
symon voluit emere z vendẽ. j. q. iij. saluator.

Utrum sit symonia si aliqd def. p spualibz gtiõ
vel recipiat. Rñ. si sponte offerat no est symonia.
j. q. j. quicqd. vbi sciendũ q ppositio. p. cũ dõ ali-
quid dari. p spuali. si ipõtat appciationez vel cõ-
mutationẽ vel cãm pncipali mouentẽ ita q illud
tpale sit vt pctũ spualis vel pp hoc pctũ dat ipm
spuale. tñc est symonia. Sz si. p. uõ impõtat cãm
qq ij

ra. Jeli. p...
la in m...
scru app...
figura iud...
d seruitus...
ex qui. cau...
anũ mancipi...
o adov...
sue pu an...
us manu...
erulis vici...
untant. Et...
de qõ dõ dõ...
linatõ reuoc...
tra aõ a rpe...
tione? tã dõ...
u. Ma. fm...
q. q. iij. q...
symonia...
dõ. extra...
releruã...
ad ma...
de dõ dõ...
Ma. qz. vt...
licet dõ dõ...
liberã a ser...
fiam. z...
vbi. dicit. q...
dõ dõ v...
dõs gmit...
accõitõis...
et. dõ. dõ...
dõ dõ dõ...
v...
viciõs dõs...
enre ad offi...
fessionis m...
re. alij volu...
gãm vendi...
b viciõs...
at ecclesie...
viciõ vendit...
dõ dõ dõ...
z bonis cõditõ...
re. qz scia male...
alij. s. pe. Sed et...
etiã sine scia dõ...
pncipis offer...
pncipis...
COMMUNITI...
viciõis qz e fructio...
viciõis aliqquid

Bimonia. j.

finalē. h̄ ad minuculatiū v̄t si def̄ in collatōe tpale
p collatōe spūaliū ob reuerentiā sacroz vel ad su-
stentationē ministroz vel ad obseruatiōe pias con-
suetudines z h̄mōi. nō v̄t p̄ciū ipsoz. nō est ibi sy-
monia. Ita tñ q̄ cesset oīs pactio z oīs conuentio
j. q. ij. q̄ pio. Sed et sine pacto etiā cū subtrahunt
talia. s. spūalia z maxime a nō dantibz pecuniā vel
nō valentibz vel etiā a valentibz dare: h̄ nō volen-
tibus extorquent: p̄cipue ante collationē spūaliūz
multū p̄sumit de symonia. Secus si libere trade-
rent spūalia. et post collationē nolētes dare: co-
gerent ad dandū. nō quidē v̄t p̄ciū h̄ v̄t stipendiū z
subsidiū rōne cōsuetudis ibi existentis. fm Tho.
in q̄libet. Si autē dāns sacm̄ vel aliud spūale intē-
dat recipe pecuniā z h̄mōi. als nō datur? dās autē
p̄dicto mō. dat aliqd̄ tpale v̄t pecuniāz vel h̄mōi:
non v̄t p̄ciū h̄ v̄t elemosinā nulla infuente pa-
tione vel exactōe erit symonia. nō quidē in recipi-
ente sacm̄. h̄ in dante: q̄ tñ symonia q̄ mētalis est
sola p̄niā purgat. q̄ nullā censurā ecclesiasticā in-
ducit nec irregularitatē. et̄ eo. c. fi. Et ita ecōuerso:
q̄n̄ dāns spūale intendit libere dare v̄t recipiēs in-
tenderet q̄li p̄cio emere ex eo q̄ dat tpale. v̄n̄ nota
q̄ symonia cōmittit: aliq̄n̄ ex pte v̄triusq̄: si dāns
ordinē vel beneficiū vel aliud spūale facit pactum
cū recipiēte. vel v̄terq̄ eoz h̄z intētiōez ad tpalia
z spūalibz cōmutanda. Aliq̄n̄ ex pte neutrius. v̄t
cū cōsanguine? dat aliqd̄ nō ep̄o h̄ p̄siliario ep̄i v̄t
cōferat beneficiū vel h̄mōi: ignoate eo q̄ recipit
ep̄o. Aliq̄n̄ ex pte dāns spūale tñ: ea intētiōe. v̄t
habeat tpalia. qd̄ nō intēdit recipiēs. Aliq̄n̄ ex pte
recipientis tñ. v̄t cū ipse dat aliqd̄ tpale p̄ncipalit̄
p aliq̄ spūali vel ordinatoz vel alteri ipso tñ ordi-
natoz ignoate vel hoc nō intēdente. Adde p̄di-
ctis singulare dictū Archi. in sum. j. q. j. q̄ p spūa-
libz aliqd̄ dare vel accipe nō tñ aio vendēdi vel
emēdi: h̄ aio remunerandi nō est in se symoniacū.
Et dicit Panor. in. c. et si xp̄us. de iureiū. q̄ bec est
notabilis limitatio ad materiā symonie.

Adunus autē a lingua. q̄n̄ z quō inducat symo-
niā nota distinctionē q̄ fit a doc. Aut enī q̄s porri-
git p̄ces p se: aut p altero. s. v̄t obtineat beneficiūz
vel sacm̄ vel aliud spūale. Et si porrigit p̄ces p se
p obtinēdo b̄n̄ficiū seu ecclesia habēte curā aiariū
tales p̄ces inducūt symoniaz fm Dg. Ho. Ray.
Tho. z Dir. li. iij. etiā q̄ntūcunq̄ als esset dignus
q̄ eo ipso q̄ se ingerit ambitiosus videt. z per p̄ns
indign? Et rō est fm Tho. in q̄libet. q̄ nemo pōt
exercere curā aiariūz digne et̄ grām seu cū pctō mor-
tali. q̄ faciēdo ea q̄ p̄tinent ad curā: peccabit mor-
taliter. Itē nullus dz sibi sumē honorē. h̄ q̄ vocat̄
a deo tanq̄ Aaron. ad Heb. v. Et sic videt̄ facē
p̄ius diuinū. viij. q. j. in scripturis. Aultomagis ē
symonia si als est indign? puta quillatus vel no-
torius fornicatoz z h̄mōi. Si autē porrerit p̄ces p
beneficiū simplici. z indigeat: nec indign? ē eo. p̄t
aliqd̄ impedimētū: nō est symoniacus. nec peccat
fm Ray. Tñ D. z Hul. dicūt q̄ bec opinio est
dura. Et credūt q̄ ex q̄ aliq̄s est. p̄mor? ad sacros
ordines. cū h̄mōi ordinar? titulū ecclesiasticū req̄-
rat: pōt pctē beneficiū ecclesiasticū. licz abundet in

tpalibz z nō solū simplex. h̄ et beneficiū cuius cura. s̄
est dignus. Exēplo Isaac q̄ dixit. Ecce ego: mitte
me. Et p hac opinione facit tolerātia z scia pape.
Als fere totus mūdus esset in statu dānatois. Et
p hac pte videt̄ panor. in. c. tua nos. et̄ eo. vbi di-
cit. q̄ h̄uiles p̄ces a digno facit p beneficiū spūali
cōsequendo nō inducit symoniā nec aliqd̄ aliud
pctm̄ etiā ambitōis. Qd̄ p̄cedit etiā si p̄cessit do-
natio rei tpalis. liberaliter tñ facta. Et optime hoc
colligit ex ter. illo. Qd̄ tene sp̄ mēti p illis q̄ d̄ndie
cardinalibz z alijs Plat̄ aliq̄ munuscula largiunt:
rogantes p aliq̄ beneficiū cōsequēdo. Si enī noz
dicunt p̄ncipali intētiōe v̄t spūalia adipiscant:
q̄ p̄ secundario habeat talē sp̄m. et̄ oēm noz d̄ndi
cant. Mā vix ista p̄nt fieri sine spe secundaria. bec
Panor. Et nota q̄ panor. nō distinguit an h̄mōi
p̄ces sint pro beneficiū simplici an curato h̄ indi-
stincte loquit̄. Et notat aliqd̄ panor. aliud singu-
lare quod facit ad declaratiōe p̄dictoz de mente
Inno. q̄ in p̄hibitis q̄ symoniaca. sola intētiō in-
ducit symoniā. Et dicit̄ p̄hibita illa: q̄ symonia-
ca. q̄ sunt spūalia de iure diuino v̄t vendē facta et
silia. Sz in symoniacis q̄ p̄hibita: sola intētiō nō
inducit symoniā. v̄t si q̄s renunciat beneficiū suo:
cū intētiōe habēdi aliqd̄ tpale. de q̄ dicit v̄t notat
glo. in. c. ex pte. de of. del. Jo. tñ. an. et̄ q̄ nūq̄ sola
intētiō inducit nisi symoniā mētale. Qd̄ placet pa-
nor. Et dīa maxima est in symoniā mētale z cō-
uentionale. Mā in cōuentionali tenet q̄s restituere
talia spūalia vel tpalia illicite recepta nec pōt alif
penitere. v̄t in. c. in q̄l̄itōis. in p̄ncipio. de accu. Sz
in mētali abolet pctm̄ p solā p̄niā. v̄t pbat̄ in. c.
fi. et̄ eo. vbi ter. loquit̄ indistincte de oibz spūalibz
Procedat h̄ ille ter. siue sint spūalia de iure diuino
siue ex p̄tione ecclesie. et̄ q̄ alif nō distinguit. z opti-
me illd̄. c. sic inductū. pbat̄ opi. Jo. an. bec panor.
Pro sacris v̄o z alijs spūalibz nō repit̄ p̄hibitiū p̄-
ces porrigere p se. si est dign? Excepto tñ religio-
so q̄ velle nō h̄z. xij. q. j. nō dicit̄. Si v̄o p̄ces por-
rigunt p alio. aut sunt p̄ces spūales aut carnales.
Si carnales. tūc aut p digno aut p indigno. Si
p indigno: symonia cōmittit̄ fm oēs doc. j. q. j. de
ordinationibz. Si v̄o p̄ces sunt p digno. puta. q̄
illi q̄ p̄cant: attendūt pentelā p̄ncipalit̄. si tñ supe-
rior nō h̄z respectū ad p̄ces h̄ ad meritū. p̄monēdi
ad ordines vel beneficiū. nō cōmittit̄ symonia. et̄
de eta. z q̄li. tu. imo si p̄sanguine? est dign? plus
tenet̄ p̄latus ei q̄ extraneis puidē. ar. et̄ de coha-
de. c. j. Tho. autē in. iij. dicit q̄ q̄ quis dat aliqd̄
spūale p laude acq̄renda vel fauore. quē expectat
ab eo cū? p̄cibz satisfacit symoniā cōmittit. Et sily
si hoc facit ad euitandū aliqd̄ piculū vel malū qd̄
pōt inferre p̄ces porrigēs si nō exaudit̄. puta. aliq̄s
potēs. Qñ q̄ p̄ces fiunt p indigno: satis apparet
q̄ nihil aliud mouet q̄ fauor: aut piculū euitandū
Et dī fauor auxiliū laus z assensus. Et iō manife-
ste cōmittit̄ symonia. si p̄t hoc b̄n̄ficiū ecclesiasticū
detur. Si autē p digno fiat p̄ces p̄tum ad iudiciū
hoim. p̄babile v̄t q̄ dans magis moueat intuitū
dignitat̄ p̄sone q̄ fauore p̄cum nō reputat̄ symo-
nia. Si tñ p̄ncipaliter moueatur s̄ uoie p̄cum vel

no

hincse
comittit
quis ro
Am
perit al
p̄correc
idē est a
Wec do
aut spū
carnales
adulatio
mus ab
codinatō
ar. d. c. fi.
De m
nulli j. q.
dignū ē
Secus si
ferentiā nō
et̄ eo. dicit̄
rare ad co
monia h̄ q̄
capit̄ serm
no. ubi q̄ p̄
candano ben
ta dicit̄ q̄ an
respectū ad o
cū essent. v̄t
Zut tendit a
c. s̄it nōnulli
diferentiā
tar q̄ sit licitū
cōsequēdo ne
ad cōferēdi
debet̄ et̄ h̄
v̄t q̄ h̄ recto in
candano bene p
in. c. q̄ p̄dicit̄
p̄dicit̄ fm panor
mit̄ Ho. n. d. c. q̄
ricū ad seruiciū
sibi certū salariū
beneficiū cōpetē
dit q̄ sic. dūmō
p̄stāndū. nec cō
larū cū cōfert̄ p̄
dicit̄: facta co
si p̄missio fuisse
p̄niā dictū Ho.
mendū b̄n̄ficiū p̄
male p̄pendit̄. q̄
nō finis sit p̄stā
Qñ autē si obi
p̄niā beneficiū. R
cuncto pōt p̄ferri l
dicit̄. v̄t puta c
v̄t p̄ca. z significat̄
beneficiū esset in
bono. p̄o p̄t f
q̄n̄ it̄ anētiū h̄z

timore rogantis q̄tū ad diuinū iudiciū symoniā cōmittit rogatus z rogans: si hoc intēdat siue ali- quis roget pro se siue pro alio.

Quid si q̄s dedit pecuniā alteri vel si p̄ces por- rexit alij ex pacto q̄ p̄ter datam pecuniā p̄ p̄ces porrectas: det operā q̄ habeat beneficium. Sic q̄ idē est ac si dedisset collatorū beneficij. j. q. v. p̄ntū. Nec distinguit q̄ fiant p̄ces p̄ digno aut carnaliter aut sp̄ualit̄ cū ex hoc ipso sit indignus. z sint p̄ces carnales. q̄ ex hoc pacto vult h̄re beneficiū. Si v̄o adulationē facit vt habeat beneficiū p̄t dici mu- nus ab obsequio. z reputā dū ē symoniā. j. q. j. ordinatōes. Non t̄n tenet illud beneficiū religre. ar. d. c. si. bec Ber. Inno. et Mo.

De munere autē ab obsequio. Glo. in. c. sunt nō nulli. j. q. j. dicit. q̄ si seruicius est dignus z seruiciū dignū ē z honestū: licite sperat h̄ficiū etiā sp̄uale Secus si nō esset idoneus ad illud beneficium vel seruiciū nō esset honestū. Glo. aut in. c. cū essent. eē eo. dicit. q̄ licite p̄t q̄s seruire alicui p̄lato z spe rare ab eo h̄ficiū sp̄uale. Nec ex hoc cōmittit sy- monia si seq̄tur collatio. Dicit t̄n glo. q̄ nō d̄z p̄n- cipalit̄ seruire hac intētiōe q̄si velit. vt refert Pa- nor. ubi q̄ possit ab eo bonū in genere sperare z se- cundario beneficiū sp̄uale. Sz. d. an. p̄ cōcordan- tia dicit. q̄ aut seruiciū z recipiēs seruiciū habent respectū ad certum beneficiū. z p̄cedit glo. in. d. e. cū essent. vt nō liceat hac intētiōe p̄ncipalit̄ duci Aut tendit ad h̄ficiū incertū. z p̄cedit glo. in. d. c. sūt nōnulli. Sz panoz. dicit nō vidē bonā rōnē diuersitatis inter certū beneficiū z incertū. nec pu- tat q̄ sit licitū p̄ncipalit̄ seruire p̄ sp̄uali beneficiū cōsequēdo nec p̄lat̄ licite cōferi: si p̄ncipalit̄ ducit ad cōferendū p̄ seruicio t̄pali recepto. q̄ id qd in se debitū est z honestū nō d̄z exerceri fauore huma- ne gr̄e. h̄ recto iudicio. vt in. c. nemo. eē eo. Sed se- cundario bene p̄t h̄i talis spes. Et ita vult glo. in. c. qd p̄derit. l. xj. di. Et intelligit glo. in. d. c. sunt nōnulli. fm dicit̄ glo. in. c. cū essent. z illi. c. quid p̄derit. fm panoz. Et p̄dicta faciunt ad. q. quā po- nit Mo. in. d. c. cū essent. Ep̄s recepit quendā de- ricū ad seruiciū t̄pale z sp̄uale p̄standū: p̄mittens sibi certū salariū ānuatim donec sibi p̄uiderit de beneficio cōpetēti. Nun qd hoc sit licitū. Et cōclu- dit q̄ sic. dūmō nō se obligauerit ad seruiciū t̄pale p̄standū. nec cōmittit symonia. si remittit p̄mo sa- lariū cū cōferit postea h̄ficiū. q̄ salariū erat s̄b cō- ditione z facta collatōe expirat obligatio. Secus si p̄missio fuisset pura z p̄petua. Sz panoz. putat p̄mū dicit̄ Mo. p̄cedē qū p̄lat̄ nō ducit ad cōfe- rendū h̄ficiū p̄ncipalit̄. p̄t seruiciū t̄pale vel sp̄i- tuale p̄cipiendū. Sed q̄ ille meref z cōsp̄ullua. z nō finalis sit p̄statio seruicij. bec Panoz.

Quid autē si obsequiū ē pure sp̄uale qd effz im- positū beneficio. Rūdit Mo. tūc indubitant etiā ex pacto p̄t p̄ferri h̄ficiū: ita q̄ ille p̄mittat tale obsequiū. v̄p̄puta celebrādo talē z talez missam. eē de p̄ben. c. significatū. Silt fm Mo. si alicui p̄ben- de vel h̄ficiū esset impositū onus. qd q̄ bz teneat docere pueros. p̄t fieri pactio. h̄ et alicui p̄bende sui nō est annexū hoc onus cū vacat: p̄t imponi

hoc onus. Recipe autē canonicū ex pacto symo- nia est fm Mo. Itē fm Guil. cūz duo sacerdotes debēt celebrare missam. v̄n? maiorē: alius minorē si ex cā cōdicunt ad inuicē q̄ v̄n? dicat missam que alteri tāgit z cōtra licitū ē: maxime ex cā: qū nullū p̄cium sine t̄pali merces inuenit. Itē fm Ri. in. iij. nō est licitū q̄ duo adulti baptizādi: hanc pa- ctionē int̄ se faciāt. Ego baptizo te: eo pacto: q̄ tu baptizes me. q̄ in talibz ois pactio z cōuētiō cessa- re d̄z. eē eo. tua. Dare etiā ex pacto aliqd p̄ factio: q̄uis sp̄uale. est illicitū. et si nō om̄i eo mō q̄z dare t̄pale. t̄n q̄z ex eo q̄ res emit a nō d̄no. est p̄ rōnem gr̄e. Dicere autē orabo p̄ vobis z rogo vos vt etiā orētis p̄ me: in nullo ē rep̄hensibile. q̄ nō emittit vel vendit sp̄ituale cū nulla sit pactio.

De munere autē a manu qd ē pecunia: large su- mendo pecuniā p̄ rebz mobilibz z imobilibz: que t̄pali possident. j. q. iij. totū. Mo. fm & ur. in. iij. Adun? a manu aut ē tale z tantū q̄ plūmif̄ incli- nare affectū ad collationē rei sp̄ualis. p̄ter ip̄m. z tunc p̄sumit symonia vel hoc tā par̄ est q̄ nō p̄su- mitur inclinare affectū ad collationē rei sp̄ualis. z tunc nō ē symonia. Et hoc quidē v̄z ē q̄ ad iudic- ium ecclesie q̄ de exterioribz iudicat. h̄ q̄ ad deum sp̄ est symonia. cū ip̄t qd cūq̄ t̄pale q̄ntumcūq̄ etiā p̄uū dat sp̄uale. Ad iudicandū autē de symo- nia: cū dubitat. v̄z cūz q̄s corrupta mēte dederit munera fm Dir. attēdenda s̄t p̄cipue q̄tuor: q̄ in istis versibz p̄tinent. Muneribz dandis: attēdas q̄tuor ista. Quis dans: q̄s ve petēs: q̄ res: q̄ causa petendi. Prouerbiū est. nec oia. nec oēs neq̄: ab oibz. q̄z valde inhumanū est a nemine recipere velle h̄ oia z ab oibz vilissimū. h̄ sculentū z poculentūz qd infra tridū cōsumi p̄t recipi licz. extra de re- scriptis. c. statutuz. li. vj. Considerari d̄z p̄mo. qd offerat. Itē q̄le offerat. Itē a q̄ det. s. an a paupe v̄l diuite. Itē ad qd offerat. Itē q̄ intētiōne. Itē quantū. Itē qū. s. t̄ps donationis. An. s. instante necessitate vel als cōferat. Et fm hoc p̄sumit pro z contra. extra eo. et si qdnes. Et p̄ter hoc habes an encenia inducāt symoniā. Mā attenta q̄ntita- te modica. z detur sine pacto z absq̄ corrupta intē- tiōne nō est symonia. Als in modico etiā p̄mittit symonia. j. q. j. indices. Tho. etiā in q̄libet. dicit in dispensatione sacroz vel alioz sp̄ualium. cūz aliq̄ recipiunt vt symonia emittit. tria sunt necessaria. P̄mū vt fiat ex cōcessione iur̄ diuini vel huma- ni vel saltē pie p̄suetudinis. Scdm. vt sit intētiō pia et nō corrupta. Terciū vt sit forma honesta. s. vt nō requirāt ante p̄ij officij executionē ne pactū interuenire videat. h̄ impleto officio exigi possunt Sic iḡt h̄ista tria cōueniant: secure archidiacon? accipiat palafrenū. p̄ installatione abbatis. Nota etiā fm Jo. de lig. z Inno. in. c. ad publicā. extra eo. q̄ si est consuetudo q̄ pro ordine vel alio sacro detur t̄n ante receptionē eius. nō valet immo est corruptela. etiā si longo t̄pe seruata est q̄ p̄ tali or- dine detur t̄n. nec p̄t cōpelli ad soluendū. quia si gratis dedit non p̄iudicat nec nata est obligatio. Si autē nō gratis dedit. h̄ vigore consuetudinis. non valet. quia fuit corruptela. Sed si ex statuto:

Simonia. I.

vel consuetudine debet aliqd. p ordine vel alijs spi-
ritualibz post receptione eoz: valer vt in consuetudi-
ne veneroz vbi qra oim mobilis monētis datur
epo. In britania vo dat tertia ps. Et pnt ad hoc
cogi. Ideo autē veneti dant hoc. qz nihil soluunt
p decima. De hmoi consuetudinibz vide s. Sepul-
tura. j. in pncipio. Itē nota qz ille q dat pbendam
vel aliud beneficiū pncipalit rōne panguinitatis
vel ppter affectionē alicui? amicitie tpalis si quidē
attendit solū bonū tpale illius cui dat z nō alteri?
qzuis grauit peccet: nō tñ symoniā cōmittit. qz nō
vendit cū nil accipiat. Et si intēdit in hoc aliquod
bonū in seipm redūdans: sicut qz magnificet per
hoc. z nobilitet domus sua vel qz ipse in pangui-
neis sit fortior vel si hoc pacto vel intētionē benefi-
cium cōcedit vt beneficiat? faciat aliquā recōpen-
sationē tpalem sibi vel suis consanguineis. symo-
nia est fm Tbo.

¶ De pecunia symoniace recepta siue p ordine da-
to siue beneficio siue sepultura vel p ingressu mo-
nasterij vel p pntatione: q ad pōnos ecclesiarz vel
p mediatione vel ad hoc vt pcurat qz spūalia al-
teri? hmoi qd fieri debeat. Dic fm doc. qz talis pe-
cunia retineri nō pōt: nec etiā reddi d; illi q dedit
qz turpiter dedit. h d; dari illi ecclesie in cui? cōtu-
melia data est. et eo. de hoc. vnde si qz ordinat? est
nō hñs beneficiū: pecunia ab eo recepta symonia-
ce: d; dari ecclesie cathedrali. Si autē ordinat? ē ad
titulū alicui? ecclesie vel bñficii: illi ecclesie vel bñfi-
cio applicabit. fm Guil. z Vl. Si accepta ē pecu-
nia v? alia res. p ecclesia vel bñficio illi ecclesie vel bñfi-
cio applicabit. nisi ecclesia essz in culpa qz illd tūc da-
bit pauperibz. ne ecclesia de malo reportet lucz. Et
hoc si totū collegium pñsisset symonie. Et si talis
trāsiret ad religionē: ex misericōdia posset ei reddi vel
etiā si esset talis paup. vt nō sufficerēt sua vel etiā
si dedisset ex ignorātia fm Tho. Idē videt dicēdū
de pecunia symoniace recepta. p alijs spūalibz. vt
scz def illi ecclesie in q cōmissa ē. ita tñ qz nō repor-
tet comodū q dedit. Si vo. p ingressu monasterij
pecunia sit symoniace recepta. z capitulū fuit p-
iceps symonie. trāsibit sic ingressus ad aliud mo-
nasteriū simpli? cū illa pecunia sibi restituta. Si so-
lus platus vel aliq z nō caplm. tūc trāsendo ad
aliud monasteriū: si est pfectus illud scdm mon-
asteriū ad qd trāsibit hēbit vsūfructū illoz bonoz
ipō viuente: mortuo autē libere reuertent ad pu-
niū monasteriū. qd videt hīc locū in bis q nō con-
sumunt vel distrahunt vt sunt possessiones. Si
vo dispenset cum tali q remaneat in illo eodē mo-
nasterio. puto etiā q possit dispensari qz illa pecu-
nia symoniaca remaneat monasterio. Ita tamē si
possibile est qz illi q fuerūt in vicio nō habeāt vtili-
tatē vel etiā qñ nō pōt pecunia symoniace recepta
comode applicari loco vbi vel in cui? cōtumeliam
data est. puta. qz in remotis pibus vel cū videreē
incōueniēs illa sibi dari vel cū ecclesie habereē qñ
p derelicta. pauperibz pōt erogari.

¶ Vtrū ep̄s cū psecrat vel vilitat possit recipere pecu-
rationē. Rūdit Dir. qz moderatam pōt recipere. et
eo. cū sit. vbi dicunt Ber. Inno. z Hosti. qz ep̄s

hanc pcurationē nō recipit p aliquo sacro. quia
illud esset symoniaca: nec rōne laboris. qz ecclesia
posset esse in ciuitate. z tñ recipit licet nō laborez.
extra de censu. venerabili. Sed qz ista pcuratio p-
missa est a iure licet z alie pcuratōes. qz sunt rōne
vilitatōis. vñ nulla symonia cōmittit. Et si ecclesia
ppter paupertatē pcurare nō possz ep̄m: p̄e suis sum-
ptibus ecclesia psecrabit. x. q. iij. cauendū.

¶ Vtrū tpalia possint dari p vita eterna vel pro
remissione peccatorz. Rūdit Dir. qz sic. Dañ. iij.
Peccata tua elemosinis redime.

¶ Vtrū tpalia possint dari p redimēda veratio-
ne in spūalibus. Rūdit panoz. in. c. dilectus filius.
extra. eo. cōp̄hendēdo totā materiā. qz aut queri-
mus in tpalibz aut in spūalibz. Primo casu licite
redimūt veratio tā pro iure q̄sito qz pro iure q̄redo
h recipiens pecuniā sic indebite tenet ad restōnēz
l. j. z. l. z general. ff. de calū. In spūalibz vo p iure
q̄rendo nō est licitū aliquid dare. etiā vt cesset in-
pedimentuz facti. qz ille videt ambitiosus dando
pecuniā. vt facilius illud acq̄rat. Et sic. p̄prie loqui-
tur. c. matheus. extra. eo. Nec tunc. p̄prie redimūt
veratio. sed datur vt facilius acquirat in spūale.
Pro iure autē q̄sito aut est in possessione illi? iuris
z si molestet de facto. licitū est aliquid dare. vt in. d.
c. dilectus. licet recipiens teneat ad restōnē. Si vo
iuste verat. vt quia ep̄s vult eū iuste deponere vel
alius iuste accusare vel forte p̄tendit ius in benefi-
cio. z tunc veratio nō licet aliquid dare. qz non redi-
mitur tunc veratio facti. vt extra eo. nemo. Aut
nō est in possessione illius iuris iā cōsueti. z tūc vt
habeat possessionē etiā illicite detentā. nō licet ali-
quid dare. vt notat Inno. in. c. ad aures. extra. eo.
z tenet glo. xvj. q. vij. decimas. Nam possessio est
qd spūale. Unde est qz nō cadit in laici de p̄scrip-
cām. vel saltē est cōtra spūalibz. ppter administra-
tionē: que inde sequit. j. q. iij. si quis obiecerit. Pu-
to tñ si. ppter p̄tentā aduersarij vel impotentiaz
sua nō posset illā defacili cōsequi apud superiores.
quia tunc vt euitet magnū p̄iudiciuz licite posset
dare pecuniā. Sicut in sili de absolutōe ab excoi-
catione obtinēda. de quo infra.

¶ Que symonia sit grauior. Rū. fm Vl. qz in mu-
nere a manu. quia mun? a manu magis. p̄prie est
p̄cium qz ab alijs duabz. licet in omnibz cōmit-
tatur symonia.

¶ Vtrū liceat vendere sacra vasa. vestes. aquam
benedictā z hmoi. Rū. fm Vl. omnia sacra ordi-
nata ad aliquē effectū spūalem vendi non pnt.
vt aqua benedicta z hmoi p quā venialia dimit-
tunt. Sicut nec etiā rōe materie pōt vendi sacrm
j. q. j. placuit. Sed illa qz p̄cipatiue sunt spūalia.
vt calix z hmoi. ante cōsecrationem simpli? vendi
possunt. Post vo cōsecrationē alteri ecclesie etiam
vendi pnt in eadez forma. dūmō intentio referat
solum ad tpale z nō ad spūale. Alis symonia esset
fm ipsum Vl. Sed laico calix vendi non pōt nisi
platus. Idē fm Pe. de pal. nec p sacramentalibz
licitam est aliquid recipere. vt p benedictione ab-
batum vel abbatissarū v? vclatione virginum et
huiusmodi.

Utrū autē sacerdos possit vendere officiū por-
tandi aquā benedictā p̄ parochiā. Dicit Guil. q̄
si talis h̄z p̄ p̄suetudine vt possit tale officiū retinē
z p̄ se vel aliu exercē z p̄uctus recipere. nō est symo-
nia. si illud q̄dē cōmittat ad firmā. Alia symonia ē
vel saltē turpe lucrū.

Utrū p̄ matrimonio liceat aliqd̄ recipere. Rñ.
fm̄ Tho. q̄ licet matrimoniu sit vnū de sacris. li-
cite tñ recipit z datur pecunia absq̄ vicio symonie
non ex eo q̄ in tali sacro nō conferat grā. vt notat
glo. j. q. j. quicquid. sed p̄pterea quia matrimoniu
non est sacramentum solū. sed est nature officium
Et fm̄ hoc datur pecunia p̄ matrimonio ad sub-
leuandum onus eius. et non inq̄ntum est ecclesie
sacramentum. vnde et p̄o benedictione nuptia-
rum p̄bibeatur aliquid exigi. licet sponse oblatum
recipi possit. extra eo. cum in ecclesie. Et panormi.
in. c. suam. extra eo. resp̄ndit glo. ibi. que dicit. q̄
si illa benedictio nō esset sacramentū q̄ possit ali-
quid peti. Sed Panormi. dicit q̄ hoc est falsum.
quia nō solum p̄ sacramētis h̄ etiā generaliter pro
officio ecclesiastico exercendo. nō debet aliquid pe-
ti. vt in capitulo ad nostrā. extra eo. Dicit tamen
Guil. q̄ si sacerdos aliquis ad quē spectat benedi-
ctio nuptiarū nō vult dare licentiā alteri sacerdoti
q̄ benedicat nuptias nisi p̄ pecunia. si quidē non
intendit vendere licentiā benedictionis. h̄ p̄inde
re sibi de portione oblationū eum cōtingente. nō
est symonia. Si tamen ex certa scientia maiorē exi-
git summam q̄ p̄sumatur valere portio ei contin-
gens. merito p̄sumi potest q̄ ipsam licentiā ven-
dere voluerit.

An autē pro sacramēto baptismi possit dari pe-
cunia. Respon. Panor. in capitulo. cū in ecclesie.
extra eo. allegat glo. in. c. baptizandis. j. q. j. q̄ con-
cludit. q̄ aut iste baptizandus est adultus. et non
debet aliquid tribuere. h̄ potius baptismū dimit-
tere. quia ex quo credit z nō deficit. p̄ eo. quomin⁹
baptizetur. habetur p̄ baptizato. ar. c. debitūz. de
bap. z in. c. ij. de pres. nō bap. Vel baptizet seipsuz
fm̄ glo. in dicto capitulo baptizandis. Sed Pa-
nor. dicit q̄ hoc vltimā parum p̄deset. quia diffe-
rentia debet esse inter baptizantē et baptizatiū. vt
in dicto capitulo debitiū. Itē dic q̄ poterit se face-
re baptizari a laico. quia a quocunq̄ collatus sit. te-
net. vt in. c. j. de sum. tri. Si h̄o est infans. tñ glo.
ponit opimones. Quidā em̄ dicunt nihil esse tri-
buendū. h̄ potius infanti dimittendū sine bap-
tismate. quia nō debet q̄s peccare vt infans acq̄rat
vitam eternā. rñ. di. qd̄ ait Loth. z ibi glo. z. rñ. j.
di. sicut. Alij dicūt q̄ licet nō debeat dari: tñ pot⁹
q̄ infanti dimittere sine bap-
tismate: pecunia esset
danda. Et hoc intellige qm̄ nō reperit aliq̄sq̄ sciat
baptizare. Et hoc casu putare q̄ licite possit dari
pecunia: q̄ illicite recipiat. q̄ iste q̄ donat ducit
necessitate: donat: nec vt emat sp̄uale. h̄ potius vt
tollat impedimentū illicite p̄stitū huic sacro. Nec
Panor. Secus tñ fm̄ Ri. de alijs sacris: que sine
periculo dānationis ex causa p̄nt omitti.

Nunq̄d autē licite detur pecunia pagano. vt
se baptizet. Quidā dicunt. vt dicit glo. in. c. q̄ p̄o.

j. q. ij. q̄ licite p̄t dari. Exemplo beati Siluestri q̄
bona temporalia paganis pollicebat. vt faceret se
xp̄ianos. Alij cōtra. Sed panor. placet. q̄ aut. p̄t
paupertatē pagani volunt venire ad fidē xp̄ianā
Et tunc licite posset eis pecunia p̄mitti. Nā mul-
ti iudei diuitias maximas cōgregauerūt ex vira-
ria p̄auitate. z timentē venire ad fidē. quia oportet
eos omnia mala ablata restituē. hoc casu licite pu-
to posse pecuniā p̄mitti vt veniant ad fidē. Sed
si non haberent. p̄positū veniendi ad fidem nisi ex
cupiditate pecunie p̄misse: tunc puto opinionem
contrariam p̄cedere. Et fm̄ p̄mū memb̄z arbi-
tro: fecisse Siluestri. hec Panor. Similiter nec p̄
confirmatione. nec p̄o crismate. nec p̄o extrema
unctione licet aliquid exigere. h̄ sponse oblata licite
recipiunt. Eius em̄ oblatio nullam ingerit cul-
pe maculam que nō ex ambientis p̄cessit petiti-
one. j. q. ij. sicut. Et si in his z in quibuscunq̄ alijs
spiritualibus aliquid ex cōsuetudine exigat quasi
precium rei spiritualis cum intentione emendi vel
vendendi: est symonia precipue si ab initio exigat-
tur. Sed si accipiatur quasi stipendium p̄ cōsue-
tudine approbata non est symonia. Si tamē non
sit ei intentio emendi vel vendendi. sed intentio
referatur ad solam consuetudinis obseruantiam.
Et precipue quādo quis voluntarie soluit. Item
p̄o eucharistie collatione nō licet aliquid exigere.
vel ex pacto seu quasi precium dare. j. questione. j.
dictum.

Pro celebratione autē misse tanq̄ p̄cium nisi q̄
licitum est recipere vel dare. Sed fm̄ Ray. si sacer-
dos tenetur celebrare. puta quia habens ecclesiāz
vel beneficiūz officiare teneatur. tunc exigere ē sy-
monia. j. questio. iij. vendentes. Si h̄o non teneat
z deficit ei sumptus. potest accipere. p̄ma questio-
ne p̄ma. iudices. Nam et operas suas locare po-
test siue ad diem siue ad annū. extra ne. pie. vi. su.
c. vltimo. Sed si sumptus habet et ad hoc non te-
netur. aut debet facere gratis. aut cessare. Alia fa-
cere videtur ex auaricia. Et licet forte quādo non
teneretur ad ista nō esset symonia. eo q̄ nō debet
suis stipendijs militare: tamen turpe lucrum est.
quando fit ex auaricia vel saltē habet speciem mali.
Et in quolibet p̄dictorum intelligas q̄ ipse debet
gratis cantare vel dicere missam. licet aliquid reci-
piat pro sumptibus. Et idē intelligas de alijs offi-
cijs diuinis. vt dictum est de missa. Lon. Tho. et
Ri. in. iij. dicit. q̄ pro anniuersario dicendo non
licet facere pactum de pecunia danda. Si tamē ex
deuotione ecclesie datur. eccl. sia tenetur. p̄ illis ce-
lebrare p̄ quibus datur. fm̄ q̄ pro recepto benefi-
cio magis se obligatam videt. Et seculares q̄ dant
vel dimittunt certam quantitatem pecunie p̄ nul-
lis: seu anniuersarijs: inuitentes mori patrie. q̄uis
in huiusmodi ex simplicitate taliter loquantur ac
si vellent emere: videtur q̄ pie sit interpretandum
pactum eorum. s. q̄ dent per modum elemosine
tamen sunt admonendi de hoc. vt nō dent tanq̄
p̄ciam misse.

Utrū p̄ p̄nia seu cōfessione possit aliquid exigi.
Dic q̄ nō. j. q. j. quicquid. Et sacerdotes q̄ audiunt

Bimonia. j.

Principaliter intendentes lucrum pecunie et si non petant: symonia committitur mentaliter. Si autem exigat aliter non auditur: committitur symonia etiam ab ecclesia puniendus d. c. capitulo. Sacerdos etiam qui non vult dare licentiam parochiano alteri consentendi nisi pro pecunia: committitur symonia secundum Ray.

An autem in absolutioe ab excoicatione vel suspensione vel interdico possit exigi pecunia sine vicio symonie. Dicitur quod si exigat pecunia quasi pena culpe peccantis pro qua fuit excoicatus vel suspensus vel interdictus. Factum quidem non est symonia cum nisi intentio sit corrupta. Si si exigat tantum pro absolutioe symonia cum est secundum Theobaldum. De. et. Nota. Vide tamen glo. in. c. ad aures. ex eo. qui dicit quod excoicatio licet daretur sine absolutioe: si iniuste absolutio sibi denegatur. quod tunc redimitur excoicationem suam. Sed Innocentius ibi etiam dicit. Nota. n. pro absolutioe dicit aliquod tempore impedere. sed dicitur hinc recursum ad superiorem. Io. an. dicit quod autem ista iminet aliquod iudicium ex dilata absolutioe. ut puta. quod speratur eligi vel dicitur eligi vel scriptio currit contra nisi agatur. Et tunc procedit opinio glo. ut dicatur potius redimere excoicationem. Aut non est tale periculum. Et tunc procedit opinio Innocentii. Et panorus ibi dicit quod hec opinio est sana etiam. Et dicitur de alia. q. Statuto canonicum quod excoicatus soluat. x. libras. pro quibus mense qui steterit in excoicatione. nisi quod valeat tale statutum. Nota. dicit quod sic. quod non exigat hoc casu pecunia pro absolutioe. sed pro contumacia. Panorus tamen dicitur pro absolutioe et postea cogat satisfacere secundum formam statuti.

An autem pro sacro ordinis possit exigi pecunia. Dicitur quod non. ex eo. c. j. ubi dicit. d. an. Nota tres personas que requirunt in ordinatioe. scilicet Episcopus. minister et notarius. Et sicut principalis ordinatio dicitur esse gratuita: ita et omne accedens dicitur esse gratuitum. Et de episcopo dicitur quod si recipiat aliquod pro ordinatioe pro pactione. pactionem vel exactionem. j. q. ij. capitulo. primo. quoniam si deus pecunia episcopo ne ordinetur symoniam: symonia est ex parte ipsius episcopi. sed non ex parte dantis. secundum Tan. Idem dicit panorus in. ca. cum in ecclesie. extra eo. de eo qui dat pecuniam episcopo vel symoniaci non conferat spiritualia quod symonia est ex parte recipientis. Minister autem in ordinatioe vel etiam archidiaconus qui habet examinare promouendos vel etiam ille qui notat promouendos vel ille qui respondet in scrutinio ordinandi secundum formam. c. j. de seru. vel ille qui legit euangelium. si cum sit ordinatio secundum Bonifacium. quibus horum si recipiat pecuniam. pro illo ministerio symoniam committeret.

Quid autem de notario. an possit aliquod pro suo labore recipere. Respondit panorus in. c. j. ex eo. post glo. et dicit. quod aut notarius habet salarium de publico. puta ab episcopo et nihil dicitur exigere. Aut non habet salarium et tunc aut suum officium est adeo necessarium in ordinatioe ut nisi ipse scriberet: ordo non diceret rite collatus. Et tunc cum officium suum sit de prebendis ad ordines nihil potest exigere. Sed panorus dicit se non videre quod officium scriptoris possit esse tale quod necessario requiratur ad ordinem conferendum legitime. Et ideo simpliciter potest dici quod ex quo non habet salarium de publico: rite potest pecuniam pro labore suo exigere. Et istud capitulum voluit secundum Innocentium. tollere consuetudinem quondam locorum in quibus omnes officiales et ministri petebant pecuniam.

Item secundum Ray. qui non habet titulum rogat presbyter ut preter eum ad titulum ecclesie sue: promittens ei quod nunquam aliquid in ecclesia sua petet symoniam promittit. extra eo. per tuas.

Item pro actu. pro betandi non habet accipere pecuniam quasi pro. vii. et. pro bete veteris testamenti rarissime etiam sponte oblata recipiebatur ne vendere viderentur. pro betantiam. Et si recipiebatur aliqui ad sustentationem ipsorum recipiebant. j. q. j. indices.

Item pro pauperibus non est danda elemosina pro ordine ab eis fienda tantum ex hoc quod intendat emere ordines eorum. sed pro fructibus beneficiorum dicitur intendere. procurare alias pauperum. ad hoc quod gratis et ex charitate ad ordinandum procedat secundum Theobaldum. Sed si detur ex pacto pecunia pro psalterio dicitur: est expressio symonia secundum De. de pal. Non autem si daretur pro vigilando supra defunctum. scilicet ratione laboris vigilie: esto quod ad vigilias sequitur dicit psalterium aut alias ordines secundum Nota. Sed cum ordinatio est in ecclesia quod vadit ad tale horam tamen habeat ut est in distributionibus quotidianis. et aliquis vadit ad illam principaliter causa lucranda illud: symonia committitur mentaliter. sed non eam quod ab ecclesia puniatur. cum nulla pactione intercedat. ex eo. tua. secundum Archiepiscopum. Non tamen restituere tenetur pecuniam illam.

Item pro predicacione non habet recipere pecuniam. sed licet predicanti victum accipere secundum Theobaldum. et De. de pal. vii. ille qui predicat principaliter hac intentione ut habeat pecuniam vel laudem vel fauorem popularum: symoniam mentalem committit. j. q. iij. non solum. Sed si pro hoc pascit symoniam est quod pro ecclesia potest puniri. Dicit etiam Theobaldus. in quibuslibet. quod cum aliqui pretendentes religionem siue sanctitatem petunt a sacerdotibus quod petunt eis pecuniam in parochia sua. Ita quod sacerdos habeat inde certam partem. Si in hoc intuentur pactum: symoniam committit. ipse sacerdos. quod persuasio sacerdotis spiritualis est. et creditur ei eo quod est sacerdos. Et tamen sacerdos qui religiosi tenent de symonia.

Item pro usu spiritualis preteritus seu preteritus non habet aliquod accipere. cum enim ille cui promittitur spiritualis preteritus ex officio obligetur ad usum preteritus sibi commissi in spiritualium dispensatione. et etiam pro sua sustentatione statuta stipendia habeat ex redditibus ecclesiasticis. si aliquid acciperet pro usu huius preteritus non intelligeret locare opas suas quod ex officio suscepti debito dicitur impendere sed vendere intelligeret ipsum spiritualium usum gratie. et sic esset symonia secundum Theobaldum. vii. non licet aliquod accipere pro quocumque dispensatione. Nec etiam pro hoc quod committit vires suas nec pro correctione facienda. nec pro cessando a correctione. nec pro minus puniendo peccatum. nec pro crimine celando iudici ecclesiastico: nec pro purgando reo nec pro visitando. Quis procuratorum liceat visitari recipere et dedicati. nec ut minus digne reconciliet penitentem vel ut digne penitentem repellat. In omnibus his committitur symonia ex parte dantis et recipientis: si fuit ex aliquo temporali. sed pecunia preteritus vel obsequijs secundum Theobaldum. et De. de pal. et extra eo. nemo. Dare autem aliquid suspicioni ut seruet iusticiam in causa spirituali et in iurisdictione ecclesiastica secundum De. de pal. et Ray. symonia est. Et ideo est dicitur secundum Bonifacium. si agatur super temporalibus et personis iudicium sit ecclesiasticum quod ratione ecclesiastice iurisdictionis.

nionis tenet ad tale ius reddendum. Sz si iudex sit laicus z sup re tpali iudicet nō est symonia. licz als grauit peccet. Silt testficari in causa spūali licit ē mīimonial. decimus z hndi p pecunia: symonia est. In alijs at casibz si nō symonia sit. tū iustū ē Et ex hoc sequit q cū sigillā iudicē nō sit nisi testi moniū iudicij. nō apparet qūo p sigillo suo iudex possit aliqd petē nisi forte expēlas cere sigillatous z clericoz ad hoc deputatoz. Prestare aut p̄siliuz vt iurūgitus vel p̄ociniū vt pcurator vel aduo catus nō solū in cā tpali. h etiā spūali p pecunia. nō ē symoniaciū nec pctū fm De. de pal. Doctor p doctrina pōt recipē pecuniā a scholaribus. nō q̄si vendēs veritatē z sciam. h q̄si locas opas suas. q̄n videlicet ad hoc nō tenet ex officio. Nā si ad hoc teneret ex officio: intelligeretur ipam veritatē vē dere. vñ q̄nū peccaret. sic ptz i illis q̄ instituit in aliq̄bz ecclesijs ad docēdūz clericos ecclesie z alios paupes. p q̄ ab ecclia bñficiū recipiūt nō lz eis ali qd accipe fm Tho. Sz Mo. dicit q si est magiste rio ānerū sufficēs bñficiū vel salariuz nō licz eis a scholaribz aliqd exigē. Alit talis symoniā p̄mittit .j. q. iij. vendētes. Sponte tū oblata recipe potest Sz si nō ē ānerū tale bñficiū vel salariū q̄ sufficiat ei. pōt accipe collectā p labore suo: nō solum ab ex tranis h etiā a clericis ecclie. nō tū a paupe. cū ipē ponit debeat pauperi sbuenire. Et tal' exactio nō dz esse coactoria. vt q̄ nisi soluat expellet eos a schol. aut accipiet res eoz. h exponat inopia sua.

¶ Pro doctrina theologice aliqd accipe dicit pe. de pal. in. iij. q̄ vñ symonia: etiā si nō d' alijs scētij. Magister si nō vult pcedē festū alicui? Ici qd ē colendū ad celebrādū nisi p pecuniā data ē symo nia. qz vedit spūale ad qd tenet. d. c. videntes. Et si festū nō celebrādū vult feriare nec vult legē i eo nisi p pecuniā symonia ē. h p̄clude fm De. de pal. q̄ p licētā docēdi i q̄cūq; facultate dare vñ accipe gr̄tis oblatū. nec p labore. lz Sz fm Ri. q̄uis pio dando talē licētā exigē sit illicitū. nō tū est. p̄ue sy moniacū. vñ glo. in. c. j. de magi. dicit q̄ est q̄si symoniacum. Et fm fran. de zab. si ep̄s p pecuniā dat licētā eundi ad studiū. mortalit' peccat qz dat p p̄cio qd gratis dz. d. c. vendētes. nō tū symonia est ibi. sed turpe lucrum.

¶ Dicit p̄mittat symoniā q̄ debitori suo dat aliqd spūale. vt recuperet qd suum est. Ri. fm Tho. et Vl. q̄ symoniā cōmittit.

¶ Dicit laicus q̄ recipit pecuniā vt restitnat ecclie decimā quā tenebat: symonia z cōmittat. Ri. fm Mo. si laicus nō vult decimā dimitte nisi p pecu nia symoniā p̄mittit ex pte sui. h ecclia bene pōt redimere.

¶ Dicit si aliqs p mea ordinatōe vel p̄motōe pecu niā offerat. nunqd ego dicar symoniac? Ri. fm Mo. q̄ si q̄s offerat pecuniā vel p̄ces p me. vel p̄ mittat pecuniā si ep̄sse p̄dixi. nō obstat mihi. exē eo. nobis. Sec? si me scientē z p̄sentitē. tunc dicoz imponere voluntatē meaz. Et ido q̄ntūcūq; oc cultū sit. symonia ē. z renūciare debeo. si aiā sal uare volo. Si vō sit penit? me ignorāte. z ab inimi to volēte. p̄motiōe meā impedire nō p̄mittit symo

nia q̄ ad me ne ex dolo suo reportz qd intēdit. d. c. nobis. Si aut amic? m. us dedit pecuniā. p. p̄mō tione mea symoniace. p̄moueor. h nō sic symonia cus sum. f. cū sit me ignorāte. tū renūciare tencor. extra eo. de regularibz. Lon. Inno. Sz Vl. dicit. q̄ si me scāte. p̄missa ē pecunia. p mea. p̄motiōe: quā postea solui vel etiā iā solutā restitui. lz q̄nter peccauerim z lz i maleficijs rathibitio retrorabat z mādato p̄p̄et. tū pōt ep̄s disp̄sare. qz reuera nō fui symoniac? in receptōe bñficii. sic notat Tan. Dicit etiā Inno. in. c. tāta. extra eo. si q̄s obtinuit ordinē vel bñficiū alio dāte pecuniā. dū tū non ordinatoz. nō est symonia. etiā si sine pecuniā nō erat obtētū? Si aut ordinat? ipē pecuniā dedit lz etiā si sine pecuniā habitū? erat ordinē symonia ē Itē Sul. dicit q̄ dat pecuniā alicui ex familiaribz p̄lati vt sibi det igressū ad ipm z intēdat qd spūale vt ordinē vel bñficiū obtineat. neuter symoniā cō mittit. Sz si dat vt faciat v̄bū. p eo ad p̄suadendū vel p̄sulendū p̄lato de collatōe illi? spūalis. vterq; symoniā p̄mittit. j. q. v. q̄cūq;. Pecuniā at quā recipit mediatoz. p se retinere nō pt z symoniacus est .j. q. j. si quis.

¶ Dicit ab ordinādo vel eligēdo aliq̄ cautio vel p̄missio peti possit. Ri. fm Ray. An ordinatiōe seu etiā electionē ab eo q̄ eligēdus est. nulla cautio vñ p̄missio peti pt. Et si p̄stat symonia ē. qz vñ facē ad hoc vt eligat. viij. q. iij. talia. Sz post electionē bene pt. qz tūc nihil sperat ab eis. dū nō fiat ex pactione p̄cedēti. viij. q. iij. artaldus.

Symonia.ij. q̄ntū ad beneficia seu dignitates: de quo plura habes in p̄cedēti caplo.

¶ Quid si q̄s bñs a lecte aplica lras sup p̄missione alicui? bñficiū recipiat aliquā p̄sionē vel aliqd bñficiū vt renūciat lris. Ri. fm Mo. Si ex pacto p̄tium p aliq̄ tpali fiat hndi renūciatio: symoniaciū ē. Si vō ex officio iudicē vel bonis viris mediantibz pure renūciat z ex alia pte aliqd tpale det ei. nō ē symoniaciū. extra de renū. sane. z. c. ve niens. Silt si renūciat talibz lris ex eo q̄ assignet sibi spūale. i. bñficiū. nō ē symonia. etiā si ex hoc pacto renūciat. Est em q̄si p̄mutatio de spūali ad spirituale. Lon. Inno.

¶ Dicit resignare aliqd spūale p pecuniā vel ex pacto sit symoniaciū. Ri. fm Hof. sic. ex eo. q̄relā. dare. n. intelligit q̄ qd sibi cōpetit remittit. viij. q. iij. talia. Idem Hostiē.

¶ Dicit ab eo q̄ recipit canonic? vel monach? vel p̄socrat ep̄s z hndi. possunt exigi qdā ex p̄suetudie Ri. fm Vl. Si obtinet aliqd tale p̄ extractionē iudicij vel p̄violētā vel pactū sine aū sine p? symo nia ē. etiā nulla p̄suetudie obstāte. exē eo. c. j. z. c. siē p̄ certo. Si vō sponte offerat rōe p̄suetudinis vel c̄haritatē. etiā si fuerint excitati p spūale bñficiū nō ē symonia. j. q. ij. q̄pio. Et lz illi q̄ solēt hoc reci pere: nō possunt hoc exigere ex p̄suetudine tū p̄nt monē illos vt bonas p̄suetudies seruēt. nō tū debēt eos artare p̄ s̄tractionē sacroz et hndi. h sunt p̄ supiorē cogendi. extra eo. ad apostolicā.

¶ Dicit possunt recipi nūmi crismales q̄ p̄ crismā

Simonia. iij.

te danē. Rñ. nō excusant a crimine symonie. z illi q̄ rei nomē z tps solutōis mutātes numos quos pmo criminales eo q̄ p crimine seu crimatōne da renf. scō pascuales. z tercio consuetudinē medie q̄dragēsimē nūcupant.

¶ Quid si aliq̄s dedit alicui laico aliq̄d vt nō molestet. sine nō impediāt electōes. Rñ. si nōdū erat ei ius q̄sitū. q̄ scz nō erat elect. credo symoniā cōmissam. Secus si postq̄ electus fuisset. et eo dilectus. vide de hoc s. c. pcedenti.

¶ Quid si clericus q̄ vult recipi in canonicū alicui ecclesie det illi bona sua. Rñ. fm Inno. si largiat cū cōditōe vel pacto vt recipiat in canonicū z illa retineat. p pbenda: symonia ē. Si vō pura intentione deuotōis offerēs rogat q̄ admittat z q̄ bona oblata liceat sibi hēre. p pbenda z clericū pura intentione cōsentit: nō ē symonia. q̄ si dans tali intentione ducat pncipalit̄ vt p tpalia hēat spūalia: z illi alit̄ nō recipient cū: ex vtraq̄ pte ē symonia: s̄ tū mētalit̄. Lon. Mo. De pbendis aut̄ q̄s de nouo cōstituit q̄s in ecclesijs pōt retinē ius patronatus in ppetuū vel ad tps vt ipse vel heredes eius pntent quē volunt ad ipas fm Sūl. Hoc tamē ver̄ tpe p̄stōis de p̄sensu ep̄i z fratru: si ibi sē aliq̄. Alis non posset tale ius retinere fm eundē Sūl.

¶ Quid si in fundatōe ipsi ecclesie fiat talis p̄stō. Quicūq̄ dederit tantū in redditibz vel tantā q̄ntitatē q̄ possint emi possessiones talium reddituum recipiat in canonicū. z qd dederit hēat p pbenda. nun qd ē p̄stō licita. Rñ. fm Sūl. Si fiat ita q̄ n̄ duret imppetuū. s̄ ad tps nec fiat in fraudē symonie. z ea sit intentio cōstitutōis q̄ nō p rebz dādis s̄ pncipalit̄. p̄t cultū diuinū augmētandū. p̄pter deuotionē dantis recipiat ad spūalia: pōt tolerari dū tū ille q̄ recipit sit dignus.

¶ Quid cū dicat sibi aliq̄ canonicū maiores canonizem? nepotes n̄os. placeat tibi de meo z mihi placebit de tuo vel de eo q̄ dicit. nūq̄ me viuente fiet aliq̄s canonicus in ista ecclesia nisi fiat talis pro quo rogauit. Rñ. fm Ray. Symonia cōmittit̄ in vtroq̄ casu. j. q. ij. q̄ pio.

¶ Quid si dicat vn̄ canonicus alteri. Tu fuisti exaudit? in vna petitōe. z ego debeo exaudiri in alia. Rñ. fm Ray. si p̄ces s̄ spūales: nō ē symonia. Si vō sunt p̄ces carnales vel ex pacto q̄ndā facto vel nunc faciendo: symonia est. Idē Vl.

¶ Quid si p pecunia recipiat aliq̄s ad fuienduz hospitali z h̄mōi. Rñ. fm Sūl. Si in p̄dictis casibus cōsequit̄ aliq̄d ius spūale: symonia est. Si aut̄ nō cōsequit̄. s̄ recipit ad hoc solū vt seruiat. nō est symonia. s̄ alis sit turpe dare vel accipe. p talibus.

¶ Quid de illis q̄ emunt victū vn̄ monachi ad totā vitā suā. Rñ. fm Sūl. nō est symoniacū. ex quo emptor nō consequit̄ aliq̄d spūale.

¶ Quid de his q̄ cōsanguineis suis cōferūt beneficia pncipalit̄. p̄t cōsanguinitatē. Rñ. fm Tho. Talis collatio illicita ē. nō tū est symoniaca. q̄ nihil recipit. Si tū aliq̄s det beneficiū alicui hoc pacto vel intentione vt exinde suis cōsanguineis p̄uideat est manifesta symonia. Et Sūl. addit q̄ si q̄s cōsanguineo suo beneficiū cōfert vt ipse cōferens

magnificet vel fiat potentior vel vt pentela eius exaltetur z h̄mōi: symonia ē. quia respicit tpalem vtilitatem.

¶ Vtrū q̄ dat pecuniā vt eligat in impatorez vel rectorez alicuius civitatis sit symoniacus. Rñ. fm Mo. q̄ est symonia. q̄ p̄tas spūalis est. Sz verius est fm quodcūq̄ est turpe lucrum nō symonia. q̄ p̄tas terrena nō est quid spūale.

Simonia. iij. beneficiorz.

¶ Quid de episcopis qui ecclesias cōferunt retēns sibi fructibz vel aliq̄ eoz p̄t Rñ. fm Ray. Distingue cū Inno. Nā si ille qui dat beneficiū: anteq̄ daret nō p̄cipiebat. p̄uentus s̄ ex datione beneficii cōsequit̄ eos: non est dubiū intuenire symoniā. Si vō ante datōnē b̄ficii p̄cipiebat. p̄uentus: pōt qd̄ retinē ex iusta cā z necessaria. s̄ nō pōt tenē si p̄ueniat cū eo q̄ recipit b̄ficiū seu cū alio mediatore vt cōcesso beneficio ipse retineat. p̄uentus. et vt ec. bene. c. vt nostz.

¶ Vtrū clericus possit vendē ad tps fructū beneficii sui. Rñ. licitū est ad tps modicū. et ne p. vi. l. c. si. Sz ad totū tps q̄ venditor tenet b̄ficiū nō est p̄hibitū. Nō tū ē honestū intelligēdo sp̄ ita q̄ nihil spūale intueniat. et de re. p. ad q̄ones.

¶ Vtrū ep̄i vel plati alij possint cōcedē vices suas s̄ censu ānuo. Dic q̄ nō. et ne p. vi. l. c. j. ij. z. iij. Lū enī tale ius sit spūale. nō ē dubiū q̄ p eo aliq̄d dare vel accipe symonia ē. Sz q̄ ep̄s cōmittat alicui pure z simplr vices suas sub censu ānuo z tali vicario p̄stituat salariū: nō ē p̄ctū: s̄ pōt ad hoc tenē. xij. q. ij. charitatē. Et vt dicit Mo. sicut p cōmissione iurisditōis n̄ lz recipie certā pecunie q̄ntitatē: ita min̄ lz recipie quotā. i. p̄tē p̄uentus. Et nō fm Mo. q̄ plati vel rector ecclesie p̄sbyteri illis q̄s ipse p̄ducit vel locat fructū ecclesie. pōt etiā p̄mittē curā aiaz. dūmō q̄ntis z sine pactōe aliq̄ intueniat te anteq̄ ep̄i. et de of. vi. ad hoc. Sine at̄ anteq̄ ep̄i iminēte. p̄fectōne necessaria posset cōmitti ad modicū tps p vnū vel paucos dies. s̄ non diu: q̄ nec pegrinari pōt sine licētia ep̄i. de p̄se. di. v. nō o3. q̄ li. p pecunia cōmittē vel locaret: symonia ē. Scdō nō q̄ cū plati vendit oēs obnētōes ecclesie: como dū iurisditōis trāsīt cū alijs: nisi fuerit excepta iurisditio. p se tū iurisditio vēdi nō p̄t fm Mo. Tercio nō q̄ fm glo. sup. c. ij. ne p. vi. l. c. plati nō solū iurisditōne spūale. imo z tpale vendēs: symoniā cōmittit. Qd̄ dicit fm. d. An. intelligēdū ē de iurisditōe tpali q̄ q̄s hz ab ecclesia: q̄ iudicat qd̄ spirituale. vñ respectu ei⁹ a q̄ ipsa iurisditio depēdet tū hz pōt indicari spūalis vel ānera spūali. Qd̄ at̄ dicit Inno. q̄ vendēs iurisditōnē tpalē nō cōmittit symoniā. s̄ alis q̄nt̄ peccet: intelligit̄ de iurisditōe tpali: quā q̄s hz a p̄tate tpali. Quarto nō q̄ cū loco tibi ecclesiā meā z cū sis p̄sbyter locas opas tuas vt ibi officies nō bitur? ibi aliquā iurisditōnē nō ē symonia. Et in hoc nō hz. p̄pue locū locatio z conductio. Sed p̄sbyter debet grat̄ officii facere et ille gratis expēsas. Et fm Hof. si locatio fiat vltra tps vite locantis: nō valet vltra. q̄ clericus in beneficio cōpat vsufructuario. q̄ nō ē nisi ad vitā

xy. q. vj. illud. Quinto nō fm Inno. q. cū locatio sit ultra tps vite locatis. Siquidē sit facta noie ecclesie z vnus successor tenet ad illā. et de sol. c. j. Si autē locatio facta ē noie ipsi? cui? est ecclesia z non intēdebat ecclesia obligare: nō tenet successor. Sz si pductor siue emptor iā aliqd soluit tūc fm Ho. tenet successor: hie ratū in qntū pecunia versa est in utilitatē ecclesie. Sexto nō. q. lz rector eccleie possit qñq; cā locare ultra tps vite: nunq; tñ canonicus pōt ultra vitā locare pbendā suā. Septimo nota. q. si cleric? vel religiosus vendat oblatum panē in altari a populo vel cerā vel alia sibi data elemosynaliter. vt fruct? decimar? nō ē symonia. qz spūalia nō sunt: nec in aliq; peccat fm Archi. Panē autē benedictū vendē esset symoniaci z multo magis ius recipiendi decimas qz spūale est.

Symonia. iij. circa funera.

An p exequijs defunctor? aliqd recipi possit. vide s. Sepultura pmo.

Quid si apud ecclesiam sint diuersa cymiteria z taret p quāta pecunia qs ponat in tali cymiterio. Rñ. fm Ho. symonia ē. extra eo. audiuimus. Et eodē mō si p pecunia crux spālis portet ad funus d. c. andiumus. Idē dicit.

Quid si clerici cōsueuerūt hie lectū vel pannos equū vel hmoi de moniēte. z aut portationez faciūt pactū de redimēdo. Rñ. fm Ho. qz bec t'palia s. licitū est. Sz si nolent sepelire corpus nisi fieret cū cautio de redimēdo talia: symonia ē. Sz in talibz pūis sepeliat corpus. z postea agat p heredes. extra eo. ad apostolicam.

Quid de pcessiōibz qz faciūt aliq; ecclesie collegiate in exequijs mortuor? data vel promissa aliq; pecunia: siue qñq; re t'pali. als nō facturi. Rñ. fm Ray. Si tenent ad hmoi ex officio: sic exigere aliqd symonia ē. j. q. iij. vendētes. Si vō nō tenēt z defiat sumptus: tunc nō est symonia.

Utrū liceat statuere vt pcessio fiat p pecunia. Rñ. fm Ray. Si statutū fiat p verba affirmatiua. puta. Quicq; statūrit collegio. x. habeat pcessiōnē. z als ad eā nō tenet nō ē symonia. Si autē statutū fiat p verba negatiua vt q nulli fiat pcessio nisi reliquit tātū: symonia est. qz tollit officii pietatis. Lon. Tho. z Vl.

Symonia. v. Quo ad religionem.

Quid fiet qñ in aliq; religione aliq; ingressi sē p symoniam. Rñ. fm Tho. z Ray. Si symonia fuit cōmissa scientibz ipsibz q re cepti sūt: de suo monasterio debēt expelli sine spe restitutionis. z ad agendū ppetuā pñiam ad locuz artoris regule reduci. et eo. qm. Et si nō inueniūt artoris regula. debēt mutari in aliud monasteriuz eiusdē regule. Et si nō pōt comode fieri: fiat ad tps z postea recipiāt de nouo. Si autē symonia fuit cōmissa ipsis igno:antibz sufficit q renūcent loco: z postea poterunt de nouo recipi: mutatis tñ pūis pūonibz locis. extra eo. ex insinuatōe. Et intelligūt Ray. z Guil. q. p dicit? rigo: seruādus ē etiā in occultis symonijs z in foro pūiali. lz nō cōstet de cri-

mine p inq̄sitionē vel in forma iudicij. ar. d. c. qm. qd nihil loquit de inq̄sitorē vel accusatorē. Intelli- ge tñ occultā symoniā nec mētalē tñ. q p solā peni- tentiā purgat. h ad extra pcedentē. i. p pactonez. vel cōuētionē vel aliud sile. z si alijs psonis sit oc- cultū. cū talibz etiā fm Ray. pōt dici q in fauorez religionis eps pōt dispētare z in ordine z in loco. Silt pōt dispētare caplm vel plat? coz. dū tñ ipsi ū fuerint pncipes symonie. qz cū ex hoc sint puniē di: ū debet ex eodē facto pūlegiū obtinē. Immo. vident amisisse prātē talē recipiēdi. Tales autē q sic cōmiserūt symoniā in hmoi z pncipes ei? z cor sanguinei q dant dotes incurrit excoicātōē fm extrana. Urbani. nec absolui pnt nisi a papa. Dic tñ Archi. flo. se audiuisse q Martinus. v. habuit dice q nō volebat has psonas incurrē has censu- ras. p dotes q dant monialibz. p ingressu mona- sterioz. Et ido notandū q p ingressu religionis monachoz seu monialū nō licet aliqd exigere vel accipere qñ pñiū. Spōte tñ oblata qntatūq; sunt. nō inueniēte aliq; corrupta intētionē: lz accipere. Et in hoc oēs doc. cōcor. Licet tñ est fm Tho. ppter deuotionē: quā qs offit ad monasteriuz largas elemosynas facē. vt facti? in monasterio recipiāt. Sic licitū ē cōuerso aliquē puocare ad deuotōez monasterij per t'palia bñficia vt ex hoc inclinet ad monasterij ingressū. bec Tho. Qd ē intelligēdū ita tñ q illd t'pale qd dat: nō sit pncipale motiū. p qd cōcedat vel qrat religionis ingressus. q tunc esset symonia. Sz si monasteriū ē tenue ita q non sufficiat suis. an possit hū intētio a religiosis illis recipiēdi t'palia. Quidā dicūt vt Vl. q in tali casu oblati spūalibz qntis: pnt hie intētionē recipiēdi t'palia ab ingrediēte. p sustētātōe vite ipsius z pnt etiā pacfici dēminatā summa t'paliū. Et qd vidēt pñi ex. d. c. qm. Ibi sē ptextu pauprat? intelligit fm Ray. cū hoc fiebat in fraude. Et p declaratōe p dicitoz ponent due cōclusiones q cōter eliciunt a doc. Prima q nulla pactio de t'paliibz dz interue- nire etiā si monasteriū sit tenue. Hoc etiā voluit panor. in. c. nō satis. et eo. vbi dat theoricā cōfici- endi in sē qñ aliq; puella recipit i monialē. vt nō deēt aliqd ex pacto. h postea ex deuotōe sua ipa of- ferat aliqd monasterio vel p. Scda cōclusio. q si monasteriū ē abundāns: null? ē dz tractat? de t'pa- libz i receptōe. Et hoc ē p cōem abusione. qz qto monasteriū ē abundāns: tātō plus volūt maiores dotes. Sponte tñ oblata pnt recipere. Et si quidem haberēt intētionē ad t'palia pncipalr. nulla tñ in- ueniēte pactōe vel cōuētiōe seu exactōe fm Ray. est symonia mētalē q p solā pñiam abolet. nec in- currūt penas ecclesiasticas. q si puella qntis ē rece- pta z pntes p receptionē nil volūt dare monaste- rio cū tñ sit tenue. dic Ho. q moniales pnt agē p patrē p alimētis filie vel si pī ē mortu? pnt ad pte sue hēditatis agē. vt in autē. de san. epi. §. nullam col. ix. nec pōt pñari legitima p ingressu religiois: nisi ipsa iuri suo renūciasset. Si autē nullū fiat pa- ctum. h taxatū est qntū ingrediens debeat dare p ingressu. z fm hoc datur: symoniaci est et repro- batur talis taxatio fm Ho. Idem si fiat pactum

Simonia. vi.

de seruanda consuetudine. extra eo. veniens. Ides
si gratis recipiatur et postea compellat ad seruandam
consuetudinem. extra eo. Jacobo. Hoc tñ fm
quosdā intelligit qñ cōpellit ab ipsis recipientibz
quibz nihil dandū est qñ requirunt in debitū. Per
superiore tñ bene possit cōpelli ad obseruantia lau-
dabilis consuetudinis.

¶ Si qñ seruit religiosis pp̄. p̄missionē sibi factā
scz q̄ p̄ certū tps recipiet ad religionē. al̄s nō reci-
piendū symonia vtraq; ps cōmittit. j. q. ij. q̄ pio.

¶ Si recipientes expr̄mūt cōditionē de aliq̄ dādo
et recipiendus timēs repellī si dicit tacet. p̄ponens
tñ in mēte nihil dare fm̄. Ingressus symonia
cus reputat. qz taciturnitas h̄i p̄ p̄sensu. ex q̄ non
p̄ditit illicitate p̄actioni. de re. iur. q̄ tacet. in. vj.

¶ Itē cū timēs nō recipi dicit abbati. si vellet me
recipe dare vobis oīa bona mea. et sic habito sup
hoc cōsilio: abbas cū cōuentu recipit eū fm̄. Ingressus
symonia est: saltē ex pte offerētis: etiā si nō intuitu
p̄missionis ē receptū fm̄. Lan. Lon. Mo. et Ber.
nec ibi pōt remanere nisi secum dispenset tenet tñ
ad aliud monasteriū trāsire. si religioni se obligasset
Sed si talis hoc simplr diceret. nō intēdens p̄ tpa
lia accipe ingressum religionis h̄ declarare inten-
tionē suā. s. q̄ intēdit trāsire cū bonis suis et reci-
pientes etiā ad bona t̄palia p̄ncipalit nō respiciūt
in foro p̄nie nō video q̄re sit symoniacus. Et si in
foro causaz. hec Archi. flo.

¶ Itē si qñ pcurat q̄ fili? alicui? recipiat in mona-
steriū nō facta aliq̄ cōuentione. et post receptionem
talīs q̄ pcurat sollicitat patrē illius vt cōferat aliq̄
monasterio fm̄. Ingressus symonia qñ ille non
pcurasset alit illū recipi nisi qz sperabat illū aliq̄d
daturū monasterio vel si tūc hoc nō sperauit. tñ pe-
nit aliq̄d dari monasterio. p̄ receptione ipsi? Sed
si nō ex hoc. h̄ al̄s sollicitat eū qz sit deuotus mona-
sterio sicut dz esse ex deuotione et dilectione orta ex
receptōe filij cōferat monasterio nō ē symonia.

¶ Itē monachi q̄ dant aliq̄d abbati vel ep̄o pro
prioratibus fm̄. Ingressus symonia qñ ille non
p̄ncipalit symonia ē. Itē si p̄ receptōe alicui? po-
natur cōditio seu pactio ex vtraq; pte ingrediētis
ad religionē et recipientis de aliq̄ dādo. h̄ ante qz
recipiat vel acceptet vtraq; ps reuocat cōditionez
et sic gratis recipit fm̄. Ingressus symonia. dñ tñ
nō sit corrupta intentio qz nō obstāte reuocatione
p̄ncipalit de ingressus intuitu t̄paliū. qz tūc esset
symonia. h̄ mētalis tñ. Si autē iā receptus ē ante
reuocationē ipso facto ē indign? ipso monasterio:
qz est symoniacus ingressus. Itē si qñ p̄mittat ali-
cui qz post biennū recipiet si tñ interim didicerit
talē artē vel steterit in scholis. Et sic recipiat tunc
et nō ante fm̄. Ingressus symonia. qz p̄inde est ac si
diceret inducēt te si interim reddideris te idoneuz
ad addiscendū tale qd. Puta si haberēt intētionē
ad lucrū t̄pale alicui? artis de q̄ pactū fuit. qz discat
esset symonia. s. munus ab obsequio.

¶ Itē si qñ seruit in ecclesia vel hospitali. puta. ad
pullandū cāpanā: facienduz matriculā et h̄mōi. p̄
pecunia. si quidē tali officio sit annexū ins p̄ncipalit.

est symonia fm̄. Ray. Secus si nō est annexū ins
p̄ncipalit. Sz ibi posset esse turpe lucrū qñ videlicet
nō est cōsuetū talia vendere vel emere. Sed si con-
suetudo habeat talia locare et h̄mōi pōt fieri. viij.
q. iij. cōquestus.

¶ Quid de fraternitatibz in quibz statutū est qz
null? recipiat nisi p̄mittat vel iuret se daturū tātū
ānuatim. Rñ. qz cū h̄mōi cōfraternitates nō p̄nt
vere dici qz sunt religiones h̄ qdā p̄gregatōnes ad
benefaciendū: nō h̄z ibi locū symonia qñ potius si
datio t̄paliū ab eis imponit. p̄ elemosinis facien-
dis captiuus et h̄mōi laudabile ē et tales cōfraterni-
tates bone st. xlij. di. si qñ despiciat. Et s̄ h̄ si oz qz se
mel in āno vel mēse cōueniāt ad tractādū de salu-
te aie et de agēdis et pp̄ hoc fiunt expēse iustū ē vt
ponāt int̄ se aliquā q̄ntitatē. Itē tale statutū videt
liciti. Tñ ad oēm ambiguitatē tollēdā fm̄. Ingressus
tutus esset qz h̄mōi statuta fierēt sub forma affir-
matua. puta. si qñ dederit tātū recipiat i fratre. et
nō p̄ verba benefaciē. s. qñ nō dederit tantū nō reci-
piatur. Sedm̄ autē Ray. iuramentū in h̄mōi non
apponat p̄pter piculum p̄niij.

Simonia. vi. De pena et disp̄- satione.

¶ Que sit pena eius q̄ symoniace ordi-
natus ē. Rñ. fm̄. Ray. nō recipit execu-
tionē et ip̄o iure suspēsus q̄ ad se et q̄ ad alios etiā
si occultū sit. ex eo. tanta. Et nō solum est suspēsus
ab ordine quē symoniace recepit h̄ etiā ab actibus
oīm aliorū fm̄. Idem Inno. et addit qz etiā in
t̄paliū et p̄ p̄ns p̄dit administratōne. lxxij. di. eos
Itē dz p̄niij depositōne et infamia. si de crimine
p̄stiterit. ex de accu. in q̄ntōis. Itē n̄ p̄t recipere pecu-
niā quā dedit eo qz turpē dedit. xiiij. q. v. nō sane.

¶ Que sit pena eius q̄ ordinē vel beneficiū contulit
symoniace et ei? q̄ fuit mediator. Rñ. fm̄. Ray. si ē
manifestū ip̄o iure suspēsus ē etiā q̄ ad alios. ex eo.
accusatū. Si vō ē occultū suspēsus est q̄ ad se tñ.
sicut et q̄libet criminofus. ex eo. et si q̄ones.

¶ Que est pena eius q̄ recipit simplex beneficium
symoniace. Rñ. fm̄. Ray. In p̄nis est suspēsus
eo mō vt dictū est s. primo. s. Itē tenet renūcia-
re beneficio et restituere om̄s fructus p̄ceptos. et q̄
percipi potuissent. xiiij. q. vj. si res. et de resti. spo. c.
grauis. nisi illos qñ expendisset in utilitatē ecclesie
Itē et qui dep̄dandi aīo accessit ad negocia mea:
h̄z actionē p̄ me. Et h̄z nō habeat id qd sibi abest
tñ h̄z in id in q̄ ego locupletior fact? sum. vt. ff. de
ne. ge. l. si pupilli. s. h̄ et si qñ. Et eodē modo tenet
ad restitutionē ille q̄ nō cōmisit symoniā. tñ alius
p̄ eo scienter cōsentiente cōmisit vel si p̄us ignorauit
et postea qñ sciuit nō statim renūciauit. talis tñ
de illis fructibz nō tenetur quos p̄cepit q̄diu fuit
bone fidei possessor. qz et iā cōsumpti sunt. h̄ de ex-
tantibz tenetur. l. de rei ven. l. certū. Lon. Hof.
Mo. et Tbo. Itē q̄nis symoniacus in beneficio
si occultū est nō sit suspēsus ip̄o iure. h̄ suspēdit
dus. j. q. iij. c. ij. et. iij. Tñ rōe illi? beneficij symo-
niace questit. nō ministrabit sine pctō. nec sp̄ualitē
nec t̄palit. Sz si notoriū ē ip̄o facto ē suspēsus ab
actibz oīm ordinuz. et ab administratione t̄paliū. vt

Inno. d.
¶ Que
vel dign
nūc dicit
capit sym
et q̄ ad
saltem de
pit. extra
¶ Que
pa. vt. si
piat. Rñ.
nalterum
nec eccles
luero. nec
ff. de ne. ge.
¶ Que d
fm̄. Ingressus
illa pecunia
minimā dā
ad opem de
statuenda est.
¶ Que possi
Rñ. fm̄. Ray.
ordinatōne
cunone ordi
nate. nisi pecu
set dispensare.
j. q. v. postea
vt p̄tē illos d
vel etiam arch
sp̄nare fm̄. In
oculm̄ symo
sp̄nare in ordi
in illo quem sym
par alios ordi
p̄latum. Lonco
¶ Que pōt disp
p̄tē beneficiū p̄
trando ip̄o facto
de nouo sicut
ac simplr renūcia
aīe intelligit. et
p̄uallēt nō ip̄o h̄
beneficiū solum
ribz. idē Tbo. et
talibz nō possit d
beneficio. nec in ali
Lan. et Mo.
¶ In multis casibz
post limas p̄niam.
mā ordinē p̄uallēt
neme dum tñ sit oc
jōs carnales. et t̄z
nē p̄tē de vel p̄ctō
p̄tō sit imanis. Bli
qz fm̄. Ingressus
ip̄o h̄z dispensare in
in vobis. Itē in
om̄s ad b̄dicte v
p̄uallēt nō mube

Inno. dicit vt dictum est s. in. j. S.

Que sit pena eius q recipit beneficium cu cura vel dignitate symoniae. Rñ. fm Hoff. pter penas nūc dictas. Idem iudiciū est d eo sicut de illo q recipit symoniae ordinē. q suspensus est. z q ad se z q ad alios. Cum q executōez nō hēat: qd agit saltem de illo officio: suspensus agit z animas decipit. extra d elec. dudum. el. ij.

Quid si ipm monasteriū vel ecclia fuit in culpa. vt si aliq̄s dedit pecuniam monasterio vt recipiat. Rñ. fm Ber. ei d̄z restitui vt cū ea aliqd monasterium intraret: ne sit onerosus scdo monasterio nec ecclia vel monasteriū cum tali fraude d̄z eē in lucro. nec ex eodem facto d̄z p̄seq̄ penas z p̄mūm ff. de ne. ge. l. siue hereditaria.

Quid si q̄s dedit pecuniaz p bñdo ordine. Rñ. fm Guil. si ipse nō hēbat beneficiū eccliaſticū. d̄z illa pecunia cedere illi ecclē cathedrālī in cui⁹ ignominiam data est. Si vō hēbat titulū alie⁹ beneficij ad quem debebat gratis ordinari: illi beneficio restituenda est.

Quis possit dispensare cū ordinatis symoniae. Rñ. fm Ray. Si crimen p̄petratū est nescientibz ordinatis: tunc postq̄ simplr̄ renūciauerit in executione ordinis p̄t ep̄s dispensare. eē eo. de symoniae. nisi pecunia fuisse ipsi ep̄o data: tūc nō pot̄et dispensare. p̄t turpitudinem suaz: h̄ papa. j. q. j. erga. Posset aut̄ successor illi⁹ vel alius ordinari⁹ vt pote si h̄ret domiciliū vel beneficiū in alio ep̄atu vel etiam archiep̄us q̄ etiam in hoc casu posset dispensare fm Ray. Sitr̄ cū illo q̄ scienter suscepit ordinem symoniae: nō tñ mīstrat. posset ep̄us dispensare in ordinibz rite ante susceptis. non autez in illo quem symoniae suscepit. nec etiam q̄ recipiat alios ordines ante dispensatōz: q̄ p̄mot⁹ eēt p̄ saltum. Lancoz. Albi.

Quis pōt dispensare cum illis q̄ recipiunt simplex beneficiū p symoniā. Rñ. fm Ray. Si ignorantibz ipsi factū est. p̄t ep̄s dispensare. vt etiam de nouo p̄ferat̄ eis idem beneficiū. postq̄ ei pure ac simplr̄ renūciauerint. eē e. de symoniae. Hoc aut̄ intellige: si etiaz ep̄us ignorauerit. naz si sciēt̄ ptulisset: nō ipse. h̄ supior: posset dispensare. Si vō beneficiatis scientibz. solus papa p̄t. eē e. de regulatibz. idē Tho. z Vl. z fm Guil. intelligit̄ hoc. q̄ cū talibz nō possit dispensari nisi p papaz. nec in isto beneficio. nec in alio si remanēt in seculo. Lancoz. Lan. z Ho.

In multis casibz symonie pōt ep̄us dispensare post lēimaz p̄niam. Primo. cū illo q̄ beneficiū vel etiā ordinē ptulit symonice. vel q̄ fuit mediator: symonie dum tñ sit occultū. Item cū eo q̄ inposuit p̄ces carnales. etiaz p nō digno. nulla tñ inueniente p̄ditōe vel pacto. z hoc p̄t si ipse ep̄us ab hoc pacto sit imunis. Alioq̄n metropolitan⁹. Intelligit̄ fm Guil. q̄n talia de p̄suetudine p̄petrūt ei. Itē pōt ep̄s dispensare in symonia q̄ p̄mittit̄ circa exequas defunctorū. Itē in p̄feratōe cimiterij z sacrorum vasoz. In benedictōe vestij. In bñdictione criminatis. aq̄ bñdicte vel salis. aut panis bñdicti. In benedictōibz nubentij. In oibz his ep̄s nō ē

pbibit⁹. iō p̄t. ar de sen. ex. nup. z addit̄ fm Ray. q̄ ep̄s p̄t etiam cū illo disp̄sare: q̄ ordinē symoniae recepit. z nō mīstrat in rite an̄ susceptis. Itēz cū eo q̄ recepit symonice beneficiū postq̄ resignauit in executōe ordinū. Et fm glo. ei⁹ tā susceptoz ante bñficiū q̄ post. nō at̄ vt recipiat nouos ordines. nisi forte intreret religionē: z symonia eēt occulta sec⁹ si manifesta. Est at̄ occulta symonia: de q̄ non p̄stat p̄niaz vel p̄fessionē in iudicio factaz. Aut p̄ rei euidētiā q̄ nulla: possit tergiversatōe celari fm d. glo. Inno. et d̄c. q̄ symoniaci in benedictōibz h̄mōi si occultū s̄: h̄ sint suspensi q̄ ad se: sic alij criminosi. tñ p̄t p̄niaz licite celebrāt. h̄ bñficiū qd symonice h̄tum ē: retineri nullo mō pōt.

Quid si aliq̄s credit pbabilr̄ sibi eē collatū bñficiū vel ordinē. p̄t obsequa. vt p̄t p̄ces carnales. a se vel ab alio inpositas. Rñ. fm Ray. si al̄s erat idign⁹ d̄z resignare: q̄ p̄ces succedūt loco p̄cij. Si vō dign⁹ est: nō tenet. h̄ sufficit penitere de mala intentione. eē eo. c. fi.

Utr̄ ep̄s possit dispensare cū eo q̄ est symoniacus in dignitate. Rñ. fm Inno. eē eo. nobis. q̄ n̄ Inno. etiā cū nullo symoniaci sciēt̄ p̄t ep̄s dispensare q̄ p̄moueri possit ad dignitatē etiāz. p̄ q̄ nō fecerat symoniaz. j. q. j. erga.

Utr̄ ep̄s possit disp̄sare cū electo symoniae q̄ postea eligat̄. Rñ. si electio reprobatā ē. p̄t symoniac⁹: et quā elect⁹ igr̄auit. nec postea ratū h̄uit: nihilomin⁹ nō p̄t ep̄us illavice disp̄sare. sec⁹ de simplici bñficio. qd nō ē dignitas: si igr̄ant recipiat. q̄ p̄ resignatōz ep̄s disp̄sare p̄t: vt ei p̄ferat̄: eē d elec. si alie⁹. Circa tñ h̄c māz symoniē multa inouata s̄ p̄ multas etiā. s. martini. v. q̄ incipit. Adulte. Itē in alia Eugēnij. iij. q̄ incipit. Cū detestabile. z in alia Pauli. ij. q̄ incipit. z si dñici gregis. q̄ vlt̄ censuras ibi positas. pbibet ne aliq̄s p̄fesor: p̄ q̄cunq̄ gr̄as v̄bo vel scripto p̄cessas. vel p̄cedēdas audeat quēq̄ absoluerit irretitū dicta symonia sup ordinibz vel beneficijs afflicandis in curia vel eē p̄tra. vel ēt irretitū in aliq̄bz casibz p̄sentis in p̄cessu curie p̄terq̄ in mortis articulo. z tunc iuxta modū q̄ p̄tinet̄ in dicto p̄cessu.

Sz qd de t̄aris q̄ solunt̄ in curia. an p̄mittat̄ symonia. Rñ. fm archi. f. q̄ in soluēdo annatā seu p̄mos fruct⁹ p̄ bñficijs q̄ p̄ferunt̄ in curia p̄ faciēdo alias exp̄ctas. p bull̄ expedicēdis vel disp̄sationū vel aliaz gr̄az: nō iudicat̄ factū in se symoniacū. q̄ n̄ p̄ modū app̄ciatōis ordiatū ē dari. h̄ p̄ modū subuent̄ ois curie. Iustū ē enī vt q̄ p̄ tota ecclā laborāt: ab ecclijs sustentent̄. Et sitr̄ papa nō p̄mitteret symoniā si alicui ep̄atū vel aliud beneficiū cū hoc onere daret: vt annuatī daret de redditibz alicui p̄sone. vlt̄ loco certā p̄tē p̄ suis necessitatibz fm Tho. facit ad hoc p̄suetudo antiq̄ romane curie vbi fuerit multi p̄ōt̄ifices z cardinales laudabilis vite. z nō mediocris scie. Itē dādo pecuniā. p bullis p̄ficiendis p̄ bñficijs vel alijs q̄t̄ijs obtētis. fm taratōz factā ab his ad q̄s spectat. n̄ iudicat̄ symonia. q̄ nō dat̄ p sp̄ualibz cū iaz obtena sint h̄. p la boze scriptoz cū nō sint a curia alr̄ salariati. nec ē p̄ caplm̄ sic ep̄m. j. q. ij. q̄ illud intelligit̄ q̄n notari⁹

Societas

vel scriptor est salariatus sufficienter. vel etiam cum scriptura opaf ad ordinem vel beneficiu recipiend. Aliis sine ea non habitur. hoc aut nihil ad hoc opaf quam obtentum est.

Sed quod de epis qui in collationibus beneficiorum ad eos spectantium petunt et certam taxam soluta. vel statutam. R. si huiusmodi sufficientes reddunt. ut decem non solum pro. sed sicut exigentia sui statim vivere possunt. non excusantur a symonia. j. q. iij. ex multis. ubi autem non sufficienter reddunt. videntur posse excusari dictas taxas recipiendo. ita tamen quod pro hoc non dent beneficia. nec aliquas pactioem faciant vel puentos. ar. j. q. iij. q. pio. Sed post collationem factam idonee persone possunt petere. ad suandum consuetudines laudabiles.

Societas. Pone quis mittit pecuniam bonafide alteri ut inde lucret. et habeat inde partem de lucro. ut liceat. R. si. fm alex. de alex. q. pmissio pecunie fieri potest duobus modis. vno modo quod sit translatio pecunie siue rei pmissa in toto vel in parte in diuino illi cui mittitur. et pecunia sic pmissa non habet aliquod spem si non habet aliquod spem pro re alteri. Secundo modo sit pmissio pecunie vel alteri rei. ita quod non transferat diuino: sed remanet tota res pmissa in diuino mittentis. et hoc modo committens potest sperare lucrum sicut de re sua. Et per hoc quod accidet sibi rei. p. iusto titulo possidet. Nec est ille de mutuo et comodato. quod in mutuo pecunia stat in periculo illi qui accepit. non sic in pecunia comodata que stat in periculo comodantis. Et idem potest licite spem lucrum ex pecunia. et autem quod pecunia tota sit comodata. quod si p. i. est comodata. et p. i. mutua potest esse ibi vicium velle. Si enim aliquis mittit alicui. L. ita quod medietatem ei mutuet. et aliam medietatem suo retineat diuino: ita quod ille cui mittitur debeat de illis negociari ad lucrum. Dico quod huiusmodi lucrum habet vicium velle. quod spatium non solum ex re pmissa: sed etiam mutua ta lucrum. Et idem ex mutui adiectione generat vicium in toto factum.

Sed quod in pmissione talis pecunie mittitur velle. R. si. fm R. in. iij. di. xv. ar. v. q. v. q. h. potest quod quadruplex. Primo. quod capitale et lucrum ponitur sub certitudine. Secundo. quod capitale ponitur sub certitudine. et lucrum sub fortuna. Tertio. quod lucrum ponitur sub certitudine. et capitale sub fortuna. Quarto. quod vtrique ponitur sub dubio. Primus tribus modis. accipiens ultra sortem: tenet ad restitorem: quod factus sunt usurarii siue directe siue indirecte siue implicite siue explicitate. Et quod de tertio modo non est ita clarum sicut de primo et de secundo. idem probo quod dictum est p. c. fi. et eod. ubi dicitur. Naviganti vel eunti ad nauis: certam mutans pecunie quantitate. pro eo quod suscipit in se periculum receptum: aliquid ultra sortem: usurarius est censendus. quod nisi fuerit culpa vel negligentia illi qui accepit. raro accidit quod pecunia quaz mutuo accepit perit. vnde ille qui in isto casu dat mutuo pecuniam. habet in fauorem suum illud quod accidit sepe. nec habet se nisi illud quod accidit raro. Quarto modo accipiens ultra sortem aliquid restitueret non tenet. quod ratione verisimilis dubij factus huiusmodi excusatur. d. c. fi.

Tercio quod. de modis variis factus societatis: R. si. fm Alex. de alex. q. tripl. Aliquod. n. v. potest

tum pecunia. et alie opam copale. Aliquod vnde ponit pecunia et opam. et alie pecunia vel opam tamen. Aliquod ambo ponit in societate pecunia et opam. et in oibus suanda est equitas: ne aliquid fiat in fraudem usurarum.

Et ex predictis potest patere de. q. j. scripta. et erit. q. quarta in ordine. Quid dicitur bis qui tradit mercatori. L. ducatos. eis deo oino reddendos. et si inde lucrum fuerit: tantum teneat dare de lucro vel det eis quantum eidem placuerit. Si vero nihil lucrum fuerit. nihil eis dare teneat nisi tamen capitale. R. si. fm Bal. in. l. j. L. p. socio. quod ille factus sapit usuraria prauitatem. Et idem quod caput de lucro minuit sortem. Non enim est ista societas: nec ex forma factus nec ex natura. Et forma non. quod est factus mutui. ex natura non quod est factus naturae societatis quod vnde habeat caput saluum et alius fractum. ut. ff. e. l. mutuis. Et idem illud quod legitur et notatur in. c. p. vras. de do. inf. v. r. v. r. d. j. intelligi quod pecunia dat ad partem lucrum et damnum: quod contractus tunc licet. Jo. tamen an. ut recitat Panor. in. d. c. p. vras. tenet ut pecunia possit deponi apud mercatorem cum hoc. ut capitale sit saluum: et quod de lucro soluat certa pars. et dicit Panor. hoc esse singulare dictum et non alibi positum. Et vide hac. q. pleni tractata p. Host. in. sum. ubi tenet expressse valere pactum quod ponens pecuniam non sentiat damnum in capitali. quod hoc pactum non est si hoc preter naturam factus. Pactum autem inpositum preter naturam valet. ut. l. j. ff. de depo. et in. c. vnico. d. como. dicit tamen postea quod si capitale est perditum casu fortuito debet deponens in foro aie remittere. h. Panor. tenet quod talis non sit honesta et licita societas quam possit contingere quod deponens opam sentiret damnum in opis amissis et in capitali pecunie. quod est factus naturam societatis: cum societas sit quoddam fraternitas. l. v. ff. p. socio. Et per hoc allegat bonam glo. in. c. plerique. xiiij. q. iij. q. dicit ad hoc ut societas sit honesta et licita inponente pecuniam et ponente opam. oportet quod ponens pecuniam sentiat de lucro et damnum. Ideo videtur sentire Jo. cal. in. d. c. fi. Et ad. S. de illa. Insti. p. socio. quod multum obstat ubi dicitur valere pactum. ut alii non sentiat de damno: h. lucro. R. si. L. al. q. intelligitur non de capitali sed de damnis et de lucris contingitibus: saluo capitali. vel dicit quod ille tenet. peccat quo ad dantem opam. Est enim licitum pactum ex plona ipsi: ut ipse non sentiat damnum. s. Amissum in capitali. r. q. sentit damnum in opa. Nam tantum affert pecunia illi quantum opera alterius. Quinimo ut dicit ibi tenet. opa et industria potest esse tanta quod valerit pactum quod ipse lucret duas partes et tertiam habeat ponens pecuniam. In dubio autem cum duo sunt societate. et vnus ponit pecuniam et alter opam. videtur actum ut lucrum equaliter dividatur inter eos. De hoc est glo. notabilis quam omnes tenent in. d. l. j. Acc. d. c. p. vras. dicitur predictis. cum non dicat quod capitale debet esse saluum. nec est speciale in pecunia dotali: ut quodam somnia verit. nec etiam credas quod sit licitum pacisci a principio: ut deponens habeat. x. p. c. vel aliam quantitatem. sicut faciunt quidam vidue: credentes hoc eis licere per ten. in. d. c. p. vras cum opinione Jo. an. nam non licet ex pacto quod tunc: minimum cape ex pecunia si non subijct se periculo. xiiij. q. iij. p. totum.

Et p̄dicta patz qd̄ ddm̄ de his qui mutant pecuniā ad negociādū. hoc pacto q̄ capitale sit saluum. i. si p̄it: q̄ peat mercator. 7 si qd̄ lucz̄ interueniat illud diuidat. Et dic q̄ p̄ctus est vsurari? Et idem est in effectu cuius casu p̄cedenti: licz̄ sub alijs verbis.

Quinto q̄ro. Done q̄ aliqs̄ ponit in societate opam tm̄. Alius ponit lib. xxx. ad tertiam ptem lucri 7 damni: hoc est ad lucz̄ 7 damnum. x. lib. xx. remanentibz̄ sp̄ saluis. Hoc casu posito: nisi ille qui opam ponit mercedem recipiat. p̄ labore quem sustinet. p̄ mercio. x. lib. quaz̄ lucz̄ 7 damnum spectat ad illum q̄ pecuniam dedit: vsurari? est q̄ pecuniam dedit. Nam. xx. mutuauit mercanti pro mercio. x. p̄mentium ad lucz̄ 7 damnum illi? q̄ pecuniam dedit: cū sit receptorus. xx. q̄ non stant p̄culo suo licit 7 illi? q̄ opaz̄ gerit. q̄ bene debent stare. xx. ad lucz̄ illius q̄ opam ponit. quia q̄ bz̄ onus. p̄ueniens est vt̄ h̄eat emolumentū. Et iō si iste q̄ opam gerit nihil h̄eat p̄ mercede laboris exhibiti in lucro. qd̄ accidit illi? q̄ pecuniam dedit: vsura p̄mittit. q̄ posito hoc casu. ille q̄ pecuniam dedit nihil dz̄ h̄et. p. xx. ad similitudinem mutuantis q̄ rōne mutui nihil pōt h̄ere vltra sortem. Quā enī p̄bit societatis. ita q̄ vnus ponit pecuniaz̄ 7 alius opam. licitum est: dum tm̄ fuerit eq̄tas socialis. hoc aut̄ nō est in p̄posito. q̄ si mercator recipiens pecuniam 7 ponens opam: postq̄ emit mercedem p̄deret eas: p̄deret. xx. 7 opam corporalem. Colator: aut̄ pecunie nō p̄deret nisi. x. 7 non opaz̄ corporalem. Casus ergo nō est licitus. h̄ in fraudem vsuraz̄ factus.

Sexto q̄ro. qd̄ si vidua tradens quantitatem pecunie cum pacto q̄ in s̄tm̄ firmato. q̄ mercator: est accipiens teneat ei reddere dimidium vel duas partes lucri absq̄ omni piculo capitalis. an restituere obliget h̄mōi lucz̄ 7 peccet mortalit̄: cū tm̄ apud se intendat firmare q̄ q̄qd̄ de capitali debite mercando sine illius culpa p̄dat: sibi peat 7 nō mercator. Rñ. san. Ber. q̄ ista mulier restituere non tenet p̄petens lucz̄ exinde habitū: lz̄ tm̄ peccat mortaliter. q̄ seipsam diffamat ex tali pacto vsurario tam apud mercatorem q̄ etiam apud scientes de hoc. cū det ipsis occasionem scandali. Et etiam si ipsa morte p̄ueniret dicto in s̄tm̄ nō destructo. heredes sui vellent forsitan q̄ in suo robore maneret cū: cā efficax p̄culdubio ipsa fuisset. 7 iō tenet intentōz̄ suam autentice notam facere: ne forte morte subita p̄occuparet.

Septimo q̄ro. vtz̄ liceat tradere pecuniaz̄ mercatori p̄ mare nauigaturo cum pacto q̄ si nauis cum capitali p̄clitet: mercator: nō teneat reddere tradeti capitale sue pecunie. q̄ si nō in mari: h̄ mercando amiserit sibi ad totum capitale reddenduz̄ teneat. 7 si lucratus fuerit h̄eat ptem lucri. Rñ. q̄ p̄ctus iste est vsurarius: vtz̄ ex co. c. fi. Et rō est. q̄ capitale pecunie solum erat ad piculū tradentis: dum mercator: erat in mari: vel itinere. Et sic p̄ illo tpe tm̄ currebat ad suum piculū. In actu tm̄ 7 vsu mercandi vel p̄mutandi: solum currit ad piculum mercatoris cui traditum est. 7 iō respectu il-

lius actus 7 vsus est ipsius mercantis. p̄pterea q̄ talem actum ipsi lucrat: sicut 7 sibi soli p̄dit. sedo etiam in hoc casu est ineq̄litas 7 iniusticia cum tradens eligat sibi meliorem ptem. 7 mercator velit deteriorē. Nam multo sepi? in actu mercandiz̄ p̄mutādi amittunt merces 7 capitale. q̄ amittat in mari vel in itinere: q̄ p̄ctus oīno illicitus est. bec san. Ber.

Octauo q̄ro. qm̄ vnus ponit pecuniam tm̄. 7 alter opam tm̄. ex q̄bz̄ p̄tibz̄ isti intelligant socij tam in lucro q̄ in damno. Rñ. Bal. in. l. j. l. p̄ socio. q̄ ex p̄tibz̄ equalibz̄. nisi aliud actum sit. Et est rō. q̄ societas h̄z̄ in fratermitatis. vn̄ de licet inter fr̄es dz̄ suari equalitas. sic inter socios. ff. p̄ so. l. si non fuerint.

Nono q̄ro. Done q̄ in diuisione societatis p̄ longa tpa: 7 multos sudores p̄cedentes nō inuenit nisi solum capitale saluum. An totum illud capitale debeat h̄ere ille q̄ illud posuit. an p̄o debeat equaliter diuidi. Glo. in. l. j. l. p̄ socio. dicit q̄ dz̄ equaliter diuidi: nisi aliud actum sit. 7 hoc de iure de p̄suetudine aut̄ dicit q̄ capitale dz̄ esse saluum. Jac. de are. dicit q̄ nō solum de p̄suetudine: h̄ etia de iure est q̄ capitale sit saluum. Idē tenet Bart. in. d. l. j. Quare enī socius meus dz̄ h̄ere pecuniam? Et si dicis: q̄ ponit opam. Rñ. q̄ p̄cium ope intelligit esse corruens in usorio pecunie: nō aut̄ ipse sorti. Pro inde si vnus ponit comoditatē ope: eadem 7 alter ponit comoditatē pecunie. nō autē p̄rietatem. finge enī q̄ vnus ponit in societate. x. milia. alius opaz̄ tm̄. Certe hic nulla pōt esse p̄portio: nisi de comodo ope ad comodum pecunie: nō ad ipsam talem sortem. Propterea illud est exp̄sum qm̄. i. in societate ponit pecuniam ex vna pte 7 ex alia opa pastoralis. Ideo sicut sibi sola damna vel comoda in obuentionibz̄ sunt p̄mutua: nō aut̄ ipm̄ pecuniam. vt. l. cuz̄ duobz̄. ff. p̄ socio. sic hic vt dicam? q̄ intelligat in dubio pot? in societate posit? vnus rei q̄ ipsa res. Et ad hoc facit sociū ouium. q̄ fetus lana 7 h̄mōi diuidunt: nō oues socide date. 7 lz̄ capita sint mortua: tm̄ societas in fetibz̄ durat. ff. e. l. si id qd̄. Et hoc qd̄ dico q̄ oues date in socidaz̄ nō sunt cōes: intellige capitale ipm̄. si inestimatiū datū est. Et hec est natura societatis q̄ est qd̄dam intrinsecuz̄ oibz̄ p̄ctibz̄: qd̄ nihil aliud est q̄ dispō qd̄dam: quam lex vel p̄suetudo statuit sup̄ p̄ctum. vt. ff. de pac. l. si vnus. Ang. tm̄ de p̄suo in qd̄az̄ suo tractatu dicit q̄ si aut ex pacto. aut ex p̄suetudine piculū capitalis erat cōe: tūc cōter dz̄ diuidi inter eos. aut piculū non erat cōe inter eos. q̄ pactū de periculo nō inuenit: nec ex p̄suetudine etiam est q̄ piculū sit cōe. 7 tunc totū capitale erit illi? q̄ totum posuit. Congruit hec arbitrio boni viri: vt ille q̄ p̄cipiat? nō erat de periculo: non p̄cipiet de ipso capitali. Et sic enī p̄ius fratermitatē. l. vez. ff. p̄ socio. Itē cum ille q̄ pecuniaz̄ ponit eius comoditatem p̄municare dicat illi q̄ opas tm̄ ponit. 7 ille q̄ opas ponit cōicet fructum sue p̄sone tm̄. Et ideo capitale non est p̄municandum. Et hec opinio Ang. si bene inspiciat non videt p̄trariari opinionem. Jac. de are.

Societas

¶ Decimo qro. Done q ipm capitale est pditum vel diminuti aduersa fortuna. Nunqd ille q ponit opaz teneat aliqd pferre ei q posuit pecuniam. **Exemplū in diminutiōe.** ponam q ego posui in societate. xx. r sunt pdita. x. vtz debeas mihi reficere. v. vi q sic. qz damnu dz esse cōe. vt. l. si nō fuerit ff. p socio. vnde si totum damnu eēt meū: eēt p naturam societatis. Contrariū determinat glo. in. d. l. si nō fuerint. dicēs. q ille q ponit opam suam nūq se obligasse vī ad damnu sortis. Sufficit em dānum pditaz opaz. r hoc pbat. qz correlatiuoz est eadē natura. vñ sicut de capitali nihil lucrā opaz ponens: ita de capitali nihil damnicari dz. Si at lucrā. ita r damnicari debēt: qz de hīs eedez dant regule. L. de fur. l. manifestissimi. Quidaz at dicunt q aut pecunia est statim pdita. r tūc damnu dz esse cōe. Aut post opas pstitas. r tūc sufficit damnu opaz. r hanc opi. dicit L. esse eqoz. Ja. aut de are. dicit indistincte q damnu est cōe. vt. ff. e. l. cum duobz. S. qdam sagariam. Bal. vo. in. l. j. L. p socio. dic q qtenus est cōe lucz: eaten? cōe damnu r nō alr. Et hoc vī veri? Et hanc opi. tenet san. Ber. nec p̄t p̄ari qz pdiderit opaz manualem. nam alius pdidit intulozum pecunie sue. h si nō apparet qliter sit p̄ta societas. intelligit p̄ta fm̄ p̄uetudinē regiōis. r int̄ mercatores fm̄ p̄suetudinem inter mercatores. vt. ff. de edi. edic. l. q si nolit. S. qz assidua.

¶ Undecimo qro. pone q in societate vterqz ponit mixtim pecuniam r opam. h vnus maiorē pecuniam q alter. nunqd ptes lucrī erūt eqles eq̄litate. p̄portionis. Verbi grā. vn? pomit ptes duas. alter terciam. nam in lucro r damno qlibet dz hie ptem corrdentem ei qd posuit in societate. h si de hoc nihil aliud expressum est. qsi de hoc tacite inter eos actum esse intelligat. vt q plus oneris r piculi sustinet: plus emolumentū expectet. vt. ff. de re. iu. l. fm̄ naturam. Et ita intelligit. d. l. si nō fuerit. an pncipio qd est notabile r vez. nisi opa r industria vnus valde excederet opam r industriam alteri? puta si solus nauiget. si solus pegrinet. si p se picula subeat. si solus stat fixus ad apothecam r silia vt d. l. si nō fuerint. vñ ad arbitriū iudicis recurrendum est ac si hoc esset exp̄sse actum. vt. ff. p socio. l. si societatem.

¶ Duodecimo qro. vtz damnu p̄sone illius q ponit opas debeat cōicari adinuicem. Rñ. Bart. in l. socium. in. S. socius. ff. e. sumando illū. S. dicit qz damna r lucra p̄templatōe societatis obuientia sunt cōicanda. sec? si p̄templatōe p̄sone obuient: h societas fuerit occasio. Et dicit q illud vbum. ppter societatem: p̄t intelligi duobz modis. Vno mō hoc est p̄templatōe societatis: tūc damna r lucra veniūt cōicanda. vt. l. cum duobz. S. qdam. ff. e. Alio mō p̄t intelligi. ppter societate. hoc est q societas fuit occasio remota. vbi grā. ppter societate habui necesse accedere ad curiam pncipis. r dum coram pncipe tractarem negocia placui pncipi. ex q donouit mihi castz. certe hoc nō fecit p̄templatōe societatis: h p̄sone mee tm̄. lz nunqz habuisset nec accessissem nisi. ppter societate. certe istud nūqz

venit p̄municandū. vt in. d. S. socius. in fi. Eodē mō in damno. vtp̄ta. dum eēm abñs. ppter societates p̄sanguine? meus fecit testm̄ r instituit extraneum. qd nō fecisset si fuisset p̄ns. vt. d. l. socium. bec Bar. r sunt vba aurea q euacuant totam materiam circa hoc. r p̄cordat. d. S. soci? r. d. S. qdaz sagariam. q vident p̄ij.

¶ Tercio decimo qro. quid si vterqz socioz cap? fuit: vnus euasit. l. ppter suā industriam. nunqd illud qd esset dandū p sua redemptōe imputabit in societate. Glo. in. d. S. qdam. putat q teneat ptem damni agnoscere ille q euasit.

¶ Quarto decimo. qd si vn? ab amicis redempt? fuit. Rñ. glo. distinguēdo. an aio remunerādi vt tūc agat: aut non: h donandi animo. r tūc nō agit h aliter in actione mādati. vt. S. nō omnia. in. l. inter cās. ff. man. r ibi Bart. Idem Panor. in. c. cum p cā. de p̄cu. vbi qrit. Quid si pcurator incidit in latrones dum iret p facto domini. r ab eis fuit spoliatus. vel in via fuit infirmitate opp̄sus. nunqd possit h mōi damna vel exp̄sas factas imputare dño. Et pcludit fm̄ docto. q nō. d. S. non omnia. Sedo. qz bec sunt extrinseca a mandato r pot? sunt imputanda casui fortuito. secus in duobz socijs vt dictum est. Albi. aut dicit q mādator tenet de his rebz quas nō detulisset mandataris nisi mādatum suscepisset. de alijs aut nō agit sicut nec socius. h q̄tum ad medicos bene est secus. r rō est. qz in societate ius est fraternitatis. secus in mandato. vt ibi no. Et dicit ibi Accur. qz itez ille. S. nō omnia. de curialitate non dz fuan. Et fm̄ aliqz. nec de iure si in casum fortuitum incidat nō incurrit? nisi ppter impletōz mandati pncipalr. vt vult Inno. in. c. sicut. el. iij. de iureiu. Et p. d. S. non oia. videt pcludi q si legati amittūt in legatōe sua equos vel vasa argentea quocūqz casu nō restitunt eis de publico. r iō p̄silium est q negēt se hie aialia r alia r oia necia hēant a republica: r tūc non tenebunt de casu. Bar. tū in. l. si fu? cōis. ff. de fur. pcludit q aut illa ambalaria fuit pcurata. r tūc hon dz sibi emendari. sicut nec pcuratori. d. S. non oia. Si vō non fuit pcurata tunc aut portabant res nō necias. vtp̄ta. ppter pōpaz duxerūt plures equos qz deberent vel alias res. r tunc nō dz sibi emendari. vt. d. l. si fuus. S. qd vero. qz est qd eis imputet. Si vō portabant res necessarias. tunc iste res dūt eis emēdari. l. cum duobz. S. damna. ff. e. r. d. S. qdam sagariaz. r Bar. dicit ita determinasse quēdam solēnem doct. hoc tū dicit vez si dicte res pierūt nō als piture. Sed si als fuissent piture naturaliter.

¶ Quinto decimo qro. vtz vnus socioz possit pacisci vt duas ptes lucrī r vnā ptem damni ferat r alius ecōtra. l. duas ptes damni r vnā ptem lucrī. Rñ. fm̄. d. Ang. q non. q vn? socioz nō p̄t plus de lucro p̄cipare. qz de damno. vt. l. muti? ff. e. Silt? nō valet pactum qz deducto damno vn? hēat duas ptes lucrī: alter vō vnā: nisi ille q p̄ hz de lucro. tantūdem plus pecunie. operis. aut industrie in societate posuerit. vt in. l. si nō fuerint ff. e. Nota tū q i foro p̄cie si p̄dicta pacta arbitrio

boni
licet
bēat
pactum
efficit
appell
le qui
let iure
locato
¶ Jō
qz pecun
eam. acc
firma bi
quid lic
locatōn
p̄cio. Et
let aut r
p̄dicta. r
lucro. r m
num p̄m
quoz opa
q colūmā.
¶ Decimo
ratō in soci
ceraz p̄tenti d
In hoc casu d
lucro: r non da
Si aut intem
damno nihil
damno non
lucro vt m̄
est econtra. vñ
intelligit tacit
singularem in
fieri pactum qz
intelligat etiam
re nisi capitale f
factum est de peri
uitate eius sine si
retum b̄re illu
¶ Decimo octavo
qz p̄ficiat cā loca
ca negoandō de
tatis. Rñ. fm̄ B
societas dz hie e
p̄sibus quas fca
r si lege. S. qd aut
fis. ff. p socio. l. mi
tū in b̄mōi fruand
in foro p̄sone. l.
n̄ p̄uenit. L. loca. l.
¶ Decimo nono qz
lucem pensionis fi
er dz p̄tenti p̄tenti. r
nō p̄qualibz p̄tenti
nō. Et ita videt
adheret dimidiū p
veniat Bal. in. l.
p̄p̄tentiā r m̄
vñ d̄ges ptes.
¶ Decimo qro. Pon

quid em. ff. p socio. Et hoc arbitrio boni viri. nec est ver. qd dicunt qdam. q similiter ille qui ponit opam dz primo extrahere tantum quantum est mandandum est sua opa. Sicut ille q posuit. c. Nam hoc nullo iure cauet. qz opa hominis nihil aliud est q officium diurnum. vt. l. j. ff. d ope. li. Immo opera hominis dz fructus hominis esse. vt. l. ij. ff. de ope. pu. Ille ergo q in societate tñi operam ponit non dicit aliqd psistens in sorte vel capitali ponere. s solum fructus sue psonae. q fructus aut vsus fructus psonae correspondet fructui aut comoditati illoz. c. p hoc facit qd dicit in. l. cum duobz. s. si in coeunda. ff. p socio. Et hanc opinionem secutus est Bal. in. l. j. l. p socio. Et sic intelligi debet q sepe opera alicuius p pecunia valet. vt in sti. p socio. id est p comoditate z vsu fructu dicte pecunie.

Trigesimo primo. vtrum locans rem quaz estimat hac pditione q qualitercumqz pda seu deteriorē vult recuperare eodem pocio rem suam. An liceat. Rñ. q non. z videt fieri in fraudem vsuraz qz res estimata intercedit loco pecunie. l. si vo. s. qd ait. ff. lo. ma. Nec est vera locatio. quia locator rem suo periculo tradit. p qua constituit sibi merces.

Trigesimo secundo. quero an res empta ex pecunia pñuni vñ redacta ex rebz communibz sit cōmunis. Rñ. Bar. in. l. si patru. l. co. v. iudi. distinguat. q aut emit quis nomine pñuni. aut nomine pñio. aut dubitat. Primo casu. res ē pñunis altero habente ratum. vt. l. si ego. ff. de ne. ge. Aut emit nomine pñio. z tunc distinguit. aut emit de pecunia pñia. aut de pecunia pñ. uni. aut dubitatur. Primo casu non est dubium q res non est cōmunis. Aut de pecunia pñuni. z tunc. aut ille q in re pñuni vendicat partem erat maior. aut erat minor. Primo casu nihil perire potest in re vt ibi. Secūdo casu. aut ille qui emit nō erat tutor vel curator. z tunc idem. vt. l. filie. ff. de solu. Aut erat tutor vel curator. z tunc res efficit pñunis. vt. l. ij. ff. quando ex facto tut. Aut dubitat ex qua pecunia emerit. z psumit q ex pñia. vt. l. si defunctus. l. arbi. tu. Nec est ibi recurrendum ad cōiecturas. cuius pditionis fuerit artifex vel non. Tercio casu principali qñ dubitat cuius nomie emerit. z in dubio psumit emisse nomine pñio. vt. l. z magis. ff. de solu. Et ex pdictis apparet soluta questio. q tota die occurrit de facto. si vnus ex fribz cum pecunia hereditaria mercat. z ex illis mercantijs lucrēt. vtrum debeat alteri fratri pñunicari. Nam pñimo videntur em esse fm Bar. ibi. vtrum hoc fecerit nomine pñuni. an nomine pñio. Et si nomine pñuni. tunc lucz est cōmunicandum. Si hoc non apparet. tunc si ille frater nō erat tutor vel curator. lucz debet esse suum. pñio. vt. l. ticium et menium. s. altero. de admi. tu. z. d. l. si patruus. s. si erat tutor vel curator. tunc lucrum qd facit ex pñia mercantia empta dz esse pñune. qz mercantia illa fuit pñunis tanq̄ empta de pecunia pñuni. Secus in lucro qd facit ex reiteratione emptionū.

Nam pecunia redacta ex mercantijs cōmunibz. non est pñunis. vt dicit p glo. in. d. l. si patruus. z pdicta que dicta sunt de tutore sunt vera qñ pstat qz mercantiam facit noie. pñio. Nam in eo forte in dubio psumeret q noie pñuni. vt. l. post mortez. ff. qñ et fac. tu.

Querit Bar. etiā de alia. q. quotidiana. An fratres simul stando videant s̄bere societate. Et cōcludit q qñ plures frēs stant simul. aut nullus negociat. aut alter negociator. alter non. Aut omnes negociant. Si neuter. non potest intelligi esse contracta societate. licet hereditatem insimul teneant indiuisam. vt. l. ex pte. s. fili. ff. famul. ber. Si vnus negociat. alter non. tunc idem. q non pōt intelligi societate pcta. qz ex hoc ille q negociaret videretur magis donare q societatem s̄bere. Si vo vterqz negociat si qdē alter eoz est pupillus cū eo non est pcta societate. qz hoc nō posset expse. vt. l. vt in pducitōibz. ff. p socio. Si vo vterqz est maior tunc puto q si qdē lucz posuerunt in pñuni. ex hoc int eos psumat pcta societate. nō dico societate omnium bonoz fm q qdam vident velle. s̄ societate questus illi mercantie tñi. hec Bar. Nota tñ ad pdicta q casu quo vnus frater de pecunia pñuni mercat z noie pñuni. qz lucz est pñune eaten? z damnū fm Bal. Et hoc si aggressus est solita negocia discrete opando. Secus si insolita. qz tñc sibi imputet. l. si negocia. ff. de ne. ge. Lon. bar. in. l. nciū. ff. de admi. tu.

Quid de duobz socijs ascantibz sup aliquo rei euentu pterito vñ futuro. pura. P. asserit mortuū tale dñm. vel talem pncipez venturū ad talem ciuitatem. j. certum tpus. q si sec? fuerit. obligat se Martino datur. c. ita tñ q si ita fuerit vt asseruit ipse. Ad. q tenebat pñū. vice versa teneat ipsi. P. dare. c. vtz tale lucz sit licitum. Rñ. Archi. flo. q non. s̄ potest dici turpe lucz tanq̄ pcedēs ex auaricia z nulli deficiens vtilitati. s̄ vanitati z pdigalitati. nō tñ tenet de necessitate restituere. s̄ pauperibus est erogandum. vt asserit se auduisse a peritis. Et hoc magis ex consilio q ex pcepto.

Bortilegium quid sit.

Dic q est ars diuinandi. q pñie in malo accipit. pñia vo in bono. j. q. j. indices. Et hec fors illicita est. nec credenda. nec excedenda. xxvj. q. v. sortez. qz fm Dir. li. iij. ti. xij. licz fors nō sit aliqd mali in sui natura. tñ pñibet. qz pter assiduitatem vtendi labunt homines in idolatriam. Et id mala est in sui vsu. sicut pñibet iuramentum ne labat in piurium. ex de iureiur. z si xpc. Et hoc intellige fm antiq̄ tpa qñ non erat fors. pñibita fm Lan. z Archi. s̄ hodie mala est ex quo pñibet. Nec in hoc exemplum sequi debemus q Jonas vel Mathias dicatur fuisse elect? sorte. xxvj. qdē. ij. non statim. z capitulis se. Vel q Josue ex pcepto domini exquirit per sortem peccatum Achor. puma qstione. iij. s. Item peccato. Vel q Saul reprehendit sorte Jonatan comedis.

Sortilegium

se sanum mellis. quia ista et alia pmittebant ante euangelium: q̄ tpe pfecte discipline sunt elimiata. xxvj. q. ij. S. his ita. q̄ illa illo tpe licita erant: q̄ fiebant aucte diuina. vñ facientes excusabant a sortilegio sic a rapina. xiiij. q. v. dixit. et ab homicidio xiiij. q. viij. occidit. et ab adulterio. extra de diuor. c. gaudem. Item est alia rō. qz puilegia paucoꝝ nō faciunt legem. cōem. vt. xxvj. q. ij. nō exemplo. Nota tñ glō. singularē. xxvj. q. ij. in summa. q̄ dicit q̄ q̄dam sunt sortes licite. et q̄dam illicite. Illicite sunt q̄ fiunt p magicas incantationes. vel q̄ fiunt ad exercendas vanitates vel q̄ fiunt ad inq̄rendū aliqua occulta. Licite vō dicunt q̄ fiunt necessitatis cā: vt si p̄tentio esset de electione aliquoꝝ: et eēt p̄itas vtrinqz in omnibz. Exemplo Marthe p̄nt fieri sortes. vt in. d. c. nō exemplo. et. q. v. nō liceat. Cum em̄ nō supest humanū auxilium: tñc recurrere possum? ad diuinū. xiiij. q. ij. querit. Et in duobz fm̄ leges ad sortes recurrit. vt. ff. de iudi. h. cū ambo. L. co. de l. si. in pn. et Aug. dixit q̄busdam cum ciuitas eēt obfessa et dubitaret clerus q̄ deberent fugere q̄ manere: qz sorte illud eēt dirimendū hec glō. Et id dicit Jo. de san. qz ad hoc qz fors sit licita tria requirunt. s. publica et cōis vtilitas. irrefragabilis necessitas. vt. l. p̄ auxilium humanum nō possit subueniri. alr̄ em̄ esset tentatio dei. Tercio. p̄cor et vnānimis oīo. d. c. non exemplo. vbi dicit. si q̄ necessitate aliqua p̄puli deum putant sortibz exemplo ap̄loꝝ p̄sultendum. videat hoc ipsos ap̄los non nisi collecto fratz cetuz et p̄ibz ad deum fuis egisse. Nota etiam Panoz. in. c. fi. et eod. qz sortes nullomō p̄nt interuenire in tractatu electionis. qz posset assumi indignus: cum fors posset sup̄ eum cadere. Item p̄ sortem tentat de? Et intellige hoc fm̄ doct. in electionibz ad officia eccl̄astica. Sec? aut̄ inter laicos quo ad tp̄alia. qz h̄ vñ sortis nō regit̄ in illis. p̄hibitus. ex q̄ tantū se subijciunt fortune. Et ita in multis locis faciunt laici. eligentes officiales p̄ ballotas. Melius tñ puto abstinentiū qz militant rōnes superius allegat. vide d̄ hoc s. Electio. j.

¶ Qui dicunt sortilegi. Rñ. fm̄ Direc. Sortilegi sunt qui sub nomine fidei religionis per quasdam quas sanctorū seu ap̄loꝝ vocant sortes. Aut quarumcūqz scripturaz inspectione: futura p̄mittit. xxvj. q. i. c. j.

¶ Quot sunt spēs diuinationis seu sortilegioꝝ. Rñ. qz genus diuinationis a p̄sulis ortum habuit. Et q̄ tuor sunt eius genera sicut quatuor sunt elem̄ta. fit em̄ diuinationis in terra q̄ geomantia vocat̄. a geos qd̄ est terra. et manthos qd̄ est diuinationis. Secdo fit in aqua. Et hec ydromantia vocat̄. ab ydor qd̄ est aqua. Tercio fit in aere q̄ arimantia appellat̄ ab aere. Quarto fit in igne q̄ vocat̄ pyromantia. a pyr qd̄ est ignis: q̄ omnes diuini dicti sunt. q̄si deo ple m. qz diuinitate se esse plenos silant. Noꝝ aut̄ diuersa sunt noia. Nam q̄dam arioli vocant̄. eo qz circa aras ydoloꝝ neptarias p̄ces emittūt: et inde r̄isa accipiūt. Quidam auruspices dicunt q̄si horaz inspectores. qz dies et horas in negocijs agen-

dis et opibz custodiūt. Quidam augures dicunt. qui volatus auium intendunt aliaqz signa rez vel obfuationes in pulsas hominibz occurrentes obseruant. Alij astrologi dicunt: eo qz in astris augurant̄. Ista tñ scientia fm̄ Jo. an. et Panoz. in se nō est mala nec p̄hibita cum sit vna de septem artibz Et iura p̄miant has sciētiās. l. j. ff. de va. et extraor. cogni. Tñ ex eius occasione homines incidūt in ydolatriam. qz credunt sup̄celestia dare necessitatē hominibz. tñ si volūt p̄dicere ea q̄ causant̄ ex corp̄bus sup̄celestibz. vt eclipsim lune vel solis. vel siccitatem. vel h̄ndantiaz frumentis et non peccant. aut volunt p̄dicere casus fortuitos hominum certitudinaliter hoc asserentes: p̄sertim in his que depēdent a libero arbitrio. et tunc peccant. Et ista materia sortilegioꝝ vide s. Confessor. j. Quidam etiā dicunt genoz. p̄pter p̄siderationes naturaliuꝝ diez. Item non damnant̄ rustici et medici qui seruant tempa ad seminandum vel incidendum ligna. et ad medicandum. et minuendum. et similia. de quibus certa et manifesta ratio reddi potest fm̄ naturam. xxvj. q. ij. illud. Prohibent̄ tamen omnes ligature et superstitiones et remedia que medicorū disciplina p̄demnat. Similiter imp̄cationes et characteres et multa alia que in dicto ca. illud. continent̄ expresse. Item si quis symbolum et orationem dominicam scribit in carta. vel ponit sup̄ aliquem infirmum ad hoc vt deus tñ in hoc honoret: non reprobatur: dummodo nulla alia supersticiosa obseruantia miscat̄. xxvj. q. v. non liceat. fm̄ Donal. Item ex hoc dicunt quidam qz non sunt reprobanda breuia que fiunt in ascensione. cum non contineant nisi verba euangelij. sed supersticiosum est si credat̄ qz minus habeant efficaciam si scribantur post lectum euangelium. aut post missaz. aut alio die q̄ sic. p̄ferunt verba euangelij que ibi continent̄. Illa tamen breuia in quibz scribunt̄ quidam characteres et quedam nomina in uisitata. quasi nomina dei ineffabilia. et in quibus dicitur quicūqz super se portauerit istud breue non periclitabitur. vel sic et sic. aut illud. aut illud bonū sibi eneniet. p̄culdubio reprobanda sunt nec portanda. et peccant qui scribunt ea. aut portant. aut donant. aut vendunt. aut portanda docent. nisi adeo fuerint simplices qz ignorantia debeat eos excusare. que nō excusat si sup̄ hoc fuerint admoniti hec Donal.

¶ Quid de carminantibz vel carminatoribz. qui carminant infirmos vel pueros vel animalia. nūquid peccent mortaliter. Respond. fm̄ Donal. Si nil supersticiosum dicunt. vel docent. aut faciunt. sed nūquid licitis precibz et adiurationibus sicut per passionem et crucem et similia: non est dicendum qz peccent mortaliter. nisi talia fecerint post p̄hibitionem ab ecclesia sibi factam. Sz dicendum est qz p̄hibendi sunt viri et mulieres a talibz quia multa inutilia et supersticiosa solent admicere. nisi forte sit sacerdos et religiosus et discretus. aut etiam laicus. siue vir. siue mulier excellentis vite et probate discretionis. qui fusa oratione super

infirmitas
aut ista
Sug. ego
sone p̄
p̄lla illoꝝ
pent ad
Quid
bndi qz
species
c. j. et qz
na p̄m
na p̄m
Quo bre
soluit hanc
p̄milla de
Dy. licet
suum post
in ordinatio
statu aus po
dico. vñ in ill
si forte ex d̄
rendo tempta
Dy. ars no
cūo illata: et a
nūm? scias acq
qdam pacta imp
Quid de inca
fm̄ Tho. si re
stratem diuina
tationes d̄nt illi
tūm effectū et p̄
mū infirm dem
Quid de sacra
sacris vestibz. an
aut p̄ueta lumina
beni. xxvj. q. v. qz
p̄ueta deponi fm̄
tū otamantōꝝ sac
obfessionem et b̄mō
litas q̄ dolositas doc
teꝝ qz aliq̄ in agēna
nes p̄termit v̄nā
reprobat. et de of. ot.
Quid de q̄bulas
se de nocte cu diana
de et innumera mul
q̄dam bestias: im
b̄mō. et qz ab eis aliq̄
aut transformari. Rñ
mentibz fidelibz talia
bolus transformas se
tūm quā captiua tene
sūo intāta venire st
lomas et in spū nū su
ludē et pagano deteric
Dy. diuinationis q̄ fit
Dy. Si q̄ vñ somn
fm̄ qz somnia p̄ced
loma p̄raonis. vel
climaticā: vt cū b̄nda
nāq̄ unā aq̄siue ex p̄t

infirmum: non sup pomum. aut piz. aut cingulū
aut silia sup infirmates manu imponat ut illud.
Sup egros manu imponēt zc. Nec sunt hmoi p-
sone. pbibede a talibz. nisi forte timeat qd ad exem-
plū illoz idiseretiz supstitiosi carminates libivsur-
pent abufum: tuentes se exemplo illoz.

¶ Quid de diuinatibz vel inuestigatibz occulta z
hmoi p inspectōz astrolabij. aut inscripōes vel in-
spectōes in libris. R. fm Dir. q nullo mō lz. e. e.
c. j. z. ij. h. p. xxvj. q. ij. bi q. Dic q loquit de ppati-
na pmisione. q: pot? pmittit lotes q̄ ad demo-
nia psulenda accedere.

¶ Quō freqnt̄ eneniat̄ q̄ diuini p̄dicūt. R. Aug.
soluit hanc. q. xxvj. q. v. nec miz. dicens hoc fieri
pmiffu dei. vt illi q̄ hoc audiūt pb̄t̄ i q̄i fide sint.

¶ Vtz liceat req̄ere a moriente vt reuelat̄ statuz
suum post mortē. R. fm Tho. in qlibet. Nulla
inordinatio v̄ si q̄s req̄rat a moriente cognoscere
statū eius post mortē: subijcēdo tñ hoc diuino iu-
dicio. vñ nulla rōne v̄ q̄ hoc dici debeat pct̄i: ni-
si forte ex dubitatōe fidei de futuro statu: q̄li in q̄-
rendo temptando inq̄rat.

¶ Vtz ars notoria sit licita. Rñ. fm Tho. q̄ est
oīno illicita: z a xp̄iano fugienda. p̄ quam q̄dam
nitunt̄ sciaz acq̄rere. h̄ oīno inefficax est. z fiūt ibi
q̄dam pacta implicita cū demone.

¶ Quid de incantatōibz sp̄entū z aialium. Rñ.
fm Tho. si respect? h̄eāt solum ad v̄ba sacra z ad
v̄tutem diuinā: nō est illicitū. h̄ plerūq; tales incā-
tationes h̄nt̄ illicitas obf̄uātiā z p̄ demones loz-
tunt̄ effectū z p̄cipue in sp̄ētibz. qz sp̄ens fuit p̄-
mū instr̄m demōnis ad hoīem decipiēdum.

¶ Quid de sacerdotibz q̄ cā doloris altare erunt
sacris vestibz. aut imagines lugubri veste opunt.
aut p̄ueta lumina subh̄nt. Rñ. talia fieri. pb̄-
benē. xxvj. q. v. q̄cūq;. Et nisi faciēs purgauerit se
pn̄ia: dz deponi fm Ray. nisi forte faceret qz me-
tuit ptaminatōz sacroz. vel subuersionē fidei. vel
obsidionem z hmoi. nam in tali facto plus humi-
litas q̄ dolositas declarat. vt in. d. c. quicūq;. Le-
tez q̄ aliq̄ in aggruatōz cessatōis a diuinis: imagi-
nes p̄sternūt v̄ticiā z spinis supponūt: penitus
reprobaf. eē de of. or. si canonici. li. vj.

¶ Quid de q̄busdz mulieribz q̄ dicūt vel credūt
se de nocte cū diana dea paganoz vel cū herodia-
de z innumera multitudine muliez eq̄tare super
q̄sdam bestias z innumera spacia trālire. z multa
hmoi. z q̄ ab eis aliq̄ creature p̄nt̄ in meli? mutari
aut transformari. Rñ. fm Ray. A maligno sp̄ū
mentibz fidelīū talia fantasmata irrogant̄. nā dya-
bolus trāffomās se in diuersaz sp̄es p̄sonaz. mē-
tem quā captiua tenet: multiplicē deludit. nec dz
aliq̄s int̄tāt̄ venire stulticiā: vt credat q̄ hec q̄ in
somnia z in sp̄ū tñ fiunt: in corpe fiant. als̄ in fide
lis est z pagano deterior. xxvj. q. v. epi.

¶ Vtz diuinatio q̄ sit p̄sonia sit illicita. Rñ. fm
Tho. Si q̄s v̄t̄ somnijs ad p̄cognoscēdum fu-
tura fm q̄ somnia p̄cedūt ex reuelatōe diuina vt
somnia pharaonis. vel fm q̄ p̄cedūt ex naturali
cā intrinseca: vt cū h̄ndans humore frigidō som-
niat q̄ sit in aq̄: siue extrinseca. vt ex aere. vel imp̄f-

sione celesti q̄ntū se p̄t̄ talis virtus extendere. nō
erit illicita talis diuinatio. Si aut̄ diuinatio hmoi
causet̄ ex reuelatōe demonū: cum q̄bz pacta h̄nt̄
exp̄ssa. qz ad hoc innocant̄. vel tacita. qz hmoi di-
uinatio extendit̄ ad id ad qd̄ non p̄t̄ se extendere.
erit diuinatio illicita.

¶ Que pena sit fornicoz. R. diuinatores z male-
fici fm leges capite plecti d̄nt. z si accedant ad do-
mū alteri? d̄nt cremari. Item oīa bona ipsoz d̄nt
publicari. vt. L. de male. l. nullus. l. nemo. z. l. cul-
pa. Sz fm canones: si q̄dem pct̄i occulū situm-
ponit̄ pn̄ia. xl. diez. e. e. c. j. Si v̄o notoriū: eucha-
ristia deuocat. de p̄se. di. ij. p̄ dilectōne. Item si sit
clericus. deponendus est z in monasterio detru-
dendus. Si laicus. excoīcandus si pn̄iaz agere re-
nuit fm Ho. xxvj. q. v. non oportet. z. c. si q̄s ep̄s
z. c. aliquātū. Sz z crescente ptumacia: crescere dz
z pena.

¶ Sz nunq̄d̄ efficit̄ irregularis q̄ talia facit z ma-
x̄ie enormia. vt q̄ sacrificat deo nūmoz. i. dyabolo
vt fiat diues. vel cum de sacramētis ecclie. vel cor-
pore xp̄i. fornicium facit. Rñ. fm v̄b. Si talia no-
toria sint: generant̄ irregularitatem z indigent̄ di-
sp̄ensatione. Si v̄o sint occulta: non. Quis fm q̄s-
dam idem sit. Aliq̄bz tñ v̄ q̄ neutro mō efficiant̄
irregulares. qz nullo iure cauet̄ p. c. is q̄. de sen. ex-
cō. li. vj. De hoc vide s̄. Clericus. iij. z irregulari-
tas. ij. De hac etiā materia fornicioz. vide s̄. De
reticis.

Sponsalia. quid sunt.

Rñ. sunt futuraz nuptiaz pmiffio. z
dicunt̄ sponsalia a sp̄endendo. i. p̄mit-
tendo. quō aut̄ p̄bant̄ sp̄salia z in qua etate. z an
p̄ pcuratorem p̄bi possint z multa alia de hoc vi-
de s̄. Matrimoniu. ij.

¶ Quid si q̄s accepta manu mulieris dicat. Do ti-
bi fidem de te in vxorem accipiēda. z illa nihil rñ
det. nunq̄d̄ sint p̄cta sp̄salia. Rñ. fm Guil. Re-
uera non p̄nt̄ p̄bi ex altera p̄te tñ. nec claudicare
possunt. ille tñ qui taliter dedit fidem teneat̄ eam
ducere si illa voluerit. Si autem noluerit nō est cō-
pellenda: nisi aliquo mō oñderit mulier accepta-
re qd̄ agebat. puta. si ante fidem datam tractabat̄
inter eos de sponsalibz vel matrimonio. z ipsa re-
q̄sita sp̄ote manū dedit ad fidē recipiēdā z hmoi
tūc em̄ essent p̄cta sponsalia.

¶ Anquid illi qui contraxerunt sponsalia tene-
antur contrahere m̄fimoniu. Rñ. si sponsalia te-
nuerunt. vt qz in etate debita p̄cta fuerunt. tenēt̄
p̄bere simul. nec p̄t̄ alter eoz p̄bere cum alia p̄so-
na. z si contraxerit. l. per verba de p̄nt̄. tenet qui
dem scdm̄ matrimonium. extra eo. c. sicut. h̄ agere
debet penitentiam de fidel̄ mentita. Et multoma-
gis si interuenerat iuramentum. extra eod. ex lite-
ris. el. ij.

¶ Sed vtrum iste qui non vult contrahere debe-
at cogi per censuram ecclesiasticam. Rñ. q̄ prius
debet moneri. vt. extra eo. requisit̄ demum p̄t̄
cogi per censuram ecclesiasticam. siue huiusmodi
sponsalia sint iurata: siue non. fm Panormitanū

diffinitas et quo factum est in obligatōe alterius
 impedit pmissiōe pene. vt in. l. i. vebēda. ff. ad. l.
 ro. de iac. Idem Jo. pagli. Pro hoc. q. sicut pmit-
 tens p instrumentū cuitat pium si fecit qntum
 in eo est. vt no. glo. in. c. ex. lris. el. ij. extra eo. q. eo-
 dem mō d. vitare pene pmissiōe. hanc etiāz opi.
 sequit. d. an. t. rōi. tenē Bar. in. l. i. l. i. b. terminis in. l.
 ptinu. S. illud. ff. de v. ob. r. hoc nota. Nā cōiter
 accidit q. q. s. pmitit. p. filio. vxore. seu amico q. ra-
 tificabit p. eum sub pena. q. si iste pmissor facit qn-
 tam in se est euitat penam. Nec pcedunt vbi pe-
 na p. s. i. t. in p. dendo. seu diminuēdo patrimoniu
 suū. S. q. p. s. i. t. in lucro captādo. puta. dono v. l.
 lego tibi. c. si p. xeris m. r. moniu cū. S. nun. qd. vale
 ar. Et est dicendū q. inter extraneos valet. seu ali-
 os a p. b. n. t. vt p. Bar. in. l. i. t. i. c. i. o. S. t. i. c. i. o. ff. de cō
 di. r. demō. S. i. t. i. n. t. i. p. o. s. p. b. n. t. e. s. nō. valet. v. n. d. e
 si dico. p. m. i. t. t. o. t. i. b. i. c. l. i. m. e. c. u. p. t. r. a. x. e. r. i. s. nō. valet
 m. r. i. m. o. n. i. u. m. v. t. i. n. l. i. s. i. t. a. s. t. i. p. u. l. a. t. o. S. l. i. t. i. b. i. ff. de v.
 ob. Ratio est. q. i. n. t. u. i. t. u. l. i. b. i. d. i. n. i. s. v. i. d. e. t. i. l. l. a. m. i. n.
 d. u. c. e. r. e. a. d. m. a. t. r. i. m. o. n. i. u. m. Q. u. e. rō. c. e. s. s. a. t. i. n. t. e. r. a. l. i. o. s. a.
 c. o. n. t. r. a. h. e. t. i. b. i. H. o. c. t. i. n. l. i. m. i. t. a. t. i. n. g. u. l. a. r. i. t. e. n. i. s. i. s. c. u. i.
 f. a. c. t. a. e. s. t. p. m. i. s. s. i. o. f. o. r. e. t. n. o. b. i. l. i. o. r. S. l. i. t. i. b. i. ff. de v.
 p. o. t. i. u. s. a. n. i. m. o. p. p. e. n. s. a. n. d. i. rō. n. e. n. o. b. i. l. i. t. a. t. i. s. p. h. o. c.
 q. d. n. o. t. a. t. Bar. in. l. i. j. L. de dona. a. t. e. n. u. p. T. e. r. c. i. a.
 q. d. n. u. n. q. d. p. i. g. n. u. s. p. o. s. s. i. t. i. n. t. e. r. u. e. n. i. r. e. p. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e.
 m. a. t. r. i. m. o. n. i. i. p. b. n. d. i. v. t. s. i. c. m. a. t. r. i. m. o. n. i. o. nō. s. e. c. u. r. o.
 r. e. c. i. p. i. e. n. s. l. u. c. r. e. t. p. i. g. n. u. s. I. n. n. o. i. n. d. c. g. e. m. a. t. e. n. u.
 t. q. s. i. c. q. l. o. c. o. a. r. r. a. x. p. o. t. p. i. g. n. u. s. t. r. a. d. i. I. d. e. m. t. e.
 n. e. t. s. p. e. Jo. a. n. d. i. c. i. t. d. i. s. t. i. n. g. u. e. n. d. u. m. i. n. q. u. a. l. i. t. a. t. e.
 p. l. o. n. a. z. r. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. p. i. g. n. o. s. v. t. s. d. i. c. t. u. m. e. s. t. i. n.
 a. r. r. i. s. f. i. c. u. m. Bar. in. d. l. i. t. i. c. i. a. d. i. c. i. t. q. p. o. t. e. s. t. i. n.
 t. e. r. u. e. n. i. r. e. d. i. u. m. o. d. o. p. i. g. n. u. s. p. l. i. s. t. a. t. i. n. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. z.
 r. e. a. l. i. t. e. r. t. r. a. d. a. t. Q. u. e. o. p. i. n. i. o. nō. p. l. a. c. e. t. d. a. n. q. v. i.
 d. e. t. i. n. e. f. f. e. c. t. u. p. l. u. d. e. r. e. q. n. i. s. i. p. i. n. t. e. r. e. s. s. e. p. s. t. a. n. d. o.
 n. o. n. p. o. t. e. s. t. p. i. g. n. u. s. i. n. t. e. r. u. e. n. i. r. e. q. c. u. m. s. i. m. u. s. e. x.
 t. r. a. c. a. s. u. m. l. i. f. i. L. e. n. o. n. v. a. l. e. t. p. m. i. s. s. i. o. a. l. i. c. u. i. u. s. p. e.
 n. e. Nā. i. l. l. a. l. e. x. s. o. l. u. m. p. m. i. t. t. i. t. a. r. a. s. I. t. e. m. p. i. g. n. o.
 n. o. n. p. o. s. s. e. t. d. u. p. l. i. c. a. r. i. e. x. a. l. i. a. p. t. e. Et. s. i. c. s. e. c. t. u. s. n. o. n.
 e. s. t. e. q. u. a. l. i. s. v. t. r. i. q. p. a. r. t. i. p. u. t. r. e. q. u. i. r. i. t. i. l. l. a. l. e. x. f. i. Et.
 h. e. c. o. p. i. p. l. a. c. e. t. P. a. n. o. r. i. n. f. a. u. o. r. e. m. l. i. b. e. r. t. a. t. i. s. m. r. i.
 m. o. n. i. i. Q. u. a. r. t. a. q. u. e. s. t. i. o. n. u. n. q. d. s. a. l. t. e. z. i. n. t. e. r. e. s. s. e. p. e.
 t. i. p. o. s. s. i. t. a. r. r. o. c. e. d. e. n. t. e. l. i. s. p. o. n. s. a. l. i. a. f. u. e. r. u. n. t. s. e. t. a. p.
 s. t. i. p. u. l. a. t. o. z. Et. q. u. o. a. d. i. u. s. c. a. n. o. n. i. c. u. m. n. o. n. r. e. f. e. r. e. t.
 v. t. r. u. m. i. n. t. e. r. u. e. n. i. t. s. t. i. p. u. l. a. t. i. o. v. e. l. p. a. c. t. u. m. n. u. d. i. u.
 J. a. d. e. a. r. e. L. y. r. p. m. u. n. t. e. r. d. o. c. t. i. n. l. i. j. L. e. r. i. n. d. o.
 l. i. c. i. o. t. e. n. e. n. t. i. n. d. i. s. t. i. n. c. t. e. q. nō. p. o. s. s. i. t. p. e. t. i. n. i. s. d. o.
 l. o. s. e. p. s. i. e. h. a. b. u. e. r. i. t. Nā. m. t. i. c. a. l. t. e. r. a. p. s. p. o. t. e. r. i. t. p. e.
 t. e. r. e. a. c. t. i. o. n. e. d. e. d. o. l. o. Nā. a. u. t. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. t. e. r. p. p. t. e. r.
 s. t. i. p. u. l. a. t. i. o. n. e. m. q. e. x. p. c. e. s. s. i. o. n. e. i. u. r. i. p. o. t. e. s. t. q. s. r. e. c. e.
 d. e. r. e. a. s. p. o. n. s. a. l. i. a. v. t. l. i. j. L. e. I. t. e. m. n. e. a. l. i. q. u. o. m. o.
 d. o. i. n. t. i. m. i. d. e. t. m. a. t. r. i. m. o. n. i. a. m. p. p. t. e. r. s. o. l. u. t. i. o. n. e. m. i. n.
 t. e. r. e. s. s. e. Et. h. e. c. o. p. i. n. i. o. s. a. t. i. s. p. l. a. c. e. r. i. t. u. m. f. a. u. o. r. e. m. a.
 t. r. i. m. o. n. i. i. t. u. m. q. u. i. a. s. i. m. u. s. e. x. t. r. a. c. a. s. u. m. i. l. l. i. u. s. l. i. f. i.
 h. e. c. P. a. n. o. r.

In quibz casibz solunt sponsalia. Rñ. fm do-
 cto. in octo. Primo si alter sponsorum transeat ad re-
 gionez. et de puer. p. u. ex publico. nec p. d. i. t. arras
 quas dedit. r. illas quas recepit restituet solum in
 simplum. L. de epis. r. de l. deo nobis. Secundo.
 solunt sponsalia qñ sponsus non inuenit. quia

transiit se ad aliam regionem. Si tamē hoc fuit
 culpa eius qui pñs est. debet accipere aliquam pe-
 nitentiam de periurio r. de pmissiōe non fuata
 Et si terminus in sponsalibz non fuit appositus
 de pñendo. tunc fm leges pñs tenet expectare ab-
 sentem p. biennium: si in eadem puincia pñs fue-
 rit. vt. L. e. l. ij. tñ fm Hosti. Iudex inspecta qua-
 litate psonaz poterit tempus abbreviare: vel pro-
 gare. Tercio solunt si alter spōsoz post scta spō-
 salia incurrat lepraz vel paralysim: seu amittat oca-
 los vel nasum. seu quicqz turpius ei eueniat. extra
 de p. u. lepro. c. literas. r. extra de iureiur. quemad-
 modum. etiam si iurata fuissent sponsalia. Secus
 si esset matrimonium pñtum per verba de pñenti.
 Nam tunc solui non potest nisi per ingressum re-
 ligionis. Quarto. si superueniat affinitas. puta. si
 sponsus cognouit sanguineam sponse. vel econ-
 uerso. extra de eo qui co. consang. vxor. sue. c. ij. Et
 ad hoc pbandum sufficit sola fama. extra de pñan.
 super eo. vel fm Hosti. sufficit vnus testis. extra
 de testi. sup. eo. Secus tñ si pñus fuit matrimoni-
 um pñtum pñbum de pñti. Quinto. solunt spō-
 salia si mutuo se absoluit r. fm cōiorez opi. put no.
 Panor. in. c. p. t. e. r. e. a. e. t. e. o. h. o. c. e. t. i. a. m. p. c. e. d. i. t. s. i. s. p. o.
 s. a. l. i. a. e. e. n. t. i. u. r. a. t. a. l. i. q. d. a. m. d. i. x. e. r. i. n. t. q. h. o. c. p. c. e. d. i. t. e. x.
 p. p. a. r. a. t. i. a. p. m. i. s. s. i. o. n. e. n. e. d. e. t. e. r. i. n. s. i. n. d. e. p. u. n. g. a. r. q. i.
 s. i. t. e. p. e. c. c. a. t. o. h. o. c. f. a. c. e. r. e. s. p. o. n. s. i. nō. p. o. s. s. i. n. t. s. p. p. r. i. m. a.
 o. p. i. p. l. a. c. e. t. P. a. n. o. r. Nā. m. s. i. p. c. e. d. e. r. e. t. e. x. t. o. l. e. r. a. n. t. i. a.
 p. a. p. e. p. a. p. a. n. o. n. i. n. d. u. r. i. s. s. e. t. s. i. m. i. l. i. t. u. d. i. n. e. i. n. d. i. s. s. o. l. u.
 t. i. o. n. e. s. o. c. i. e. t. a. t. i. s. S. i. c. u. t. q. m. e. r. o. i. u. r. e. l. o. c. i. j. p. u. i. t. l. i. b. i. r. e.
 m. i. t. t. e. r. e. i. u. r. a. m. e. n. t. u. m. i. t. a. r. z. s. p. o. n. s. i. r. a. d. t. e. x. c. u. m. d. i.
 c. i. t. i. n. p. a. t. i. e. n. t. i. a. S. i. c. q. h. a. b. u. i. t. r. e. s. p. e. c. t. u. m. a. d. v. u. l. g. e.
 o. p. i. Nā. m. v. u. l. g. a. r. e. s. p. u. t. a. n. t. q. i. s. t. i. i. n. c. u. r. r. a. n. t. p. u.
 r. i. u. Et. p. h. o. c. i. s. t. i. s. u. n. t. i. n. d. u. c. e. n. d. i. a. d. p. b. e. n. d. i. u. h. a. n. c.
 o. p. i. q. u. i. cōiorez s. e. n. t. i. t. I. n. n. o. q. d. i. x. i. t. q. a. u. t. i. u. r. a. m. e. n.
 t. u. m. p. s. t. a. t. d. e. o. r. nō. pōt. r. e. m. i. t. t. i. a. b. h. o. m. i. n. e. Et. d. e.
 p. s. t. a. n. d. e. o. q. n. q. s. i. u. r. a. t. v. o. l. e. n. s. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. t. e. r. p. p. l. a. c. e.
 r. e. d. e. o. S. i. a. u. t. i. n. t. e. n. d. i. t. a. d. t. p. a. l. e. c. o. m. o. d. u. h. o. i. s. t. i. c.
 d. i. p. s. t. i. t. u. m. h. o. m. i. n. i. Et. a. d. u. e. r. t. e. q. l. i. c. e. t. o. m. n. e. i. u. r. a.
 m. e. n. t. u. m. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. t. e. r. t. e. n. d. a. t. i. n. d. e. u. q. o. b. l. i. g. a. t. i. o. p.
 m. a. r. i. a. a. c. q. n. t. d. e. o. v. t. i. n. c. d. e. b. i. t. o. r. e. s. d. e. i. u. r. e. i. u. r. t. i. n.
 q. u. i. p. c. e. r. n. i. t. d. e. b. i. t. u. m. h. o. m. i. n. i. s. d. e. r. e. c. i. p. i. t. i. u. r. a. m. e.
 n. t. u. m. a. d. i. l. l. i. u. s. c. o. m. o. d. u. m. r. s. i. c. i. l. l. o. r. e. m. i. t. t. e. n. t. e. d. e. u. s.
 e. t. i. a. z. r. e. m. i. t. t. i. t. Et. q. u. o. pōt. i. n. f. e. r. r. i. s. i. i. u. r. a. n. t. d. u. c. e. r. e.
 a. l. i. q. u. a. m. m. u. l. i. e. r. e. i. n. t. u. i. t. u. d. e. i. i. n. v. x. o. r. e. m. nō. pōt. i. l.
 l. a. m. i. b. i. r. e. m. i. t. t. e. r. e. i. u. r. a. m. e. n. t. u. m. S. e. x. t. o. s. i. a. l. f. c. o. z. s. i.
 e. r. i. t. f. o. m. i. c. a. t. u. s. i. n. q. c. a. s. u. l. i. c. e. t. a. l. t. e. r. i. r. e. p. e. l. l. e. r. e. f. o. m. i.
 c. a. n. t. e. m. d. c. q. u. e. m. a. d. i. m. o. d. u. m.

Sz qd si sponsa ab alio violenter fuit cognita
 Rñ. Ho. dic q nō dz cogi talē ducere. Hoc vey
 fm Dg. r. glo. Ray. si vir velit ad ordines pmoue-
 ri. Alis cogendus est ducere ex quo mulier nō fuit
 in culpa. vel ex culpa pcessit sponsalia. id obijci nō
 pōt. d. c. quemadmodū. nisi fm Dg. si tpe despō-
 sationis credebatur esse virginem. r. an carnalē
 copulam psterit sibi esse corruptam. pōt. eam di-
 mittere. Idem r. fortius dic de fornicatione spūali
 Septimo solunt r. soluta sunt sponsalia qñ spon-
 sus vel sponsa pbit cum aliquo p verba de pñenti
 vel etiam p verba de futuro r. sequit. carnalis co-
 pula. Octauo. qñ impubes qui contraxit spon-

Statutum

Talia venit ad etatem legitimam et petit absolui a vinculo sponsalium. et dari sibi lina; nubendi alteri. et de despon. impu. c. de illis. et c. a nobis. **Mo.** etiam addit nonu. s. si fama heat q. inf. eos sit canonicu impedimentu. et de fama doceat. extra eo. cu. in tua. et de p. san. c. ij. de resti. sup. eo. **Et nota q.** in duob; p. dictis casib; soluunt spon. salia ipso iure. s. q. n. transit ad religionem. et q. n. p. hit m. rimoniu cum alia. **Quo; etiaz in serro. s.** p. ter fornicato; si fornicatio sit notoria fm. **Mo.** in ceteris vo. casib; fm. **Mo.** soluenda sunt aucte epi.

Quid si fiant sponsalia sub p. ditione. Rn. Aut p. ditione est honesta seu vtilis. v. p. uta. Accipias te si p. tibus placebit. vel si dabis. **L.** et tuc extite p. ditione stat. p. missio. **Aut est inhonesta. et tuc; aut est p. bona m. rimonij. et tuc non p. hnt spon. salia. aut non est p. bona m. rimonij. vt accipiam te si furtu fecerit et tunc stat. p. missio; h. tollenda est p. ditione.**

Statutum. Done. Statutum. **Statutum** cauet q. q. non posuerit domu sua in registro cadat in penam et no audiat in iudicio. **Ticinus** no posuit h. ali; ita q. ipsa onera soluunt. **An ticinus** q. no posuit illam domu in registro cadat in penam statuti. **Rn.** fm. **Bar.** in l. cu. fauus. de v. ob. q. **L.** no cadit in penaz statuti q. in penalib; q. tum ad pene p. missionem euitanda no refert p. quem fiat d. modo fiat. vt. l. si puellaz. **L.** si man. ita fu. ali. unde si testator mandauit fieri picturam vel monumentu in certo loco sub pena. et repiat illa pictura vel monumentu factu. sufficit q. tum ad penam euitanda; h. neiciat p. quem factum fuerit. secus tñ quo ad lucy. p. sequendu. vt. de d. hoc s. **Emphiteosis. et c. Legare. Eodem** modo dic. in casu. q. n. e. no obstante q. statutum loquat p. sonalit. et se ad p. sona referat et in p. sonam scriptu sit. et hoc p. roem s. positam.

Statutum cauet q. qlibet gaudens beneficio aq. soluat. et no vnus gaudet dicta aq. in plurib; loc. an debeat soluere plura. **x.** **Dic q. no. q.** statutum loquit p. sonalit p. vbum qlibet. et vni; boi; vnuz est gaudium et patrimoniu et no plurium. vt. in. l. in r. p. s. **S.** cu. oriundus. ff. de excu. tu. et in. l. si is q. tres. **Et vbi plura. p. ter vnuz; ubi tñ vnuz. vt. l. acceptilatio. ff. de acceptila.**

Statutu dicit q. si rustici no cepint malefactorum ipsi teneat damnu restituere. an ille q. passus est damnu debeat p. tribuere vna cum alijs. **Rn.** **Bar.** in. l. ab omnib; **S.** si ticio. d. le. j. q. sic. **Idem** si ciuitas imponit collectam p. soluendo alicui creditori suo cui q. etiaz ille cuius p. tribuet. **Item** statutum dicit q. p. demnatio facta de p. siliario q. non venit ad p. siliu diuidat inf. eos. **Certe etiam** ille q. no venit et fuit p. demnat; h. ebit p. rem. **Item** dic. p. stitutio canonicor; q. canonic; non admittat ad p. bendam nisi det fructus p. mi anni canonicas. **Certe** ille q. dat fructus admittet ad p. rem illo; p. d. **S.** si ticio. **hec Bar.**

Statutum cauet q. p. tas et anciani possint aliqd. facere. vel q. arbitrio p. ras et anciano; aliqd. sit de liberandu; tuc p. ras solus h. tantaz p. ras q. n. t.

hnt omnes anciani. **Et** io si p. ras cum vno solo ex ancianis aliqd. deliberet. aliq. no potest p. dicere fm. **Albi.** et **Sal.** et **Ja. b. n.** **Et** idem q. imponeret pena capitaneo; et ancianis; q. capitaneus teneat ad dimidiam et ocs anciani ad aliam dimidiam. **P. dicta** vident. p. cedere d. iure. vbi tñ esset p. netudo in p. ras credo fuanda foret.

Statutum cauet vt q. s. p. fecto officio gaudeat immunitate tali. et aliq. s. no valēs p. ficere. p. infirmitate transit ad aliud offm. **leu.** an deat gaudē q. si p. mi offm. p. ficisset. **Rn.** **Lu. ro.** i. suis singularib; q. sic. et dicit eē casum singularē. de hoc in. l. ex agētib; **L.** de p. ras. agen. in re. l. xij.

Done. est statutū q. q. steterit i. ciuitate p. totam nos efficiat ciuis. et h. n. steterit p. tunc h. p. maior p. te h. locū statuti. **ter.** et singulari. i. l. cu. delandis. **S.** labin; de fun. instruc. et vbi **Bar.** idem **Lu. ro.**

Quid aut si statutū vel ciuitas. vel dñs m. dat aliqd. festū sub certa pena celebrari. an possit. **Rn.** **Archi. flo.** in sum. q. pena p. terigere a violatorib; h. culpa no incurrit. q. n. p. iniet ad eos festa p. p. e.

An aut ciuitas q. h. statuta p. firmata p. supio; possit ipsa renouare absq. aucte ipsius supiois. vt. de s. **Juramentum. ij.**

Accessio. **Nota** p. declaratōe dicta sunt s. **M. d. itas. tres** eē q. d. us vel lineas p. sanguineor; fm. **Alstē.** l. ij. r. xxv. **Ascendentū** siue p. n. tū. **Descendentū** siue li. beror; et collateralū. **Testator** aut q. diu h. z. aliq. de descendentib; tenet illū heredē institū. vel erbē dare. et si illū heredē instituat. no tenet de aliq. ascendentū in instōne mentō; facere. **Ipsi** em in institutū ceter; p. ferunt. **insti. de h. e. q. ab inte. i. p. n.** **Deficientib; aut** descendentib; l. timis; tenet suos ascendentē. **l. timos** si q. s. h. h. edes institutū v. l. erbē dare. **L.** ad se. p. sul. o. q. n. s. **Collaterales** aut nūq. tenet institutū v. l. erbē dare. h. deficientib; descendentib; et ascendentib; l. timis; p. ter q. s. vult. siue collaterales. siue alios sibi no attinentes instituire heredes. nulla facta de collateralib; mentione.

Quot modis dicat q. s. decedere intestat. **Rn.** **Alstē.** l. ij. r. xxxv. q. sex modis. **Primo** si mouēs nullū fecit testm. vel q. noluit. vel q. no potuit. v. l. q. filius. vel pupill; erat. vel aliqd. sile iur; impedimētū h. ebat. **Secdo.** q. et si testm. fecit no tñ iure. q. l. no h. iur. l. timū n. uer. testm. v. l. defuit alia solē nitas l. tima. **Tercio** q. et si testm. fecit illd. tñ postea factū. est ruptū. s. posthumi generatōe vel irritū. s. p. capitis diminutō; testōis. **Quarto** et si testm. ex omni p. te sit l. time factū. nullus tñ ex eo heres p. paret. q. l. vel institutū eē noluit etiā viuo testōre. aut etiam ante aditaz hereditatē decessit. vel p. ditione sub qua institutū erat defuit. pbant aut isti q. tuor; modi dicta insti. in p. nci. **Quinto** si filius nominatim et cum causa legitima sit exheredatus. et post mortem testatoris p. p. oposita querela inofficiosi testamenti. et herede causam in gratitudinis non pbante testm. p. sniam est rescisum. **Sexto.** si testamentum de iure p. ronio p. contratabulas rescisandū. **Et** bis duob; vltimis modis dicat quis

et posth...
cola. l. vt lib...
Quis h...
muni la...
do alced...
in auten...
sibi p. q. fr...
paret voc...
t. b. succed...
i. vltio succed...
q. p. ab intes...
ne p. notat...
r. r. xij. q. vlt...
dit ecclesia q...
vbi aut dubit...
de s. **Mercon...**
Qua aut d...
Quid aut d...
Quid succo...
ne ab intes...
est. **Uz** in succo...
bera q. h. sunt ou...
grad. equalit; ne...
d. h. m. g. d. o. s. e. r. u...
ergo p. mo. h. i. u. s. i...
Uz p. o. s. a. u. t. i. n...
p. a. r. e. s. e. o. r. h. a. b...
ber. l. ij. r. i. a. n. t...
Quo succed...
scendēb; succed...
filio siue libens...
p. rogata grad...
Et si p. n. g. r. a. d...
d. i. a. m. a. t. e. r. i. a. l...
v. l. e. t. v. i. a. p. e. r...
r. a. u. a. p. r. i. u. **Sy** l. i...
res et v. o. q. p. a. r...
alcedēb; i. g. r. a. d...
cedit equalit; cu...
scendēb; **Idē** et...
ē. **Quo** t. u. t. i. n...
refert v. n. i. s. i. f. u...
auten. **Defuncto.**
Qua autē dicit...
tranz; **Dic** q. b...
sunt et necessarij. **Idē**
est seruis q. instit...
cōsequat heredita...
to; vt q. tempore n...
ni p. tate. sic etiā ign...
v. l. v. l. i. n. o. l. i. t. t. e. n. e. t...
t. i. o. d. i. c. i. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i...
qui sunt in p. tate t...
descendentes et m...
p. tate patris eor; et a...
domestici; et vno p. r...
u. **Idē** v. o. d. i. c. u. n. t...
h. e. r. e. d. e. s. h. e. r. e. d...
ad iudicium ab i. s. t. i. n...
sunt qui non sunt s...
am. p. a. t. i. t. i. t. i. b; et lib. et

et post factum testamento deeedere intestatus. *L. de colla. l. ut liberis.*

Quis succedit alicui ab intestato? *Rñ.* iure cõmuni laico monenti p̄sus succedit descendentes. secundo ascendentes. deinde collaterales. primos; vt in auten. de here. q̄ ab inte. circa p̄ncipiũ col. ix. et ibi p̄z q̄ fratres et sorores cõiuncti defuncto et vti oq̄ parẽte vocantur sicut parẽtibz. his aut̄ oibz deficiẽtibz succedit vir vxori et cõuerso. *L. vii vir et vt. l. i. vltio succedit filie? L. de bo. va. l. i. lib. x. Clerico q̄q̄ ab intestato monenti succedit agnati s̄m ordinẽ p̄notatũ in bonis q̄ sibi intuitu p̄sone obuenerũt. vij. q. vltia. c. si. quibz omibz deficientibz succedit ecclesia quasi fiscus. vt extra de suc. ab inte. c. i. vbi aut̄ dubitat̄ an bona sint ecclesie vel clerici. vi. de s. Clerico. iiii.*

Qui aut̄ dicant̄ agnati vel cognati. vide supra feudum.

Quõ succedit descendentes? *Rñ.* In successione ab intestato p̄ma cã est descendẽtiũ: vt s̄. dictũ est. *Maz* in successiõẽ mortui patris. vel filij. liberi et si sunt omibz alijs p̄ferunt. Primi quidez gradus equalit̄ nepotes et vteriores in stirpes non distinguẽdo sicut vel ius patrie p̄tatis. Succedunt ergo p̄mo filij si sunt: siue masculi siue femina eq̄lit̄. Nepotes aut̄ succedunt in stirpẽ. i. in eã partẽ quã parẽtes eoz habituri erãt si vixerẽt. *L. de su. z le. here. l. i. z i. autẽ. in successiõẽ. ibi posita.*

Quõ succedit ascendentes? *Rñ.* deficientibz descendẽtibz succedit ascendẽtes hoc mō q̄ defuncto filio siue liberis parẽtes si soli sunt succedunt: salua p̄rogatiua gradus: q̄ p̄ p̄ferũt auo si ambo sup̄sunt. Et si pari gradu sunt parit̄ succedunt. p̄ni in dimidia et materni i alia dimidia. licz dispar sit numerus vt si ex vna pte sit tñ au? m̄nus: et ex altera auns et aua p̄ni. Sz si cũ parẽtibz sint fratres vel sorores ex vtroq̄ parẽte defuncto p̄iuncti: vocant̄ cum ascendẽtibz i gradu. primis i virilẽ positionẽ. i. succedunt equalit̄ cũ p̄re et m̄re z auo z aua z alijs descendẽtibz. Idẽ etiã est de filijs fratru ex vtroq̄ latẽ p̄iunctoz. et ita succedit femina sicut masculus. Nec refert vtrũ sit suus vel emancipatus: vt. *L. ad ter. auten. defuncto.*

Qui autẽ dicant̄ heredes sui necessarij vel extranei? Dic q̄ herediũ. Alij sũt necessarij tñ. Alij sui z necessarij. Alij extranei. Heres necessarius est seruus q̄ instituit̄ heres a dño suo. ita tamen si cõsequat̄ hereditatẽ z libertatẽ sicut dñi testamento: vt q̄ tempore testamẽti z mortis erat in domini p̄tate. sic etiã ignorans z inuitus fit liber z heres. vñ velit nolit tenet hereditatẽ etiã suspectã adire. z ido dicit̄ necessarius. Sui z necessarij sunt liberi qui sunt in p̄tate testatoris tpe mortis: vt filij. et descendentes ex masculino filio. filij vò filie sunt in p̄tate patris eoz z aui p̄ni. Dicunt̄ ideo sui: quia domestici: z viuo p̄re: quodãmodo extimant̄ domini. Ideo vò dicunt̄ necessarij: q̄ d iure civili cogebant̄ heredes fieri: sed de iure p̄torio p̄mittit̄ eis ab hereditate abstinere si velit. Extranei heredes sunt qui non sunt subiecti iuri testatoris: sicut filij emancipati. z liberi etiã a matre iustitij vocan

tur extranei: q̄ femine non habent liberos i potestate. probant̄ hec iusti. de here. qua. z dis. in pan. et. s. sui aut̄. et. s. ceteri. Itẽ heres. Alius est testamentarius. vt qui est in testamẽto scriptus. Alius legitimus: vt is qui ip̄o iure z sine testamento defuncto succedit. Alius fideicommissarius: cui ex fidei cõmissio est hereditas relicta. Alius ẽ substitutus. scz q̄ alij substituit̄ heredi.

Quõ succedunt collaterales? *Rñ.* cessantibz ascendẽtibz z descendẽtibz p̄mo vocant̄ fratres similiter z filij alicuius fratris p̄us mortui. dico d̄ fratre illo z eius filijs: q̄ quidẽ frater de vtroq̄ parẽte attingit eum de cuius hereditate agit. et veniunt in hereditatẽ dicti fratres z eoz filij cum parẽtibz defuncti z euz primis in gradu ascendẽtibz. Et dicti filij fratris p̄ferunt̄ illis fratribz defuncti qui sunt ex vno tñ parẽte p̄iuncti defuncto. *L. de le. here. auten. cessante.* Post fratres ex vtroq̄ parẽte. z eoz filios admittunt̄ fratres: sorores: z eorum filij qui sunt ex vno latere tñ: z isti etiã fratru filij p̄ferunt̄ patris defuncti z alijs filijs. Post fr̄es z fratru filios: admittunt̄ qui sunt gradu. primiores. Et si pares sunt: pariter admittunt̄. *L. de le. here. auten. post fr̄es.* Et *L. y. ibi ex d. autẽ. infert q̄ vteriores: post fratres z filios eoz succedunt ex se: z ideo nõ p̄siderat̄ p̄sone eius a quo descendunt s̄ p̄siderant̄ tñ p̄sone succedẽtes: z sic veniunt in capita. Secus in p̄cedẽtibz: vt cũ tractat̄ de successione patrum. auiculoz. amitarz z matererarũ. vbi p̄siderat̄ p̄sone eius a quo descendunt. Et ideo veniunt i stirpes. vt s̄. auten. cessante. eo. ti. Et finẽ eudẽm *L. y. p̄dicta faciunt̄ ad questionẽ. Cõsuetudo ẽ q̄ filia nõ succedit in baronia. Pone quidãz baro habet fratres z bz nepotẽ ex filia p̄morta. Deeedit. nõ quid admittet̄ nepos ad successiõẽ i baronia. Dic q̄ non: quia nepos iste venit ex p̄sone sue filie: z ideo repellendus. Sed pone q̄ nõ essent fratres neq̄ fratru filij: sed vteriores: tñ bñ veniret nepos: q̄ tñ nõ p̄sideramus p̄sonã eius a qua descendit: vt dicta auten. post fratres. z auten. s̄. prima.**

Quõ autẽ filij duoz fratru succedat in stirpes vel in capita. *L. y. in d. autẽ. cessante.* dicit q̄ i stirpes q̄ cũ semp inueniant̄ filij fratru succedẽt i ius patris sui. Et ido cũ in eis inspiciat̄ p̄sone eius a quo descendunt: sicut pat̄ b̄iet vnã partẽ: sic z dicti filij tantũdẽ habebunt. Hanc opinionẽ tenent *Ac. Ja. de ar. dy. z Bar. in dicta autẽ. cessante.* Nota etiã s̄m *Bar.* q̄ illud qd̄ dicit̄: vt q̄s sit ex vno parẽte vel vtroq̄: nõ habet locũ nisi qũ tractat̄ de successione fratru vel patruoz. Secus si de successione vterioz. Et *Jaco. bu.* cõcludendo materiaz trãuersaliũ dicit q̄ si sint soli fratres: et tñ si sunt ex vtroq̄ parẽte veniunt virilẽ. Idẽz si oēs sint cõsanguinei vel oēs vterini. vt dicta auten. cessante z auten. sequẽti. Si autẽ quidã sint cõsanguinei: q̄ dã vterini. tñ i delatis a p̄re p̄ferunt̄ cõsanguinei. In delatis a matre p̄feruntur vterini. In delatis aliudẽ admittunt̄ pariter. Nota tñ *Alstẽ. l. iij. ti. xxxv. Saul. et Jo. de san. n. sum. q̄ volũt q̄ si fraz relinquit̄ fratrem z filios vterius fratru: q̄ nepotes*

Burdus

nō vocabunt ad successionē patrum p̄mortui. alle-
gat ad hoc. l. si ex pte. ff. qd cū eo. Sec^o tū fm eū.
dē Jo. si aliq̄s h̄et duos filios vel filias: 7 vn^o eo-
rū relicto filio mortuā: nā tūc fili^o v^o filia 7 nep^o v^o
nepos ex altero filio piter ad hereditatē vocant.

Utrū nāles filij succedat p̄i ab intestato: i^o n̄.
si legitimi n̄ sup̄sūt nec legitiz p̄iū tūc nāles ab in-
testato succedūt i duab^o vncijs. Ita tū q̄ si m̄ su-
pest: virū ei portio d̄ ip̄is def. Et fz Azo. l. 3. vroz: n̄
capit v^o succedat: tū facit ne naturales possint ea
pe v^o succedē: licet 7 faciūt legitimi filij q̄ succedūt
7 repellūt nāles. Sz vbi repellūt nāles. p̄f legitī
mā ioholē: vel legitīmā piugē: debēt ip̄i naturales
p̄ciā succedēnt^o arbitrio boni viri. Sic autē 7 in-
q̄m 7 q̄ succedūt liberi naturales parētib^o: ita et
intantu 7 toties debēt succedē parētēs nāles fi-
lij naturales: vt par pietas seruet eis. Et q̄ dicta
sunt de nālib^o filijs: 7 de nālib^o nepotib^o 7 p-
nepotib^o fuāda sunt. Et testamēto aut filij nā-
les succedūt sic. Nā si iūte pater naturalis habeat
legitimos filios v^o nepotes. licz ei dare v^o relinq̄re
naturalib^o. eoz q̄ m̄i vnciā vnā nō vltra: v^o soli
cōcubine semiūciā: nō vltra. Ad aut vltra datū
est: applicat legitimis filijs v^o nepotib^o. Si aut nō
h̄eat legitimos filios v^o nepotes: vel descēdētes: sed
h̄eat ascēdētes: legitima pte relicta ascēdētib^o. re-
liquū int̄ naturales distribuere p̄t. Si aut nec ascē-
dētes nec descēdētes h̄eat legitimos. licet eos insti-
tuere in solidū heredes. hec Azo. Qui v^o se ex dā-
nato coitu ab omni p̄osus b̄nficio excludunt. vt
L. de nā. li. autē. licet. 7 i auten. ex p̄plexu. L. de in-
ce. nup. Et glo. ibi in v. indigni. dicit 7 matene.
qd̄ verū ē q̄ coitus p̄ legē poterat accusari. als nō
vt ex meretricē: quo casu matri nō patri succedit.
De hoc vide s. diffuse. c. filius.

Et p̄ predicta p̄t solui questio quotidiana. An
sine plensu filioz v^o heredū adultera possit insti-
tue filios susceptos de adulterio. Dic q̄ si i loco v^o
regide sit aliqua cōsuetudo sup hoc illa obseruāda
est. Cassante autē p̄suetudine: dic vt in p̄cedēti. S.
7 dicto. c. filius.

Sed qd̄ de p̄suetudine aliqua 7 terraz q̄ mor-
tuo aliquo sine filijs d̄ns terre totū accipiat: Rū.
fm Hōsti. Tale p̄suetudinē obseruāda: si p̄scri-
pta sit. Potest em̄ d̄ns allegare q̄ ab initio hoc pa-
ctū fuerit: q̄ fra sua erat. De hoc vide s. Pedagiū

Burdus. **U**trū surd^o. mutus.
7 cecus sil^o possit h̄bere m̄rimoniū: Pri-
mo videt q̄ sic: q̄ p̄t m̄lierē naturalit̄
cognoscē. Itē h̄z rōnez naturalē. In d̄m videt: q̄
nūq̄ vidit m̄rimoniū h̄bi: nec audiuit. Et sic cuz
ignoret qd̄ sit m̄rimoniū: nō videt q̄ possit cōsen-
tire i m̄rimoniū. Hō. p̄t recitat Da 10. in. c. cū
apud. de sp̄s. dicit ai aduertēdū ē vtrū possit exp̄i-
mere suū p̄ensuz i h̄bendo. 7 dz admitti. als autē
repellit. Et gestis em̄ et signis d̄scer^o iudex cōsi-
derabit. 7 i dubio p̄sūdētus esset p̄nceps.

Dispensus fm Guil. d̄ q̄m
quo ad se q̄m quo ad se 7 alios q̄m. l. p

sententiā canonis vel hominis est suspensus. Et ta-
lis tenet abstinere ab officio. An autē alij teneant
abstinere. vidē s. Cleric^o. iij. 7 Excoicatio. vj. in fi.
An autē suspēsus ab officio dicat suspēsus a iur-
isdictione. Glo. notabilis. in. c. andium^o. xxiij. q. i.
dicit q̄ suspēsus ab officio tū nō potest ea q̄ sunt
officij. vtputa celebrare: sed bene p̄t ea q̄ sunt
iurisdictionis. vtputa p̄ferre p̄bendā. Si aut q̄s est
suspēsus a iurisdictione nō p̄t ea q̄ sunt iurisdictionis
h̄ bene p̄t ea q̄ sunt officij. Si aut suspēsus est ab
vtrōq̄ tūc neutriū p̄t. Sed tu diclati^o fm glo. et
cōiter d̄c. in. c. cū dilectus. de p̄sue. q̄ suspēsus ab
officio nō p̄t iurisdictionē exercere: nec eligere: nec
b̄nficia p̄ferre. Et p̄ hac opi. facit. d. c. cū dilect^o. 7
ter. a p̄ro in. c. si celebrat. de ele. ex. mi. Et hec opi.
placet Inno. 7 post. q̄ dicit q̄ suspēsus ab offi-
cio 7 b̄nficio: vel officio tū: vel simpliciter intelligit
suspēsus ab omib^o p̄dicis: q̄ appellatiōe suspēsi-
onis in genere intelligit de maiorū suspēsiōe. ar. c.
si quē. de sen. ex. Scus dicit in suspēsiōe a p̄ntifica-
lib^o: vel in eo cui est interdictus in gressus ecclesie.
Nā ista interdicta nō extēdunt vltra i eis exp̄ssa.
Panor. aut in dicto. c. cū dilectus. addit di. q̄ aut
q̄s est suspēsus minorū suspēsiōe q̄ infligit. p̄t par-
ticipatiōe cum excoicatio. 7 illa nō p̄uat facultate
exercēdi iurisdictionalia nec facultate eligēdi h̄ solū
p̄cipatiōe factoz. Et p̄ter hoc nō p̄t eligi in p̄-
latū. de hoc ē ter. dar^o i dicto. c. si celebrat. Aut est
alicui interdict^o ingressus ecclesie. 7 tūc solū ē p̄ua-
tus p̄tate exercēdi ordinē in ip̄a ecclesia. 7 si i ea cele-
brat efficit irregularis: vt in. c. is cui. de sen. ex. lib.
vj. v^o si extē ecclesiā celebraret nō incurreret penā:
de quo tūc dicit vt ibi notat. hoc tū interdictū nō p̄-
uat facultate exercēdi iurisdictionalia vel eligēdi.
Aut suspēdit ep̄us a p̄ntificalib^o. 7 tūc solū censet
suspēsus ab illis que depēdent ab ordine p̄ntifica-
li 7 nō ab alijs: q̄re puto q̄ sic suspēsus p̄t exercere
iurisdictionalia q̄ vt dixi iurisdictionalia se sepata ab
his q̄ se ordinis p̄ntificalis: vt in. c. trāmissaz. de
elec. Et fm Hō. sic suspēsus a pontificalib^o si cele-
brat in pontificalibus nō est irregularis: quia pon-
tificialia nō sunt de substantia celebratiōis: nec de-
bemus aliquem iudicare irregularē: nū inueniat
exp̄ssam. Quāq̄ quis suspendit a beneficio. Et
tunc nō intelligit suspensus ab officio: vel iuridi-
tione. Vnde canonicus suspensus a suis benefi-
cijs potest eligere: vt in. c. cum vintoniensis. iun-
cto. c. cum in euctis. de elec. Et nota glo. in dicto
c. cum vintoniensis. q̄ suspensio a beneficio soluz
extēdit ad fructus beneficiū: non autē ad fa-
cultatem administrandi in spiritualibus vel tem-
poralibus. Quāq̄ suspendit quis ab officio 7 bene-
ficio simul vel suspendit simpliciter. 7 tunc sine sit
suspensus ab homine: siue a canone inferente pe-
nam. vt in casu. c. j. de re iudi. li. vj. dixerim q̄ ta-
lis suspensio p̄uat facultatē exercēdi iurisdictione
nem spirituale 7 conferēdi beneficia 7 eligēdi.
Quod intellige durate suspensione. Nā ista sunt
fundata sup ordine ecclesiastico. Nam laicus nō
potest ista exercere. vt. xvij. dist. bene quidem. Si
ergo quis suspendit a fundamento iuris videtur

suspendus ab omni edificio qd est s. fundamentu
 i. q. j. cu paulus. Et nota q. verbu officij est valde
 latu. Nam quicqd bz electus est officij pter bene-
 ficium, ergo suspendedo te officio, videor te suspede
 nedu ab ordine: sed etiaz ab omni officio clericali.
 Si aut quis suspendit simpliciter ab ordine, tuc si
 suspendit ab ordine pontificali: solum credo illu su-
 spensum ab his que sunt ordinis epalis. no aut ab
 his q sunt iurisdictionis. ar. eoru q s. dixi: qn quis e
 suspendus a pontificali. Aut simpliciter qs e suspē-
 sus ab ordine, tunc diceret ppter quadam pntiaz
 q censet facta suspensio ab omibz q sunt fun data
 sup ordinē, vt a iurisdictione spūali t omibz silibus.
 Aut quis est suspendus ab officio, t censet directe
 suspendus a iurisdictione spūali t facultate eligendi et
 cōferendi beneficia q quādam pntiaz. Ne aut de an.
 in de. cupientes. de pe. ponit distinetōem Gal. de
 cal. q aut quis est suspēsus ab officio: aut bñificio:
 aut vtroq. Si a bñificio: siue a iure: siue ab homie,
 no est suspēsus ab officio: qz officiu no est accesso-
 riu ad beneficium: lz ecōtra si est suspēsus ab officio
 aut per dictionē taxatīnā tñi. aut simpliciter. Pri-
 mo casu planū est q no est suspēsus a bñificio: cuz
 tñi sit suspēsus ab officio: qz officiu no est accesso-
 riu voluit. Si aut est suspēsus simpliciter ab officio,
 aut hoc est ab homine: aut a iure. Si a iure aut p-
 pter crimē: aut ppter infamiam vel otumaciam. Si
 ppter crimē: tuc puto q suspēsus ab officio sit su-
 spēsus etiā a beneficio. vt. c. eos. et. c. si quis sacer-
 dotu lxxj. di. Si aut ppter infamiam vel otumaciam
 sit suspēsus ab officio: no est suspēsus a beneficio,
 vt in. c. pbyter si a plebe. ij. q. v. Si aut ab homie
 est suspēsus ab officio. Si hoc est ppter crimē gra-
 ue: tuc est suspēsus etiā a bñificio. Si autē ppter cri-
 mē leue vel etiā ppter infamiam vel cōtumaciā. no ē
 suspēsus a bñificio. Si est suspēsus ab officio: aut
 hoc est p dictionē. et. t tuc planū est. Aut p dictōz
 vel. t tuc puto q talis sententiā no valet ppter ier-
 titudinē fm Hof. hec ille. Inno. aut dicit simpli-
 citer q suspēsus ab officio tñi: no est suspēsus fru-
 ctus bñificior. p. c. pastoralis. de ap. Sed Hosti.
 hoc intelligit qn est suspēsus p graui cā. Secus si
 p leui vel infamia: t no ē otumar.

Sed querit de notabili. q. Quis possit absolu-
 a predicta suspensioe? Pau. in de. monasterio. d.
 re. ec. no ali. dicit q aut papa ponit penā suspensi-
 onis vel interdicti. ppter otumaciā canonē cōden-
 do. t tuc putat q inferior possit absolute. extra d.
 sen. exco. nup. nisi ipse papa sibi referuet absolutio-
 nez: vel alteri expse t determinate psone. hoc tenet
 Ug. Ho. Inno. Ber. t Jo. in glo. xj. q. j. si inimi-
 cus. t. xvj. q. vij. si qs. t Ho. Idē iudiciū ē si sti-
 tutionē inferioris approbat t cōfirmat de insti. ex
 frequentibz. Plus etiā no opatur pfirmare qz pde-
 re sententiā. t hoc nisi alteri referuet absolutio. Si
 vo pena suspensiois t huiusmodi sit p sententiā ab
 homie: tuc ligas dz absolute: no inferior. extra de
 offi. or. cū ab eccliaz. salvo casu. c. pastoralis. co. ti.
 Idē tenet Sual. in spe. Idez panor. in. c. tam lris.
 de testi. quo ad hoc vltimū. scz quādo est ab homi-
 ne. Si vo suspensio sit ppetua que habet vim pu-

nationis no habet locuz absolutiois: si necessaria est
 dispensatio t p dno collatio. t tuc est videre an tale
 sit crimē in quo possit epus dispensare: vel no. Et i
 pmo casu poterit epus dispensare t cōcedere. puta
 beneficium: vel officiu quo ad pcessionē executionis
 ordinis. In secūdo casu no poterit. vide tñ singu-
 larē limitationē ad pdicta: quā facit glo. in de. j. d.
 here. q vult q aut suspensio lata aucte iuris habz
 terminū annexū: t no relaxat p inferiorem ne fru-
 staret ipius effectus. t hoc casu intellige glo. in. c.
 cupientes. in v. suspendos. de elec. li. vj. Aut non
 bz tpus determinatū: t si supior sibi referuauit ab-
 solutionē. tuc idē dicendū. ar. d. e. nup. Aut no re-
 seruauit: et pōt ar. d. e. nup. hec glo. que liz cōiter
 appobet: tñ no placet Panor. in dicto. c. it littere
 Ideo aliter distinguit. q aut suspensio sit in penā
 aut in otumaciā. Primo casu inferior non pōt su-
 spensionē relaxare: qz no debet remittere penā in-
 flictam auctoritate iuris. ar. ij. q. iij. notandū. nisi
 forte velle dispensare in casibus sibi pcessis iuxta
 materiā, at si clerici. de iudi. Nec obstat. d. e. nup.
 quia loquitur in excoicatione que no est pena: sed
 medicina nec est ppetua: sed fert sub quādā cōdi-
 tione tacita donec satisfecerit. vnde epus relaxan-
 do cū satisfactioe nil noni facit: sed potius ius cōe
 exequit. sed in casu nostro remitteret penā. Et pa-
 ria sunt que suspēdere ppter delictum ppetuo: vel
 simpliciter. vt extra de cōsti. et lris. Si vo fuit fa-
 cta suspēdo ppter otumaciā: tunc pcedit equipa-
 tio ad excoicationē. t p hoc dico Inno. no bñ di-
 cere in. c. ij. de solu. qui simpliciter idem sentit esse
 in suspensioe qd in excoicatione. Et intellige inferi-
 orem in casibus pdictis posse absolute: quādo
 excoicatio vel suspēdo est lata a canone. Secus si
 ab homie. hec Panor.

Que aut sit differētia inter suspensioē. depōsi-
 tionē. t degradatiōē stricte sumēdo ipos termi-
 nos. nā large frequēter sumitur in iure vniū pio
 alio. Suspensio etiā importat puationē executio-
 nis legitime ordinis vel officioz eccliaz simpliciter:
 vel ad tpus. t cū spe dispensatiōis: q quāqz
 a iure: quāqz a iudice inferf. Depositio importat p-
 uationē executiois legitime officioz t beneficiorū
 eccliaz possessiois simpliciter: t ex toto absqz
 spe restitutiōis: retento tamē pūlegio clericali: qz
 cōueniri no pōt i iudicio seculari: nec capi: nec pu-
 niri a laicis. t fit p sententiā homis cōiter. Nec pōt
 inferri hec pena ab inferiori epō q hoc agere pōt
 erga ipiū subditū: a sūstēte sibi canonico numero
 epoz si ē in sacris. als sufficit ipia sententiā epī sine
 aliorū pntia. Depositus autē t degradat⁹ no pōt
 restitui ad officia sua nisi p dispensationem pape.
 Degradatio vltra penā depōitiōis hoc addit. qz
 pūat pūlegio clericali omni cū certa solēnitate.
 character tamē ei auferri non potest. de hoc vide s.
 Degradatio.

Vtrū suspēdo possit suspēdi p appellationē?
 Rñ. Sicut excoicatio: sic ab officio vlt ingressu ec-
 clesie lata suspēdo p appellationē sequētē minime
 suspendit. vt eē de sen. ex. is cui. li. vj.

Vtrū suspēsus a participatiōe: vel collatione

Tabellio

sacramentorum si contrafaciat sit irregularis: Rñ. fm Inno. 7 Ho. q n 3 extra de de. ex. mi. si celebrat. Talla em nō sunt ordinis: qz 7 laici picipāt sacramētis 7 pferūt sacra.

¶ Vbi tpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine t̄pis p̄finitōe bñficijs p̄uat: p̄petua p̄uatio in religit. vt. L. de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. qz paria sunt quē suspēdi: p̄petuo: 7 simpliciter. Qd̄ nota.

Tabellio est publica

¶ Persona: bñs officij scribēdi instra ad faciendū fidem.

¶ Vtrū clericus possint exercere officij tabellionatus: Rñ. fm Ray. clericis i sacris ordinibz p̄stitutis est penit? interdictū. 7 si illud habeat ad dimittendū p̄pellēdi s̄ p̄ subtractionē bñficij appellatiōne postposita. extra ne de. vel mo. sicut. Et quo inferi ibi p̄anoz. qz tabellio effectus cleric? nō perdit ip̄o facto tabellionat? officij. Si em̄ eis debet interdictū officij. ergo illud nō pdiderunt. Idē videt in tabellionibz effectis religiosis: vt p̄ religioz nō pdiderint officij: s̄ exercere nō debēt nisi in cā heretis. ter. est notabilis in. c. vt officij. de here. li. vj. S̄ in tabellionibz effectis decanionibz v̄ aduocatis: qui p̄ supueniētā dignitatē nō pdūt officij: s̄ illud exercere nō debēt.

¶ Et p hoc inferi ad aliā. q. An clericus effectus tabellio p̄dat eip̄o clericat? p̄uilegiū et bñficiū: Rñ. p̄anoz. de mēte Jo. an. vbi s. q nō. Ratio ē Sicut em̄ p̄ supueniētā clericat? nō pdūt tabellionat? saltē in habitu: vt in dicto. c. sicut. 7 in. d. c. vt officij. ita p̄ supueniētā tabellionat? nō d̄z per d̄ clericat? v̄ bñficiū: qz ista nō sunt incōpassibilia saltē in habitu.

¶ Quare aut phibeat clericis hoc officij exercē. dicit p̄anoz. qz hoc est p̄mo: qz hoc officij dicit v̄ le. cū tabellio dicit seru? public? vt in. c. ij. d̄ vsuris. li. vj. secūdo qz hoc ē officij seculare. Tunc d̄ seru? public? a seruēdo oibz.

¶ Vtrū cleric? possit exercere hoc officij i causis eccl̄asticis et sp̄ualibz corā iudice eccl̄astico: p̄anoz. p̄cludit qz aut corā papa seu ei? curia hoc officij exercet. 7 ē admittend? marie si a papa habuit hoc officij. Mā papa admittēdo: vel ei hoc officij tribuēdo: videt est habitare. ar. in. l. idēz vulpianus. ff. de ex. tu. Aut i alia curia: 7 tūc aut habet p̄petua salaria. 7 dicerē qz nō: cū indistincte phibeat in. d. c. sicut. qz vt dicit glo. ibi. est qd̄a gen? negociatiōis qd̄ phibet clericis. c̄ ne de. vel mo. c. j. Aut indigēt: 7 tūc arbitro: eos admittēdos. et sic p̄nt iura diuersa ad p̄cordiā reduci.

¶ An aut cleric? q nō est i sacris possit hoc officij exercere: Jo. an. in dicto. c. sicut. videt velle qz sic p̄ ter. ibi q̄ facit mētiōē d̄ p̄stitutis i sacris. do. An. videt velle hoc verū nisi hēat bñficiū. s̄ p̄anoz. dicit eū nō p̄derasse dictū Jo. an. Et dicit qz ille ter. videt in d̄nū. Mā phibet clericis i sacris s̄ p̄uatiōe bñficiōz. ergo n̄ p̄cedit i mōibz quātūcū. qz sint bñficiati. Posset tū dicit qz h accipiunt sacri ordines iargo mō p oibz ordinibz q̄ idubitatē sa-

cri sunt. vt notat. rrrr. di. i sum. Sed vbi bñficiū nō sufficeret posset hoc exercere. Māz talis nō p̄t dici bñficiat? ar. c. ij. de trāsl. p̄la.

¶ Sed qd̄ si cleric? i sacris nō hz bñficiū: Rñ. p̄anoz. qz p̄t hoc officij vti. imo plus dicit Jo. an. qz hoc officij nō phibet p̄se clericis: s̄ causatine s̄z p̄ subtractionē bñficij. Et p hoc p̄z qz nō p̄t indistincte clericis i sacris prohiberi hoc officij. Et hoc placet p̄anoz. vt possit vti si nō hz bñficiū: cuz possit tūc exercere negociatōez honestā.

¶ Quid si cleric? de facto: hoc statuto nō obstāte fecit instrū. Māquid teneat. Inno. dicit qz si fecit instrū anteq̄ ē interdictat? tenet. sec? si postea. Et p̄t esse rō fm Jo. an. qz interdictio officij: interdicit eū? executio. ar. de appel. c. pastoral. als hec interdictio eēt delusoria. S̄z ip̄e Jo. an. tenet qz sine p̄cedat interdictio sine nō valere instrū. l. z p̄uari possit bñficio. Dicit qz ibi hec sola pena imponit. v̄ alia inuenire nō debem? De. de an. ipugnat hoc dictū Jo. an. qz pene appositio: in actu a iure phibito nō cōfirmat actū i inhibitionē attentatū. vt notat Bar. in. l. p̄tor. ar. ff. de no. op. nū. vñd melior rō videt fm eā. p̄ dicto Jo. an. qz annullatio instrū eēt p̄pter carentiā fidei nō p̄ccernit ip̄m clericū: s̄ p̄tes q̄b? phibitio nō est facta. Et p hoc forte nō esset malā distinguē fm eū. qz si publice p̄dicta solēnter publicata sit facta interdictio clericis: ita qz potuit verisimilr trāire i nōciā ppli: nō valebit instrū. als sec? sicut obseruat in p̄digo: cui bonoz admistratio ē interdicta. vt. l. is cui bonis. ff. de v. ob. Et p̄anoz. videt p̄cludere qz cleric? aut interdictū si cōficiat instrū: tenent. ex quo tolerabat in officio rōne publici officij. Si v̄o fuit clericis p̄superiore interdictū: 7 tūc aut palā 7 publice. 7 non valebit instrū eēt: qz gesta rōne publici officij post interdictū superioris nō tenēt: vt in. c. veritatē. de dolo 7 cōtu. Nec p̄t allegari tolerātia: ex quo publice em̄ in aut phibitio. Aut interdictū si fuit publice factū. 7 tūc tenet in p̄iudicium phibiti vt possit beneficio p̄uari: vt in. d. c. sicut. Sed gesta rōne publici officij tenēt: saltē qd̄ ad ignoatēs. videt de hoc s̄. Absoluto. j. 7 Cōfessio. iij.

¶ Vtrū tabellio p̄stitutus a laico possit sup eccl̄asticis p̄ficere instrūmēta: Rñ. p̄anoz. vbi s. qz sic. Et hoc videt sentire Bar. in. l. j. ff. de of. p̄cō. 7 in. l. cūctos p̄p̄os. L. de sum. tr. vbi firmat notariū p̄stitutū a p̄ncipe posse cōficere instrū de volūate partū in alieno territorio. Idē Bar. in. d. l. cūctos p̄p̄os. vbi plus sentit qz etiā nō p̄stitutus a p̄ncipe: s̄ p̄ statutū loci: poterit inter subditos in alieno territorio hoc officij exercere: qz hoc officij notarij nō hz iurisdictionē annerā: s̄ est qd̄ dā officij qd̄ p̄t exerceri sine iurisdictionē 7 sine distinctionē territorij. Idē in notario creato ab impatore: vt possit cōficere instrū i terris eccl̄ie. Idem tenet do. An. in. c. p̄ venerabilē. qz si sint le. S̄z p̄anoz. vltra alios adducit ter. in. c. q̄q̄. de vsu. li. vj. vbi in cā eccl̄astica seruus public? Et sic notari? laicus stipulat. secūdo adducit. c. cuz dilect? de fi. instrū. vbi p̄suetudo p̄tē p̄t dari hāc p̄tēz officij dī instrūmēta als nō habēt: cui? instrū faciūt fidē